

മലയാളരാജ്യം

8th KANNI
1110

ചിത്രവാരിക

24th SEPTEMBER
1934.

ബെർലിൻ 'കർഫർസ്റ്റൻ' പാലം.

[Courtesy, G. R. I. Bureau, London, through K. P. P. Thampi B. A.]

VOL. VII.

No. 3

Price As. 2.

വില ര. ൩.

മലയാളരാജ്യം

ചിത്രവാരിക.

പുസ്തകം ൭

ഗുഗുന കന്നി വാണ-തിങ്കളാഴ്ച.

ലക്കം ൩.

ഇറുലിയിലെ വിക്റ്റർ ഇമ്മാനുവൽ രാജാവിന്റെ കനിപ്പുപത്രി മേരിയാരാജകുമാരി.
ആസ്രിയായെ ജർമ്മൻവിപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ ഈ രാജകുമാരി വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കുമത്രേ.
ഈ രാജകുമാരി ആർച്ച്ഡ്യൂക്ക് ഓട്ടോയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നപക്ഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂവിക
ന്മാർ വൃന്ദാവൽക്കലമായി ഭരിച്ചുവന്നിരുന്ന മദ്ധ്യയൂറോപ്പിലെ സിംഹാസനത്തിൽ
അദ്ദേഹം പ്രതിഷ്ഠിതനാവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

U. P. S.

ആകാശത്തിലെ ആരാമം.

സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം, വളർച്ച, തിരോധാനം എന്നിവകൊണ്ടു ലോകചരിത്രം നിബിഡമായിരിക്കുന്നതായി കാണാം. അനേകമനേകം സാമ്രാജ്യങ്ങളും രാജ്യങ്ങളും നഗരങ്ങളും ഒരു കാലത്തു സമ്പത്തിന്റെയും പ്രതാപത്തിന്റെയും നിലയങ്ങളായി അതൃപ്തകാലത്തെ ലോകരുടെ ആദരാതിശയത്തിനു പാത്രമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ അവ വിസ്തൃതിഗർഭത്തിൽ ആണ്ടുപോകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭൂമുഖത്തു അതിപ്രാചീനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ പ്രാബല്യത്തിലിരുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽവെച്ചു - തീർത്ഥാടനം പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെയും അതിപ്രാചീനരാജ്യങ്ങളിൽ വെച്ചു - പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു ബാബിലോൺ. ഏഷ്യാഖണ്ഡത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഈജിപ്തിനെ ഒഴിച്ചാൽ ബാബിലോണിനെക്കാൾ പഴക്കമേറിയ മുഖ്യരാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയാം. കൃഷ്ണവിനു വളരെ ശതവർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു ബാബിലോൺ പ്രാധാന്യമേറിയ ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു. ബി. സി. 9-ാം ശതകത്തിൽ ബാബിലോണിന്റെ ഒരു സാമന്തരാജ്യമായിരുന്ന അസ്സീറിയ സാമ്രാജ്യം സമ്പാദിക്കുകയും ഏകദേശം ഒന്നര ശതാബ്ദം കൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബാബിലോണിനെത്തന്നെ അതിന്റെ സ്വതന്ത്രഗാന്തത്തിനുള്ളിലേക്കു ഗ്രസിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഉദ്ദേശം ഒന്നര ശതാബ്ദംകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജന്മനാ സമരപ്രിയനായിരുന്ന ബാബിലോണിയന്മാർ മീഡ്സ് എന്ന വർഗ്ഗക്കാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അസ്സീറിയന്മാരുടെ തലസ്ഥാനനഗരമായ 'നിനെ'വിനെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുകയും ബാബിലോണിൽ വീണ്ടും ഒരു സാമ്രാജ്യാധികാരം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ നടന്ന ഭൂവനനപരിപാടിയിൽനിന്നു മാത്രമാണു 'നിനെ'വിന്റെ സ്ഥാനംതന്നെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്രകാരം വീണ്ടും പ്രതിഷ്ഠാപിതമായ ബാബിലോണിലെ രാജാവായ നെബുക്കാഡ്രെസ്സർ തന്റെ അതിസന്ദർഭമായ മീഡിയക്കാരി രാജ്ഞിയുടെ നേക്കുള്ള ബഹുമതിചിഹ്നമായി ആ രാജ്ഞിയുടെ വിനോദത്തിനുവേണ്ടി നിർമ്മിച്ചതാണു ആകാശത്തിലെ ആരാമം. ഇപ്രകാരം ബി. സി. 600-മാണ്ടിടയ്ക്കുണ്ടായ ഈ ആരാമത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെ അതിനു എത്രയോ മുമ്പുള്ള ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാക്കി സങ്കല്പിക്കുന്ന ചില കഥകളുമുണ്ട്. സെമിമിസ്റ്റ് എന്നുപേരായ ഒരു അസ്സീറിയൻ രാജ്ഞിയാണു ഇതിനെനിർമ്മിച്ചതെന്നും അത്യാന്തസന്ദർഭവതിയും സുഖൈകലോലപയും ആയിരുന്ന ഈ രാജ്ഞിയാണു നിന്നെവും ബാബിലോണും അവയിലെ സകലാതുളളതങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചതെന്നും മറ്റും ചരിത്രവിപരീതമായിട്ടാണു അത്തരം കഥകളുടെ പോക്ക്. ഏതായാലും അമിതവിക്രമിയായിരുന്നു ഒരു 'കൃഷ്ണൻ' തന്റെ 'ഭാമ'

യ്ക്കു ഈ പാരിജാതവനം സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു എന്ന സരസമായ അനുമാനത്തെത്തന്നെയാണു ചരിത്രം സ്വീകരിക്കുന്നത്. പരാക്രമശാലിയായ നെബുക്കാഡ്രെസ്സർ ബാബിലോൺ മഹാനഗരത്തെ ഒരു വലിയ തോതിൽ പുതുക്കിപ്പണികഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിലേയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തിനു ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു അസ്സീറിയക്കാരുടെ പ്രാബല്യകാലത്തു 'നിനെ'വി' അതിവ വിസ്തൃതവും ആകർഷകവും ആയ ഒരു നഗരമായിരുന്നു. അതിനെ അതിശയിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ബാബിലോണിനെ പരിഷ്കരിക്കണമെന്നായിരുന്നു ജേതാവിന്റെ ആഗ്രഹം. നിന്നെവിൽനിന്നുതന്നെ അടിമകളായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന അനേകം വിദഗ്ദ്ധന്മാരെക്കൊണ്ടു ഈ മഹാനഗരനിർമ്മാണം ഉദ്ദേശിച്ച തോതിൽതന്നെ അദ്ദേഹം സാധിച്ചു. അതു സകല ജനങ്ങളുടെയും അതുഭൂതാദരങ്ങൾക്കു വിഷയമായി. പ്രശസ്തിനേടുകയും ചെയ്തു. ബി. സി. 5-ാം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന 'ചരിത്രത്തിന്റെ ജനയിതാവു' ഹെറോഡോട്ടസ്സ് അന്നത്തെ ബാബിലോണിനെ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ യവനചരിത്രകാരന്റെ സാക്ഷ്യമനുസരിച്ചു ബാബിലോൺ 15 മയിൽ നീളവും 15 മയിൽ വീതിയും ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വലിയ സമചതുരശ്രാകാരമായ നഗരമായിരുന്നു. യൂലട്ടീസ്സനടി ആ നഗരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കിഴക്കു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. മന്ത്രാധിപൻപരിപാടിപോക്കവും എൺപത്തേഴടി കനവും ഉള്ള ടൂർണിമെന്റലാണു ഈ നഗരത്തെ ചുറ്റി സ്ഥിതിചെയ്ത അതിനെ രക്ഷിച്ചുപോന്നതു്. നൂറ്റിൽചിലപാനം ദ്വാരപ്രദേശങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതു മുഴുവൻ ലോഹനിർമ്മിതവുമായിരുന്നുപോൽ. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ നഗരങ്ങളെപ്പറ്റി ഇന്നുള്ള ബോധത്തിന്റെ തോതിൽ സംകല്പിച്ചാൽ ബാബിലോണിന്റെ മാഹാത്മ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതല്ല. വീതികുറഞ്ഞ തെരുവുകളും നിബിഡമായ ജനവാസവും അന്നത്തെ ആ മഹാനഗരത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. നഗരത്തിനുള്ളിൽതന്നെ പല ദേവാലയങ്ങളും, രാജമർമ്മ്യങ്ങളും വിശാലമായ ഉദ്യാനങ്ങളും മൃഗയാവിനോദത്തിനുള്ള ഭൂമികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അത്യാധംബരം ആ നഗരഘടനയിലെ മുഖ്യാംശമായിരുന്നു. അതു ബാബിലോണിയൻജനതയുടെ അഹങ്കാരത്തിനും ആക്രമപ്രവണരായ അവരുടെ ക്ഷതിയ്ക്കും നിദാനമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അതുഭൂതങ്ങളുടെ നിലയനങ്ങളായ നഗരങ്ങൾ അന്നു ലോകത്തു നിരവധിയുണ്ടായിരുന്നു. അവയുടെ എല്ലാം അഗ്രിമസ്ഥാനത്തുതന്നെ ബാബിലോൺ പ്രശോഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തെ ഖനനഫലങ്ങൾ ഈ അനുമാനത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുമുണ്ട്. 'ആകാശത്തിലെ ആരാമ'ത്തെപ്പോലെ അത്യാകർഷകമായ മറ്റു യാതൊന്നും ബാബിലോണിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ആ നഗരം സന്ദർശിച്ച ഓരോ സഞ്ചാരിയും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായം മാത്രമെ പറഞ്ഞുവിട്ടിട്ടുള്ളു. ടെഗ്രിസ് യൂഫ്രട്ടീസ്സ് എന്നീ നദികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ കല്ലുകൊണ്ടു ഒരു ഫർമും നിർമ്മിക്കുന്നതു അസാധാരണമായ ഒരു കാര്യമായിരുന്നു. അവിടങ്ങളിൽ വെട്ടുകല്ലു അത്രയ്ക്കു ദുർലഭമായിരുന്നു. ഈവിധം ദുർലഭമായിരുന്ന കല്ലുകൊണ്ടു പണികഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഒരു വലിയ കെട്ടിടം മാത്രമേ ബാബിലോണിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവിടത്തെ എട്ടുനിലയിലുള്ള ദേവാലയവും നെബുക്കാഡ്രെസ്സറിന്റെ കൊട്ടാരവും വലിപ്പത്തിലും പ്രതാപാധികൃത്തിലും ഈ ശിലാമന്ദിരത്തിനെ അതിശയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവയൊന്നുംതന്നെ ഈ ശിലാനിർമ്മിതമായ മന്ദിരത്തോളം അതുഭൂതഭംഗികളുള്ളവയായിരുന്നില്ല. രാജമന്ദിരത്തിന്റെ സമീപത്തിലായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതും കാൽനാഴികയിൽകൂടുതൽ ചുറ്റളവുവരുന്നതും ആയ ഈ ശിലാമന്ദിരംതന്നെയാണു 'ആകാശത്തിലെ ആരാമം.' ഒന്നിനുമേലൊന്നെന്നനിലയിൽ അനേകം തട്ടുകളായി പണിതുനിർത്തിയ ഒരു ഗോപുരപങ്ക്തിയായിരുന്നു ഈ ആരാമം. ഇരുപത്തി വീതിയിലുള്ള ഒരു തിട്ട ഇവയുടെ അടിത്തറയായി ചുറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതുവശത്തുനിന്നു നോക്കിയാലും വളരെ നീളവും വീതിയും ഉള്ള കോവണിപ്പടികൾകെട്ടി ആകാശത്തിലേക്കുയർത്തിയിരിക്കുന്നതായി തോന്നുമായിരുന്നു. ഓരോ പടിയും ഓരോ ഗോപുരത്തിന്റെ മേൽത്തട്ടാണെന്നു വ്യത്യാസമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അപ്രകാരമുള്ള ഓരോ പടിയിലും വളരെ കനത്തിൽ മണ്ണിട്ടുനിർത്തി ലതകളും ചെടികളും ഫലവൃക്ഷങ്ങൾതന്നെയും വച്ചുപിടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അപ്രകാരം ഓരോ ഗോപുരത്തും ഒരു വലിയ തോട്ടംപോലെ ഭംഗിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ആ ഗംഭീരമായ എട്ടുനിലചുറ്റും അനേകം തട്ടുകളിലായി വർത്തിച്ചിരുന്ന തരുണമലതാസഞ്ചയം ആകപ്പാടെ ആകാശത്തിലെ ഒരു ആരാമമായിരുന്നു. മന്ത്രാധിപൻപരിപാടി ഉയരത്തിൽ അനേകം തട്ടുകളായി തഴച്ചുനിന്നിരുന്ന ഈ ആരാമപങ്ക്തി എത്രമാത്രം നയനാകർഷകവും അതുഭൂതം ഉളവാക്കുന്നതും ആയിരുന്നിരിക്കണമെന്നു ഉച്ചമാണല്ലോ. അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ നടത്തിയ ഭൂവനനങ്ങളിലും അനേകപണ്ണങ്ങളിലുംനിന്നു ബാബിലോണിൽ അതിവിചിത്രമായ ഒരു കിണറുണ്ടായിരുന്നതായി കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ഒരു ചെയിൻപംപിന്റെ ഫലംചെയ്യുന്ന ഒരു യന്ത്രസജ്ജീകരണം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി തെളിയുന്നു. ബാബിലോണിലെ മറ്റു കിണറുകളിലൊന്നും ഇങ്ങനെ കാണുന്നില്ല. ഈ ജലയന്ത്രം ഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന കിണറിൽനിന്നാണു ആകാശത്തിലെ ആരാമത്തിനു വേണ്ട

ജലസേചനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഏറ്റവും മുകളിലത്തെ ഗോപുരാഗ്രത്തിൽ ജലം സംഭരിച്ചു വച്ചു എല്ലാ നിലകളിലും യഥാവശ്യം അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഗോപുരങ്ങളുടെ അന്തർഭാഗത്തിലേക്കു ഈ വെള്ളം കടക്കാതിരിക്കുന്നതിനും മറുവിധത്തിൽ ബലക്ഷയത്തിന് നിവാരണമാകാതിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഈയപ്പാളങ്ങൾ, ഓവുകൾ എന്നിവയുടെ സഹായവും അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഗോപുരങ്ങളുടെ അന്തർഭാഗങ്ങൾ മുഴുവൻ കമനീയമായി അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട വിശാലങ്ങളായ അറകളായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു ഓരോനിലയിൽ നിന്നും മുകളിലത്തെ നിലയിലേക്കു നയിക്കുന്ന കോവണിപ്പടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ നിലയിലും കടന്നാൽ ഏതാനും വളച്ചുവതലുകൾ ഏക മട്ടപ്പാലിലേക്കിറങ്ങാം. അവിടമോ, ചെടികളും വൃക്ഷങ്ങളും വളർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ഉദ്യാനം. ഇതാണ് 'ആകാശത്തിലെ ആരാമം'. അന്നു ഏഷ്യായിൽ എന്നുവേണ്ട, ലോകത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അത്യന്തം സുരഭിലങ്ങളും മനോഹരവസ്തുക്കളും ആയ സകല പുഷ്പങ്ങളും 'ആകാശാരാമ'ത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഫലവൃക്ഷങ്ങളുടെ ശിതളമായ ആ ആരാമത്തിൽ വിഹരിക്കുവാൻ ചെല്ലുന്നവർക്കറിനാതപത്തിൽനിന്നു രക്ഷനൽകിയിരുന്നു. സൗന്ദര്യനിലയനമായിരുന്ന ഒരു രാജ്ഞി ഈ ആകാശാരാമത്തിലെ പുഷ്പലതാസഞ്ചയത്തിനിടയിൽ സഞ്ചരിച്ചു ആനന്ദിക്കുന്ന ചിത്രം എന്തു സൗന്ദര്യസമ്പന്നമായിരിക്കണം.!

ഈ അതുളതാരാമം ഇന്നു നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഐതിഹ്യരൂപത്തിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ വാസ്തവമായിരുന്നിരിക്കണമെന്നു അടുത്തകാലത്തെ അന്വേഷണങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഖനനഫലമായി കിട്ടിയ പല സാധനങ്ങളും ആകാശാരാമം ഒരു കാലത്തു തികഞ്ഞ ഒരു വാസ്തവമായിരുന്നു എന്നു തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. ആ ഗോപുരപങ്ക്തിയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തട്ടിൽ മട്ടപ്പാലിനുമീപം ഇരുന്ന് രാജഭവതികൾ സുരഭിലകസുമങ്ങളിലെ ശീതളപവനന്റെ ഉല്ലാസവും ഗായകന്മാരുടെ മധുരസംഗീതവും ആസ്വദിച്ചുവന്ന ആ പ്രതാപപുണ്ണഭവനങ്ങളും, താഴത്തെ ജനനിബിഡമായ മഹാനഗരത്തിലെ ചൈതന്യപുണ്ണമായ ജീവിതവും ഇന്നു ഭാഗ്യനാലോകത്തിലെ ചിത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ്.

അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളം.

സ വ്യാഖ്യാനം.

കാളിദാസന്റെ അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളത്തിന്റെ പല പരിഭാഷകളും മലയാളികൾക്കുണ്ടിരിക്കാം. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം സംസ്കൃതത്തിലുള്ള കാളിദാസകൃതിയും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും അടങ്ങിയതാണ്.

വില 1 രൂ.

“ശ്രീരാമവിലാസം” ബുക്കഡിപ്പോ, കൊല്ലം.

സി സ്മർതി വേദിത.

(തുടർച്ച)

1904-ൽ ആണ് നിവേദിത തന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധമാക്കിയത്. ഇംഗ്ലണ്ടിലും അമേരിക്കയിലും ജനങ്ങൾ അവരെ സ്തുരിക്കുന്നത് The Web of Indian Life എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥമൂലമാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ഇന്ത്യയെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള മഹത്തമമായ ഗ്രന്ഥം ഇതാണെന്നു പറയാം. സഞ്ചാരമോ വിവരണമോ അല്ല ഇതിൽ പ്രതിപാദിതമായ വിഷയം. ഇന്ത്യൻജനതയുടെ അന്തരാത്മാവിനെത്തന്നെ സുസ്സഷ്ടമാക്കിത്തീർക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ മെച്ചം. അതു വായിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് തദവിഷയകമായ സ്തുതി അനാവശ്യവും, വായിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് സ്തുതി നിർവ്വതകവും ആയിരിക്കും. ഈ അമൂല്യഗ്രന്ഥം പഴകിപ്പോകുമെന്നു സ്വപ്നംകാണാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ല. ഇന്ത്യയെ മനസ്സിലാക്കണമെന്നും ഗ്രന്ഥമുള്ളവർ, വിദേശീയരാകട്ടെ, ഭാരതീയർതന്നെയാകട്ടെ, ഈ ഗ്രന്ഥം വായിക്കേണ്ടതെന്ന് വേണം. മിക്കവാറും ഓരോ വാക്യത്തിലും, നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നു അവിടെ കുടികൊള്ളുന്ന എന്തെങ്കിലും ഒരു വിശേഷത കാണാതിരിക്കയില്ല. യഥാർത്ഥവസ്തുതകളുമായി ബന്ധമൊന്നുമില്ലാത്തവിധം അതു ഫൈനലവജീവിതത്തെ ആദർശമുച്ചമാക്കി കാണിക്കുന്നു എന്നുള്ള ഭോഷാരോപണത്തിന് മി. എ. ജെ. എഫ്. ബുള്ളയറിന്റെ ഭാഷയിൽ മറുപടി പറയാം:—

“ബബ് അഫ് ഇന്ത്യൻലൈഫ് എന്ന ഗ്രന്ഥം യഥാർത്ഥവസ്തുതകളെയല്ല, ഒരു ആദർശജീവിതത്തെയാണ് വർണ്ണിക്കുന്നതെന്ന് ആളുകൾ പറയുന്നു. കൺമുന്നിൽ കാണുന്ന ജീവിതരീതികളിൽ ചുഴിഞ്ഞിറങ്ങി, എല്ലാത്തിന്റെയും അടിത്തട്ടിലുള്ള മനോമോഹനമായ ആദർശത്തെ കണ്ടുപിടിച്ച പാശ്ചാത്യബുദ്ധിയെ അതുളതാരാമങ്ങളോടല്ലാതെ എങ്ങനെയാണ് ഓർക്കുക?”

എത്രതന്നെ ഉദ്ധരിച്ചാലും ഗ്രന്ഥപരിചയമില്ലാത്തവർക്ക് ഒരു തുണവുമില്ല എന്നിരുന്നാലും ചില ഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചുപോകുകതന്നെ ചെയ്യും.

ഗംഗാനദിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ഭാഗം ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:— “ഗംഗയെപ്പറ്റി ഹിന്ദുവിനു തോന്നുന്ന വികാരപാരമ്പര്യത്തിൽ അന്തർലീനമായി യാതൊരു നിഗൂഢരഹസ്യവുമില്ല. കായികമായ തണുപ്പിനേപ്പറ്റിയുള്ള ആഹ്ലാദം, കണ്ണുകളുടെ കളിമ, കൃഷീവലന്റെ കൃതജ്ഞത, മഴയില്ലാതെ നെയ്യുള്ള ജലസമൃദ്ധി, എന്നിവയെല്ലാം വികാരോത്തേജകമാണ്. ഇവയോടുകൂടി, നിഷ്പ്രഭമുദ്രയായ ജനങ്ങൾക്ക് സഹജമായ

* മുന്തികരണശക്തിയുടെ ചേരുമ്പോൾ, ഗംഗാമാഹാത്മ്യത്തിന്റെ രഹസ്യം പുറത്തുവരുന്നു. പരമാർത്ഥത്തിൽ, ഗംഗാതീരത്തു വളരെനാൾ ജീവിക്കുകയും അതേസമയം അതിന്റെ മുന്തിതപത്തെപ്പറ്റി ഉഭാസീനഹൃദയമായിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്.....ശുദ്ധഗതിക്കുൾക്ക് ഗംഗാനദി മാതൃതപസംപൂർണ്ണമായി തോന്നുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ആ മാതാവ് ആഹാരവും, ജീവനും നൽകുന്നില്ലേ? ഭക്തജനങ്ങൾക്ക് ആ ദേവി പരിശുദ്ധിയെ ദാനംചെയ്യുന്നു. തത്പരജ്ഞാനിക്ക് ആ മഹാവാഹിനി ബ്രഹ്മത്തിലേക്കു കരിച്ചുപോയ ജീവപ്രവാഹത്തെ കറിക്കുന്നു. സഞ്ചാരിക്ക് വാരണാസി, ഹിമാലയഹിമസംഹതി, ശിവാൻ, ഫൈമവതി എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിശുദ്ധസ്തരണങ്ങളെ തട്ടിയുണർത്തുന്ന കാഥികയാണവൾ! അതല്ലെങ്കിൽ, അവർ യമുനാതീരത്തിലെ വൃന്ദാവനത്തിൽ കളിച്ചുനടന്ന ആ ഇടയനേയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യകാലത്തേയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ചരിത്രജ്ഞാനകാർക്കിടക്ക് ഗംഗാനദി, ആയുർചിന്താഗതിയുടേയും, ആയുർപരിഷ്കാരത്തിന്റെയും അദ്ധ്യപരിതമായ ഒരു പ്രവാഹമായി, അവയ്ക്കും മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങൾക്കും, കാലപരമ്പരകൾക്കും ഒരു ഐക്യവും അർത്ഥവും നൽകുന്നതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഇവയെല്ലാം ഉപരിയായി, ഗംഗാപ്രണയികൾക്ക് ആ നദി ഒരു മനുഷ്യവ്യക്തിതന്നെയായിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ രീതിയിൽ വസ്തുക്കളെ വീക്ഷിക്കുന്നതിൽനിന്ന് വളരെ അധഃപതിച്ചുപോയ നമുക്ക് ഇതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.”

അമ്മയെപ്പറ്റിയുള്ള ഫൈനലപഞ്ചായത്തെ നിവേദിത ഇങ്ങനെ വിശദമാക്കുന്നു:—

“ഇത്രമാത്രം അനർഘമായ ആരാധനയ്ക്ക് ഫൈനലപസ്ത്രീ നൽകുന്ന പ്രതിഫലം എന്താണ്? അതു വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ കേവലമായ അഭിമാനമാകുന്നു. ആ ആരാധന അതിന്റെ അത്യുഗ്രതലത്തിൽ അപഞ്ചലതയുടേയും പരിശുദ്ധിയുടേയും ആരാധനയാകുന്നു. എന്തെല്ലാം കോപമേന്മകളുണ്ടാകട്ടെ, ക്രൂരതയെന്നുപോകട്ടെ, എന്നിരുന്നാലും തന്റെ ഭർത്താവിനോടു ഹിന്ദുസ്ത്രീ അവിശ്വാസ്യത കാട്ടുന്നു എന്ന് അവയുടെ പുത്രൻ അറിയുന്നതായാൽ, ആ നിമിഷത്തിൽ അയാളുടെ ആദർശരൂപിണിയായിരുന്ന മാതാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള സകല സങ്കല്പവും സജീവമായ നിത്യവേദനയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. പുനർവിവാഹംചെയ്ത ഒരു വിധവ അവയുടെ പു

* നദികൾ, പർവ്വതങ്ങൾ മുതലായ അചേതനവസ്തുക്കൾക്ക് ചേതനത്വം ആരോപിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാവനാശക്തിയെയാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

തന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ സ്വഭാവശുദ്ധിയില്ലാത്ത വെറും ഒരു സ്ത്രീയായി കലാശിക്കുന്നു.

“വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ അലംഘനീയതയ്ക്ക് പരസ്പരപ്രണയത്തോടൊ, സൗന്ദര്യത്തോടൊ, ബന്ധമൊന്നുമില്ല. ഒരിക്കൽ ഭാര്യപേരും സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവൾ എന്നും ഭാര്യതന്നെയായിരിക്കണം. ഇതാണ് ഇന്ത്യയിലെ പതിനാലു പതിനാലുയുടെ ഘോരം. ഇതിലൊരു ഇന്ത്യയിലെ മാതൃത്വത്തിന്റെ പവിത്രത അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.”

താഴെ കാണുന്ന സുന്ദരമായ ഗ്രന്ഥഭാഗം ഇന്ത്യയുടെ പലഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള സ്ത്രീകളുടെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്നു:—

“ബംഗാളിസ്ത്രീ, അവളുടെ ഭർത്താവിനെ പൂജിക്കുകയും, കുട്ടികളെയും, കുടുംബത്തെയും പ്രശസ്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്, വിശുദ്ധനായ ഒരു ആദർശപരമായ നിലയിൽ ആഗമനയായിട്ടാണ്. മഹാശാസ്ത്രീകൾ പാശ്ചാത്യവനിതകളെപ്പോലെ മനോഹരവും പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി നോട്ടവും ഉള്ളവരാകുന്നു. രജപുത്രസ്ത്രീകൾ ഭർത്താവിന്റെ കൂടെ ഉടനടി ചാടാൻ പോലും മടിക്കാത്ത തങ്ങളുടെ ധീരതയെപ്പറ്റി സ്വാഭാവികമായി ഉള്ളവരാണ്. മദ്രാസ് സ്ത്രീകൾ, ആധുനികപരിഷ്കാരപ്രവാഹത്തിൽ ഉടഞ്ഞുതകുന്ന ആചാരദൃഷ്ടിയിന്റെ കേടുപോക്കി, ആത്മീയാദർശത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ പണിപ്പെടുന്നു. ഗുജറാത്തിന്റെ പുത്രിമാർ എല്ലായിടത്തെയും വന്നുകൊണ്ടുവരുന്ന പുത്രിമാരെപ്പോലെ കസേമ മന്ദിരമായി സ്വപ്നസ്വരൂപിണികളായിരിക്കുന്നു.”

ഭഗവത്ഗീതയുടെ സന്ദേശത്തെപ്പറ്റി സിസ്റ്റർനിവേദിത എഴുതുന്നു:—“ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരിടത്തും ലോകം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു പറയുന്നില്ല. നേരേമറിച്ചു പാരത്രികജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ അത് ഐഹികജീവിതത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ‘അവനവന്റെ കർത്തവ്യം തെറ്റായി ചെയ്യുന്നത് അന്യന്റെ കർത്തവ്യം ശരിയായി ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ ശ്രേയസ്സുമാകുന്നു’. ‘സുഖദുഃഖങ്ങളെയും, ലാഭലാഭങ്ങളെയും, ജയാജയങ്ങളെയും സമമായി ഗണിച്ചുകൊണ്ടു യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറാകുക,’ ആയുധങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു, ശത്രുക്കളെ എതിർക്കാതെ വധിക്കപ്പെടാൻ സ്വയം അനുവദിക്കുന്ന ക്ഷുദ്രൻ മതവീരനല്ല; പ്രത്യേക, ക്ലിബനം ഭിരവും ആകുന്നു. ഫലത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ തന്റെ കർത്തവ്യത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവനെ സത്യമറിയുന്നവൻ. ഇതാണ് വീണ്ടും വീണ്ടും ഗീതയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തം. ആ ഗ്രന്ഥം വാസ്തവത്തിൽ ഒരു സമരകാഹളമാകുന്നു അതിലെ ആത്മീയജീവിതം ലോകജീവിതത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു പലായനമല്ല; നേരേമറിച്ചു ശുദ്ധ ലാബന്ധത്തെ രട്ടത്തകക്കുന്നതും, തമസ്സിനേയും, അഹങ്കാരത്തെയും ദഹിപ്പിക്കുന്നതും, എല്ലായിടത്തും തുളച്ചുകയറുന്നതുമായ ജ്ഞാനമാകുന്നു. ലോകത്തിൽനിന്നു പിൻവലിയുന്ന ജീവിതമല്ല, ശക്തിയും ഓജസ്സുംകൊണ്ട് ഉജ്ജ്വലവും, നവസ്ഥാപനംകൊണ്ടു പുതുക്കലും ആയി രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ച

ജീവിതമത്രേ മതം. ഇതത്രേ ഗീതോപദേശം.

“ഫലത്തെപ്പറ്റി കേവലം അന്യമാഭാവം കൈക്കൊള്ളുന്നതാണ് കാർഷ്വകമായ കർമ്മത്തിന് പ്രഥമമായി ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള തത്വമാണ് ഗീതയുടെ ജീവൻ. പക്ഷെ കർമ്മം സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിച്ചുതന്നെ ചെയ്യണം. ഓരോ മാനസപ്രഭവവും ദൃഢമായിരിക്കട്ടെ; ഓരോ അവയവവും കർമ്മക്ഷമമായിരിക്കട്ടെ, മനസ്സ് വസ്തുസ്ഥിതിയെ മുഴുവൻ പരിവർത്തിക്കണം ചെയ്യട്ടെ. കടിഞ്ഞാൺ കയ്യിലേന്തി ആളുന്ന തീപോലുള്ള അശ്വങ്ങളെ നയിച്ചു രണാങ്കണം മുഴുവൻ കണ്മുന്നിലാക്കി, ന്യായത്തിനുവേണ്ടി ഉദഗ്രമായ ഇച്ഛാശക്തിയെ പ്രയോഗിക്കാൻ സന്നദ്ധനായി ‘എഴുന്നേൽക്കേ! എന്നിങ്ങനെ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഗംഭീരശബ്ദം മേഘഗർജ്ജനംപോലെ ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

“ഒഴികഴിവില്ലാത്ത, അനിവാര്യമായ, അവശ്യാനുഷ്ഠേയമായ, മഹാശാസനമാണത്. സ്വർഗ്ഗശക്തികളെയും ഏകാഗ്രമാക്കി, മറ്റൊന്നിനേയും ചിന്തിക്കാതെ, ജീവിതനാടകത്തിൽ നിന്റെ ഭാഗം മുഴുവൻ ആടി തരീക്കേ. മൂലൻ സ്വാതന്ത്ര്യംകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ ബുദ്ധിമാൻ നിസ്സാതന്ത്ര്യംകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കട്ടെ!”

ഇന്ത്യയെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം ഇങ്ങനെ അവസാനിക്കുന്നു:—

“അശോകന്റെ കാലത്തെ ഭൂതപ്രസാദങ്ങളായിപ്പോയ നഗരങ്ങളിലും, വിജനക്ഷേത്രങ്ങളിലും ജംബുകങ്ങൾ മുറിയലയുന്നു. മൃഗ ഉപക്രമത്തിലായ ഒരു വെൺകുട്ടിക്കുല്പാദനം കൊട്ടാരങ്ങളിൽ ഒരു വെറും സ്മരണമാത്രം അനുഭവിക്കുന്നു. ആ ഭാരതമാതാവു ക്ഷീണയായിത്തീർന്നിട്ടില്ലേ? ലോകത്തിന് എല്ലാം നൽകിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷവും, അതൊന്നും മതിയായില്ലേ? അവൾ ഇനിയും തന്റെ കുടുംബത്തെ പുലർത്താൻ വീണ്ടും പിടഞ്ഞെഴുന്നേൽക്കുമോ? ആർക്കറിയാം? എന്നാലും, ഇന്നത്തെ ക്ഷീണത്തിലും, നാശത്തിലും, രാജ്യത്തിന്റെ ശൈഥില്യത്തിലും തന്റെ മാനക്കുയർത്തലും, ഇന്ത്യൻകുടുംബത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അജയ്യമായ ഒരു ആശ പിന്നെയും ഉയരുന്നു. ‘ഇക്കാരണത്താൽക്കൊപ്പം; മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതേന്തോ, അതു വീണ്ടും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ’ എന്നു ഞ്ഞെ അവൻ തന്നോട്തന്നെ മന്ത്രിക്കുന്നു. ആ മന്ദസ്ഥിതിയിൽ ഒരു മഹത്തരമായ ഭീർഘദർശനം അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതായി നമുക്കു തോന്നുന്നു. ‘ധർമ്മത്തിന് എവിടെ ഗ്ലാനി സംഭവിക്കുന്നുവോ, എവിടെ ആ ധർമ്മം അഭ്യുത്ഥാനം ചെയ്യുന്നുവോ, അവിടെ ഞാൻ അവതരിക്കുന്നു; ശിഷ്ടാക്ഷണത്തനും, ദുഷ്ടശിക്ഷണത്തിനുമായി ഞാൻ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നു’ എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള വാക്കുകൾ അതിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലനം മാത്രമാകുന്നു.

ഇന്ത്യയുടെ അനന്തരകരണീയത്തെപ്പറ്റി നിവേദിത ഇങ്ങനെയാണു പറയുന്നത്.

“നമ്മുടെ കർത്തവ്യം കർമ്മപ്രധാനമാണ്, അകർമ്മമല്ല ഭാരതത്തെ ഭാരതമാക്കുന്നതിനും, ഒരു ദേശീയചിന്തയെ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനും, നമ്മുടെ പുരോഗതിയുടെ മാർഗ്ഗം തെളിക്കുന്നതിനും, വിദേശീയ

രല്ല, നാംതന്നെയാണു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് മേലാൽ നാം ഒരു കർമ്മപരിപാടിയും സ്വീകരിക്കരുത്. നാംതന്നെ നമ്മുടെ കർമ്മ പരിപാടി രൂപവൽക്കരിക്കണം. മേലാൽ നാം ഒരു നയവും സ്വീകരിക്കരുത്. നാംതന്നെ നമ്മുടെ നയങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കണം. ഒരു പത്തുരൂപാതമസ്സനാക്കുന്ന നമ്മുടെ പരിശീലനത്തെ വിദ്യാഭ്യാസമെന്നു നാം പേർപറഞ്ഞുകൂടാ. നാം ബുദ്ധിസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവരാണെന്നു നാം തന്നെ വാദിക്കണം. ശരി, അങ്ങനെയിരിക്കെ, നമ്മുടെ അനന്തരകരണീയമെന്തു്?.....

“നാം സജീവമായ ഒരു ഇന്ത്യാചരിത്രം നിർമ്മിക്കണം. ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ഇന്ത്യാചരിത്രങ്ങളെല്ലാം വാറൻഹേസ്റ്റിംഗ്സ് മുതൽ ആരംഭിക്കുന്നു. അതിനുമുൻപ് ഏതാണ്ടു കുറേനാമസ്രാ കൊല്ലങ്ങളിലെ അനുഭവക്ഷണീയമായ പ്രാരംഭവസ്തുതകളും അവയിൽ തിരുകിക്കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ ഉപദ്രവകരങ്ങളെങ്കിലും, ഉത്സർജ്ജങ്ങളല്ല. പക്ഷെ ഇതെല്ലാം വെറും ബാലിശമാണ്. ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രം ആദ്യമായി എഴുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. കൽക്കട്ട, മദ്രാസ്, ബാംബെ എന്നിവയാണ് ഇന്നത്തെ വീക്ഷണസ്ഥാനങ്ങൾ. പ്രാചീനരണാങ്കണങ്ങളിൽ ഭീർഘനിറുകൊള്ളുന്ന ആ വീരന്മാർ, വിശാലദർശനങ്ങളാൽ സുരക്ഷിതങ്ങളായിരുന്ന നഗരങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച ആ പുരോഗമികരും, അമൂല്യചിന്തകളെ അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടു ദിവംഗമിച്ച ആ പ്രാജ്ഞപിതാക്കൾ, അവർ തങ്ങളുടെ അനന്തരസന്തതികളുടെ ബീഭത്സമായ അടിമത്തം കണ്ടു കരയാതിരുന്നപ്പോഴൊക്കെ ചിരിച്ചിട്ടുണ്ടു്! ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രം കുറഞ്ഞപക്ഷം മൂവായിരം കൊല്ലത്തെതെങ്കിലും പഴക്കമുള്ളതാണ്. കടലിന്റെ അടിത്തട്ടും, നദികളിലെ മണ്ണും, വനങ്ങളും, ചതുപ്പനിലങ്ങളും, വീണ്ടും കടലിന്റെ അടിത്തട്ടും ഒന്നിനുമിതെ ഒന്നായി ഓരോ യുഗത്തെ അഥവാ കാലഘട്ടത്തെ ഉള്ളടക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടു കിടക്കുന്നു. ഈ ഓരോ യുഗത്തിലും ഒരു പുതിയ സ്ഥാനമായിരിക്കും ചരിത്രകേന്ദ്രം. അയോദ്ധ്യ, ഹസ്തിനപുരം, ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥം, പാടലീപുത്രം, ഉജ്ജയിനി, ഡെൽഹി, കാഞ്ചീപുരം, അമരാവതി—ഇവയെല്ലാം ജനം നാകിയ ആ മണ്മറഞ്ഞ ലോകങ്ങളെപ്പറ്റി എന്തുപറയുന്നു? ഭാരതസന്താനങ്ങളെ, ഇവയുടെ ആരാധനയ്ക്കായി നിങ്ങൾ കത്തിച്ചിറങ്ങിയിലും; വിജ്ഞാനത്തിനുവേണ്ടി കരൾകലങ്ങി വേലചെയ്താലും. ഈ വിജ്ഞാനഖനനത്തിനുള്ള തുറവായും, മൺവെട്ടിയും നിങ്ങളുടേതെന്നാണ്. എന്തെന്നാൽ, ആ പഴയ ചരിത്രാത്മത്തെ വിശദീകരിക്കാനുള്ള ചിന്താശക്തിയും, ഭാഷാഭാവവേദവും, വിദേശികൾക്കല്ല; നിങ്ങൾക്കുണ്ടുള്ളതു്. അഗാധവും ദൃഢചിത്തവും ആയ ഗവേഷണങ്ങളിലാണ് ഇന്ത്യയുടെ സകല ആശയും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.

“ഓരോ നാട്ടുഭാഷയിലും മഹാസാഹിത്യങ്ങൾ പ്രഫുല്ലങ്ങളാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവ പഴയകാലത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും, വർത്തമാനകാലത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും, ഭാവകാലത്തെ ഭീർഘദർശനം ചെയ്തുകൊണ്ടുണ്ടിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിന്റെ ശാസ്ത്ര

സയറം രാജാവായ പ്രജാധിപാക് ഇന്ത്യയിലെ ബർലിൻ സന്ദർശിച്ച അപസരത്തിൽ റീച്ച്സ് വെർഗ്രാബ് 'ഗാർഡ് ഓഫ് ഓണർ' പരിശോധിച്ച രംഗം. കറുത്ത ഓവർകോട്ടു ധരിച്ച മദ്ധ്യത്തിലായി കാണപ്പെടുന്നതാണ് സയറംരാജാവ്.

U. P. S.

വും, ചിന്തയും നാട്ടുഭാഷകൾ മുഖേന ഓരോ മന്ദിരകവാടത്തിലും കൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പഴയകാലത്തിന്റെ ചരിത്രം രണ്ടാമത്ത് എഴുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു ഇത്തരം നാട്ടുഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടിയെയാണ് സ്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്.

“കലയ്ക്കു പുനർജന്മം ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു ചിത്രം, ഒരു ഗീതം, ഇവ എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും കൈമാറിക്കൈമാറിച്ചെന്ന് എല്ലാ ജനങ്ങളേയും ഒന്നാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കലയ്ക്കു പുനർജന്മം ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു ചെയ്യും. എന്തെന്നാൽ, അതിന് ഒരു പുതിയവിഷയം - ഇന്ത്യതന്നെ - ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹാ, ഓടുകൊണ്ടു ഒരു ചിന്തകനായി, കടൽപ്പറ്റത്തുകൂടിപ്പോകുന്ന അർദ്ധനഗ്നനായ പറയന്റെ രൂപസൗഭാഗ്യത്തെ കലാലോകത്തിന് നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ! ഇന്ത്യൻസാരിയുടെ മനോഹരതയെ ഒരു ചെറുപ്പത്തിൽകൊണ്ടു വ്യാഖ്യാനിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ പൂജയും ആരാധനയും ഗംഗാനദിയിലെ സ്നാനഘട്ടങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള പോക്കും, കുട്ടികളുടെ കളിയും, ഗോവുന്മാരുടെ മുഖങ്ങളും കലാലോകത്തിന് ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ!

“രക്തത്തെ തുളുമ്പിക്കത്തക്കവിധം, പ്രാചീനമഹാഹോസയ ഭീഷ്മൻ കൃഷ്ണൻ യുധിഷ്ഠിരൻ അർജുൻ ഷൺഷാ പ്രതാപസംഹൻ ചാന്ദബീബി മുതലായവരെ ചരിത്രീകരിക്കാൻ ഇന്ത്യയുടെ സന്താനങ്ങൾതന്നെ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭാവിയെക്കുറിച്ചു മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ വികാരഭരിതരായിത്തീരുന്നതി

ന് നമുക്ക് ഇവരെല്ലാം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയെ ലോകത്തിന് വാഖ്യാനിച്ചുകൊടുക്കാൻ മാത്രമല്ല ഇന്ത്യക്കുതന്നെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുക്കാൻ കലയുടെ സന്ദേശമരതപം അന്ത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു.

“അതിനാൽ മുന്നോട്ട് ഓരോ അടി വയ്ക്കുമ്പോഴും, വിജയം ഭവിയുണ്ടായിരിക്കണം. ഒരുശരത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ ഉത്തമനസഞ്ചയത്തിലേക്ക് എന്തെങ്കിലും പുതുമായി സംഭാവനചെയ്യും മറ്റേതരത്തിൽ ഇന്ത്യക്കുതന്നെ പുതുമായി എന്തെങ്കിലും സന്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്യണം. ഇന്നത്തെ തലമുറയുടെ മുന്നിൽ ആവിർഭവിക്കുന്ന കർത്തവ്യം ഇതാണ്. നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ കഠിനസമരത്തിലായിരിക്കും അടുത്ത തലമുറയുടെപോലും ജീവിതം നിലനിൽക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയുടെ ഭേദീയജീവിതം ഒരു നിരലുപദ്രവത്തിന്റെ രൂപത്തിലായിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യ ഇതുവരേയും ശത്രുക്കളോടു സമരം തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോൾതന്നെ ഭൂതത്തിൽ നന്നുകൊണ്ടു വെളിച്ചിലുള്ള ശത്രുവിനെ വെല്ലുവിളിച്ചാലും! അസ്തമയത്തോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ പരിചയെ നിദ്രാശയയാക്കിത്തീർക്കാൻ ഭാരതസന്താനങ്ങളായ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നോ? നിങ്ങളുടെ നെറ്റിയിലെ ചുടുവിയപ്പിററി നേടിയ ആ പഴയപ്രാകാരങ്ങളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾ ഒരു പോരാത്തുള്ളിശേഷിക്കുന്നതുവരെ പൊരുതുക. തോല്പുണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ശവശരീരങ്ങളിൽ ചവിട്ടി മറുത്തുവർ നിങ്ങൾ പ്രാപിച്ചിരുന്ന ആ പരമോച്ചപദത്തിലെത്തട്ടെ!”

1907-ൽ സിസ്റ്റർ നിവേദിത “ഫിന്റ” തത്തിലെ തൊട്ടിൽക്കഥകൾ” എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം പ്രകാശിപ്പിച്ചു. അതിൽ അവർ ഹൈന്ദവകഥകൾക്കു മനോമോഹനമായ ഒരു സ്വരൂപം നൽകിയിരിക്കുന്നു. നിവേദിത കഥപറയുമ്പോൾ അതിന് ഒരു പ്രത്യേകത വന്നുകൂടുന്നു. 1909-ൽ അവർ ഇന്ത്യയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കാണുന്നതരത്തിലുള്ള സ്റ്റേഫമരണങ്ങൾ എന്നതർത്ഥവത്തക്കപേരോടുകൂടിയ മറ്റൊരുഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധമാക്കി. ഇപ്പോഴുള്ള മരണത്താൽ ശിഥിലപ്പെട്ടവരായി കേഴുന്നവർക്കു ഈ പുസ്തകം പോലെ മറ്റൊന്നും സമാശ്വാസം നൽകുകയില്ല. 1910 ൽ “തൂങ്ങിപ്പൊങ്ങി ഞാൻ കണ്ട തരത്തിൽ” എന്ന മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥം വെളിച്ചെട്ടു ശ്രീ വിവേകാനന്ദനെപ്പറ്റിയുള്ള നിവേദിതയുടെ മനോഹരമായ വിവരണമാണത്. മരണത്തിനുമുമ്പ് നിവേദിത ഇന്ത്യയെപ്പറ്റിയുള്ള രണ്ടു മഹാഗ്രന്ഥങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിൽ ഏറ്റെടുത്തിരുന്നതായിരുന്നു. ഇതെല്ലാകൊണ്ടും ആ മഹതിയുടെ സാഹിത്യകൃതികൾ മുഴുവനാകുന്നില്ല. അനേകം ലേഖനങ്ങളും നിവേദിത എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഇന്ത്യൻകലയെ ഇന്ത്യയ്ക്കുവേണ്ടിയും യൂറോപ്പിനുവേണ്ടിയും നിവേദിത വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. “മാധോൻറിവു” എന്ന പത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ അവർ എഴുതിയിട്ടുള്ള കലാനിരൂപണങ്ങൾ ഒരിക്കൽ വായിച്ചിട്ടുള്ളവർ പിന്നൊരിക്കലും മറക്കുകയില്ല. സാഹിത്യകർത്താരുടെ തുല്യ ചിത്രകാരന്റെതു

ലികയായി മാറിയിരിക്കുന്നതു കാണണമെങ്കിൽ ആ നിരൂപണങ്ങൾ വായിക്കണം.

സിസ്റ്റർ നിവേദിതയുടെ പ്രസംഗചതുരിയും, ഓജസ്സും എത്രമാത്രമെന്നറിയുന്നതിന്നു മി. ബ്ലെയറിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾതന്നെ ഉദ്ധരിക്കാം -

“കൽക്കട്ടായിലെ ടൗൺഹാളിൽ സിസ്റ്റർ നിവേദിത പ്രസംഗിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചോ ആറോ കൊല്ലത്തിനുശേഷം ആ പ്രസംഗങ്ങൾ നടന്നിരുന്നെങ്കിൽ അവരെ തീർച്ചയായും നാടുകടത്തുമായിരുന്നു. അതിൽ ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെ പേരുപോലും രാജദ്രോഹകരമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവരുടെ പ്രസംഗമണ്ഡപം മുഴുവൻ യൂറോപ്യന്മാരായും ഹാർമുഴുവൻ യുവാക്കളായും ബംഗാളികളാലും നിബിഡമായി കാണപ്പെട്ടു. ‘രാജഭക്തി’ എന്നതായിരുന്നു പ്രസംഗവിഷയം. ഒന്നരമണിക്കൂർ നേരത്തേക്കു നിവേദിത സദസ്സിനെ അസ്തപൂജണമാക്കിത്തീർത്തു ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ കൂടാതെ, ദ്രവ്യവും, മനോഹരവും ആയ സ്വപരത്തിൽ അവർ പ്രസംഗിച്ചു. അതിന്റെ ഉത്തരഫലം, വാക്കുകൾ, വാക്കുകൾ മതി; പ്രവൃത്തിയാണു വേണ്ടതു്. പ്രവൃത്തി, പ്രവൃത്തി, പ്രവൃത്തി! എന്നിങ്ങനെയുള്ള മുഴക്കമായിരുന്നു. നിവേദിത ഉദ്ദേശിച്ചതിനേക്കാളൊക്കെ വളരെ നേരത്തെ പ്രസംഗം ഫലവത്തായിപ്പോയെന്നാണ് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്”

മറ്റൊരു ലേഖകൻ എഴുതുന്നു: - “നിവേദിത മനോഹരമായും ശക്തിയായും പ്രസംഗിക്കുന്നു. പക്ഷെ അവരുടെ ആശയങ്ങളും ഭാഷയും സാധാരണസദസ്സുകൾക്കു പറ്റാത്ത തരത്തിൽ അത്രമാത്രം ഉച്ചനിലയിലാണു വർത്തിക്കുന്നതു്.”

അവരുടെ സംഭാഷണചതുരിയെപ്പറ്റി മി. ബ്ലെയർ വീണ്ടും പറയുന്നു -

“നിവേദിതയുടെ പരിചയചക്രത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുക എന്നതു്, അക്ഷയമായ ഒരു സുവർണ്ണഖനിക്കു് അവകാശം സ്ഥാപിക്കുക എന്നതുപോലെയാണു്. അവർ അവരുടെ സ്നേഹിതവൃന്ദത്തിനും, അവരുടെ ജോലിക്കും വേണ്ടി ജീവിച്ചു. സ്നേഹിതഗണത്തിനുവേണ്ടി നിവേദിത തന്റെ അതുല്യതാവഹമായ വാഗ്ധാരണയും, അതിവിപുലമായ പാണ്ഡിത്യവും തുറന്നുവിടുന്നു.”

“തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്കുവേണ്ടി യാതൊരു കരുതലും കൂടാതെ നിവേദിത സ്വയം മുഴുവൻ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. എഴുതുന്നതിനേക്കാൾ വളരെ സുഗമമായി അവർ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു. കല, സാഹിത്യം, ശാസ്ത്രം, (സയൻസ്) എന്നിവയെല്ലാം അവരുടെ സ്വന്തം വിഹാരചക്രങ്ങളാണു്. ഇന്ത്യയെപ്പറ്റിയുള്ള തീവ്രാഭിലാഷങ്ങളെല്ലാം അവർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.”

നിവേദിതയുടെ സംഭാഷണത്തെ സാഹിത്യമാണെന്നാണു മറ്റൊരു ഗദ്യകാരൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. ഇന്ത്യയുടെ ഭേദീയബോധത്തിനു നിവേദിത ഒരു വലിയ പ്രേരകശക്തിയായിരുന്നു അവരുടെ ലേഖനങ്ങളാലും, പ്രസംഗങ്ങളാലുമാണു ബംഗാളിൽ ഭേദീയബോധം സജീവവും, ബലിഷ്ഠവും ആയ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായിത്തീർന്നതെന്നു് മി. എസ്. കെ. റാറ്റ്ക്ലിഫ് എഴുതുന്നു.

ഈ ചുരുങ്ങിയ സ്ഥൂലചരിത്രത്തെ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിവേദിത തന്റെ ജീവിതം ഒരു ഉയർന്നിരപ്പിൽ കൂടിയാണ് നയിച്ചതു്. അതിന്റെ ക്ഷീണവും, കഴിവിൽ കവിഞ്ഞ ജോലിയുടെ ക്ലേശവും കൂടക്കൂടെയുള്ള സുഖക്കേടുകളുടെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി. അല്പസുഖം നേടാനായി അവർ ഡാർജിലിംഗിലേക്കു പോയെങ്കിലും, അവിടെവെച്ചു വയറുകുടിയാൻ, 1911 അക്ടോബർ 13-ാം തീയതി മരണം പ്രാപിച്ചു. നിവേദിതയുടെ ഭേദം മൈസൂരവമാന്യന്മാർ തന്നെ ചുരലിൽ വെച്ചുകൊണ്ടുപോയി ദഹിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഡാർജിലിംഗ് ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവിധം അത്രമാത്രം മഹത്തായ ആ ശവസംസ്കാരയാത്രയിൽ ബംഗാളിന്റെ ഉത്തമസന്താനങ്ങളിൽ പലരും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. “തോണിമുങ്ങുന്നു;

പ്രതിക്ഷ.

[ഗീതകം]

കെ. പി. ചങ്ങമ്പുഴ, ഇടുപ്പള്ളി.

കിരമുകിൽമാലമൂടിയവാനി, ലെൻ കനകതാരയെക്കാത്തിരിക്കുന്നുഞാൻ; പ്രണയഗാനംമറന്നമുരളി, യെൻ മടിയിലയ്യോ, കിടക്കുന്നമുകമായ്; ക്ഷണികകാന്തിപൊഴിഞ്ഞുപൊലി (ഞതിഞൻ മണിവിളക്കിലെസ്വർണ്ണഭീപാംകുറു; കലിതഗൽഗമമാമൊരു, ഭാരണ കടനസന്ദേശമേകിയേകിസ്വയം, ഇരുളിലേകാന്തബാഷ്പാഭിഷിക്തമാം നിമിഷകുളയൊത്രയാക്കുന്നു, ഞാൻ! പ്രണിതജീവൻപിടഞ്ഞുണർ, നാനരയോ വിജനഭീരുവായ് ചോദിച്ചുപിന്നെയും:- “എവിടെ, യെന്നെവിളിച്ചതാ, രെങ്ങുനി? വരികവേഗമെൻവിണ്ണിൻവെളിച്ചമെ!!”

പക്ഷെ ഞാൻ പ്രഭാതം കാണും” എന്നിവയായിരുന്നു നിവേദിതയുടെ അവസാനവാക്കുകൾ.

ഇങ്ങനെയാണു് ഈ മഹാത്മാവു ജീവിച്ചു മരിച്ചതു്. “നിവേദിതയെ പൂജിക്കുന്നവരും, അവരെപ്പറ്റി അതുല്യഭാവങ്ങൾ നിറഞ്ഞവരും ആയി അമേരിക്ക, ഇംഗ്ലണ്ട്, ഫ്രാൻസ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അനേകം മഹാത്മാരായ ചിന്തകന്മാരും, പണ്ഡിതന്മാരും, രാഷ്ട്രീയകാര്യപ്രസക്തന്മാരും ഉണ്ടെന്നു് എനിക്കറിയാം,” എന്നാണു് മിസിസ് ജെ. സി. ബോസ് എഴുതുന്നതു്. ഇത്തരം ഒരു മഹിളാരത്നത്തിന്റെ ചരിത്രവും, നേട്ടങ്ങളും എന്നെന്നും നമ്മുടെയിടയിൽ അവശേഷിക്കും. ഭാവിയിലെ നവമുറകൾക്കു് അവ മഹാർഹമായ ഒരു നിധിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

ഒറ്റാറ്റുണി.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, കെ. എം. പണിക്കർ എം. എ. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഷാങ്ങൾക്കു വിധേയമായിത്തന്നെ ഒരു യുവതിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അതിസൂക്ഷ്മമായ ഒരു ചിത്രമാണു് ഇതിലെ കഥാവസ്തു അഗാധപണ്ഡിതനും നിരീക്ഷണകുശലനും ആയ കവിയുടെ ഒറ്റാറ്റുണിസൃഷ്ടി എത്രമാത്രം ഹൃദയംഗമമായിട്ടുണ്ടെന്നു വർണ്ണിക്കാവുന്നതല്ല. വില 1 രൂപാ. ശ്രീരാമവിലാസംപ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

‘കാർത്തികേതി’നാൾ തിയേറ്റർമാണി’നുവേണ്ടി നടത്തിയ കൗതുകവില്ലനായിലെ ഒരു രംഗം.

സാമ്പിറസംബാധയാലോചന.

[“അച്ച.”]

വരന്റെ കാപ്പികടി.

വിവാഹആലോചനയിൽ പ്രധാനപാത്രങ്ങൾ പെണ്ണും ചെറുക്കനും ഒല്ലാലും ആണെങ്കിലും ചില ഉപപാത്രങ്ങളും സഞ്ചിതപാത്രങ്ങളും കൂടി ഇല്ലാതെ ഇതിന് പൂർണ്ണതയോ സാധ്യതയോ സിദ്ധിക്കുകയില്ല. മാതാപിതാക്കന്മാർ ബാല്യത്തിന്റെ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കേണ്ടവരാണെങ്കിലും അഭിഭാഷകപ്രമാണികളും പോലീസ്, എക്സൈസ്, ഈ വകുപ്പുകളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഒഴിച്ചു മറ്റുള്ള രക്ഷകന്മാർക്കു കൗതുകം (passive beings) ആയി മാത്രമേ നിലകൊള്ളുന്നുള്ളൂ. ഒല്ലാലിൽ ഉള്ള അപാരവിശ്വാസമോ, സ്വന്തം പുത്രിയെ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതിലുള്ള വിമുഖതയോ, അല്ലെങ്കിൽ താനും തന്റെ പുത്രിയും പ്രത്യേകപ്രജാപനം കൂടാതെതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ള ബോധമോ ആയിരിക്കാം ഇക്കൂട്ടരുടെ ഉള്ള വെറും പുറം തണുത്തും ഉള്ള സാമ്പാധനഭാവത്തിന്, അടിസ്ഥാനങ്ങൾ.

ഒല്ലാൽ വലവീശിക്കൊണ്ടുവരുന്ന വരൻ ഗേറ്റു കടന്നു കഴിയുമ്പോൾ ഗൃഹനായകൻ ചാരുകസാലയിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റു ആഗതൻ സ്വാഗതം അരുളാൻ നില്ക്കുന്നതില്പ് ഒന്നു കാണേണ്ടതാണ്. കമുകിൻ പച്ചകുന്ദപാളപോലെ വൈവർണ്യമാണ് മുഖവും, കരംഗുലികൾ തമ്മിൽ സമ്മർദ്ദിച്ചുള്ള മുളസല്ലാപങ്ങളും, പ്രജ്ഞാശരീരനോട്ടവും, നിസ്സാരഭാവം അഭിനയിക്കുന്നതിനുള്ള നിഷ്പലക്രമങ്ങളും, ദേഹം വക്രിപ്പിച്ചുള്ള നടയും, കണ്ടാൽ ആരുടെ ഹൃദയവും അലിയും. പ്രായോഗികമനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു ഗൃഹനായകന്റെ ഈ ചേഷ്ടകൾ ഭീമമായ ഉറക്കപ്പത്തിന്റെ അർത്ഥസന്താനങ്ങൾ ആണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടാവില്ല ഭർത്താവിന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലെ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ കടപ്പെട്ടവളായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹധർമ്മചാരിണിയും അകത്തേ കതകിന്റെ പുറകിൽ മറഞ്ഞുനിന്നു അവരുടെ പാതിപ്രത്യയമത്തിനു ലോപം വരുത്താതെ നായകന്റെ വിമോഹങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ശ്വാസമുട്ടുന്ന ധർമ്മസങ്കടത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുകാരെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനു ഒല്ലാലമ്മാവൻ ചാടിവിഴുന്നു:—“അറിയില്ലേ, നമ്മുടെ ഉള്ളമ്പരമ്പിൽ വിചാരിപ്പുകാരദ്ദേഹമേ, ശേഷക്കാരൻ—” എന്നു വ്യാകരണം മറന്നു അലോകിയിൽ വിരമിക്കുന്നു.

ഗൃഹനായകൻ:—“പിന്നേ—അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ—?”.....

എന്തു ഉള്ളമ്പരമ്പോ, എന്തു കച്ചാലവിചാരിപ്പുകാരനോ?—പറഞ്ഞു ആളിനും കേ

ട്ട ആളിനും ഒന്നുപോലെ അജ്ഞാതമായിരുന്നു. എങ്കിലും നമുക്കറിയാത്തതോ ആ പഴയ വാട്ടുചൊരിപ്പിച്ചു ആർക്കിട്ടു മൊച്ചിയെ! അവിചാരിതമായി ലഭിച്ച ഈ മാതൃസമ്പത്തിന്റെ പരിമാണം നിണ്ണയിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ നമ്മുടെ മൊച്ചിക്കാമുകൻ രണ്ടുനിമിഷനേരത്തേക്കു സ്ഥലസമയഭ്രാന്തിയിൽ മുഴുകി നിന്നുപോകുന്നെങ്കിലും, കിട്ടിയ സ്വത്തു കളവാൻ പാടില്ലെന്നുവെച്ചു, “ഈ അമ്മാവനല്ല” എന്ന് അങ്ങും ഇങ്ങുംകൊള്ളാത്ത ഒരു അടിച്ചു മുളക്കുന്നു. “അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ—?” എന്നു തുടങ്ങി, മരിച്ചോ, ഗോതമ്പാണോ ആഹാരത്തിനുപയോഗിക്കുന്നത്, പ്രസംഗിക്കാൻ പോകാറുണ്ടോ, എന്നുവേണ്ടാ ഏതുവിധത്തിലും പൂരിപ്പിക്കുവാൻ സൗകര്യം നൽകുന്നതും, എന്നാൽ കാര്യമറിയാതെ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ വൃത്തിയില്ലാത്തതുമായ ആ ആപൽകൃപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനു തരം നോക്കി നിന്നിരുന്ന ഗൃഹനായകൻ, “എന്താ ഇങ്ങനെ നില്ക്കുന്നത്, ഇരിക്കൂ, ഇരിക്കൂ,” എന്നു സല്ലാഹം തുടങ്ങുന്നു. പ്രധാന്യം കാണിക്കുന്നതിനുള്ള കൊതിയോ, അന്നു രാവിലെ ചെയ്ത ശ്രമത്തിന്റെ കാരണമോ രണ്ടും കൂടിയോ, ഒല്ലാലിനെ ഈ ക്ഷണനത്തിനു വളരെ മുന്പുതന്നെ ചാരുകസാരയിൽ കിടത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

‘പിന്നേ’ എന്ന ഗൃഹനായകന്മാരുടെ ക്രിയാവിശേഷണശബ്ദത്തിനു സ്ത്രീലിംഗനാമത്തിന്റെ ശക്തിയുണ്ടല്ലോ. ഗൃഹാധിപൻ ‘പിന്നേ’ എന്നു വിളിച്ച മാതൃയിൽ ആ ‘പിന്നേ’ വാതലിന്റെ പുറകിൽ പ്രതക്ഷയായി കതകിന്റെ ഒരു പാളിയിൽ മറഞ്ഞു രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നു. ഗൃഹനായികയുടെ വടനനഭോമണ്ഡലവും അതിൽ തിളങ്ങുന്ന ഒരു മന്ദമാസചന്ദ്രനും വളുവചിതമായ അംഗുലീയമണ്ണത്തുറപ്പുടെ നാലുവിരലുകളും ആചക്രവാളത്തിൽ കാണുന്നു. ഇതെല്ലാം അമ്മായിഅമ്മയ്ക്കു യൗവനമോ യൗവ്വനബോധമോ ഉള്ള വീടുകളിലാണ്. മദ്ധ്യവയസ്സുകളോ പരിഷ്കാരിണികളോ ആയ ‘അകത്തമ്മമാർ’ വാതലിൽ മറയാതെ കൂസലൊന്നു വെളിയിൽ വരും. ഗൃഹനായികയുടെ മുഖത്തു വിളയാടുന്ന മന്ദമാസചന്ദ്രബിംബം കനകാഭയുടെ പാശ്ചാത്തിൽ ഉദിച്ചുയർന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടു അവിടെ ഒരു ചില്ലറ പിരളിതെന്നു ഞ് ചില മന്ദമാസങ്ങളും പുരികം വെട്ടിക്കളം, ചിമിട്ടും തകുതിതന്നെ. വിവാഹസിന്ധുചിലെ ശുദ്ധജലനാവികനാണ് (fresh water sailor) ഒല്ലാലമ്മാവൻ കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യം എങ്കിൽ അമ്മായിഅമ്മയുടെ—യൗവനം വിടാത്ത ആ അമ്മായിഅമ്മയുടെ—ഈ പിരളിപ്രയോഗത്തിൽ ഏറെക്കുറെ കറങ്ങിതന്നെ പോകും. സദ്യ

ഉണ്ണാനും കാപ്പിസല്ലാഹം ഏല്ക്കാനും, സൗകര്യം കിട്ടിയാൽ ഒന്നുമന്ത്രിക്കാനും പ്രത്യേകിച്ചു കച്ചകെട്ടി അഭ്യസിച്ച ഒരു കൂട്ടം പ്രൊഫഷണൽസ് (അതായതു കലാഭവദൃശ്യപ്രദർശനംകൊണ്ടു ഉപജീവനമാർഗ്ഗം തേടുന്നവർ) ഉണ്ട്. ഇവരോടു നമ്മുടെ യുമാന്മാർക്കു “പറിച്ചു പണി പതിനെട്ടാം” ഒന്നു രണ്ടു ‘അടവു’ എങ്കിടുന്നതും കൂടി എടുത്താലും പററുകില്ല. ഏതൽപ്രവൃത്തികളിൽ ഉപരി അഭ്യസനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ രണ്ടാംകൂറുകാരെ വിദ്യുച്ഛലനമിഴികൾ, യൗവനം മങ്ങാൻ തുടങ്ങിയ അമ്മായിഅമ്മയെ വിട്ടിട്ട് ഞ്യാലറു ശരിച്ചുപോലെ കൂട്ടൽ അകർഷണീയമായ മകളുടെ മുദ്രമേനി ആരാഞ്ഞു. ഓടിനടക്കുന്നു. യൗവനം ആകെ നശിക്കാത്ത ഗൃഹനായികകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില മിടുമിടക്കത്തികൾ ഉണ്ട്. ഭാഗ്യവശാൽ ഇക്കൂട്ടരുമായാണ് നമ്മുടെ യുവസ്ത്രോചിതർ ഇടയുന്നതെങ്കിൽ അവസാനം കണ്ടുതന്നെ അറിയണം. ഹരിപ്പാട്ടു സേവയ്ക്കും മല്ലക്കൽ ചിറപ്പിനും മറ്റുമുള്ള നാഗസ്വപ്നങ്ങളുടെ മത്സരം പോലെ ഇക്കൂട്ടരും പ്രയോഗങ്ങൾ തുടങ്ങും. ഇതെല്ലാം തട്ടിത്തിരിച്ചു, ഒരാറുവർഷം കാപ്പികടിയും സദ്യയും സ്വീകരിച്ചു, അറുപതിൽ പരം ഉദ്യോഗസ്ഥപത്രികൾക്കു പ്രണയാന്തി നൽകി, ഒടുവിൽ ഭാരിദ്യത്തിൽ ലയിച്ചു, ചാരിത്രം നശിച്ചു വൈരൂപ്യം വെളിച്ച ഒരുജോടി സഹോദരികളുടെ പ്രാണേശ്വരനായി പരിവർത്തിതമാകുവാൻ തക്ക മനഃസ്ഥിതിയുള്ള മക്കടിയന്മാരെയും ഈ കാമകവുന്ദത്തിൽ കാണാൻ പ്രയാസം ഇല്ല. അമ്മായിഅമ്മയുടെ സഹകരണങ്ങൾ ഇതിനൊട്ടുണ്ടാകുന്നില്ലതാനും. ഈ ജാതി സാധാരണയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ചിന്താവിഷയമല്ല.

ഇങ്ങനെ നായികനായകന്മാരും ഒല്ലാലും ഭാഗ്യാത്മിയും കൂടിയുള്ള മുഖപുരയ്ക്കുശേഷം കായുപരിപാടിയിലെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ വിഷയത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ഒല്ലാലിന്റെ നയകോവിദത്വംകൊണ്ടും ക്രാസ് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നും മകൾക്കുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ ഗുണഗണങ്ങളുടെ ക്രേഡീകരിക്കാത്ത ഒരു ലിസ്റ്റ് ഈ നമുക്കൊണ്ടു കാമുകന്റെ മേശ്വരന്തു വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “അയ്യോ കരങ്ങന്മാരെന്തറിഞ്ഞുവിളോ!” ഈ ലോകത്തിൽ സ്വർലോകസുഖം ചുമതല കൂടാതെ അനുഭവിക്കുന്നതിനു അവിവാഹിതനായിരിക്കാൻ തയ്യാറാണെങ്കിൽ മാത്രം മതിയാകുമെന്ന് ദുഃഖനിയമമുള്ള ആർക്കിട്ടു മൊച്ചിക്കു പെണ്ണിന്റെ വീണവായനയോ, തയ്യൽസാമർത്ഥ്യമോ, കഥാകാലക്ഷേപപാടവമോ, പരിപ്ലവ്, പട

വെട്ടോ വല്ലതും അന്വേഷിക്കേണ്ട കാര്യമുണ്ടോ? “അമ്മ, എന്താ, കല്ല്യണമ്മാവൻ വന്നിട്ടു മൗനം ഭിക്കിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാപ്പിയുമൊന്നുമില്ലല്ലോ?” എന്ന് ഏഴാംക്ലാസ്സുകാരുടെ അച്ഛനാലിപ്പറയുകയും ചെയ്തു. ചില പഠിച്ച അച്ഛനാണു്. “എന്താ അമ്മ, അമ്മാവന്റെ കൂടിവന്ന ആളെക്കണ്ടപ്പോൾ കിഴവൻ അമ്മാവനെ മറന്നു. സല്ലാരങ്ങൾ അസ്സമിച്ചു. ഇല്ലേ!” എന്ന് “ഓടുന്ന പട്ടിക്ക” അമ്മയോ കൂടി” എന്ന മട്ടിൽ വല വിതർത്തുവീശും. ഇതുകേൾക്കുമ്പോൾ അമ്മവിന്റെ മുഖം ആ മണ്ഡലത്തിൽ എങ്ങാനും ഉണ്ടെങ്കിൽ പെട്ടെന്നു മുക്തികൃതമായി, തന്നെ സജ്ജനസമക്ഷം അപമാനിച്ച അച്ഛന്റെ നേരെ പരോധഭാവത്തിൽ നിട്ടി, താടിക്കൊണ്ടു ഇടത്തോട്ടു് ഒരു കാമാ (Pomra) ചിഹ്നവും രേഖപ്പെടുത്തി, അസ്സമനത്തിനു വട്ടം കൂട്ടും. പെണ്ണിനെ തേടിവന്ന കാമുകനാകട്ടെ, താൻ ഭാര്യ ആക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ത്രീ അപരനിൽ വിശേഷിച്ചു് അപരിചിതനിൽ— ശുദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നതു ചിതമല്ലെന്നു വേറെ അവസരങ്ങളിൽ വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കിലും ഇപ്പോൾ അമ്മ തന്നെ നോക്കി മതിമറന്നു നിൽക്കുന്നു എന്നുള്ള അവസ്ഥ വസ്തുത തന്റെ ഭാവിശാസ്ത്രൻ എടുത്തു പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ ശ്രീമാൻ മൊച്ച അവർകൾ അയാളുടെ തത്വം മറന്നുപോയി. സ്ത്രീ വാസ്തവമായിരിക്കട്ടെ, കളവായിരിക്കട്ടെ, ആരെയും വശീകരിക്കും. എന്തു കററവും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യും. ഇതാണല്ലോ ലോകസ്വഭാവം. അമ്മവിനെ ശരിയായ ഗൃഹനായകന്റെ ഈ പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു പരസ്യമായ രഹസ്യം ഉണ്ടു്. കാപ്പിയും സൽക്കാരവും അമ്മാവനെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണു്. “കത്തിവച്ചു” യുവകാമുകവേഷത്തെ മറന്നു കളഞ്ഞു എന്ന് ഒരു ഭാവം. നോക്കണം. ഇതാണു വിവാഹക്കളരിയിലെ കയ്കളെ പയറുകൾ. വൃദ്ധമാതൃലന്റെ ക്ഷീണം പോക്കാനു് അല്പ കാപ്പി. ഈ സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി എന്തെങ്കിലും കാപ്പി രത്നവാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഈ വൃദ്ധൻ ചെറുപ്പമായെന്നു മപ്പത്തഞ്ചു് നാല്പതു് കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു് അദ്ദേഹം തന്നെ വിവാഹമുന്തയിലെ വിശുദ്ധയോഗ്യമായ സാധനമായിരുന്ന ആ കാലത്തു മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നെ ഈ കാപ്പിശ്രമങ്ങൾ എന്തിനാണു്? അമ്മവിന്റെ പാലകകലയും മുഖകലയും ഒന്നിച്ചു കാമുകനെ കാണിക്കുന്നതിനു അവസരം നൽകുന്ന ഒരു ചെറുതന്ത്രമാണതു്. അച്ഛൻ കൊടുത്ത ഈ സന്ദർഭത്തിനു എത്രയോ മുന്പുതന്നെ അമ്മയുടെ പുറകിൽനിന്നും ഭജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കൂടിയും ഒളിച്ചും പതുങ്ങിയും യുവാവനാൽ കാണപ്പെട തെയും കാണേണ്ട ആളിനെ അവർ കണ്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അയാൾ അയാളുടെ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു നടത്തിയ ചെപ്പടിവിദ്യകൾക്കിടയിൽ ഇവളെയും ഒരു കണ്ണു കണ്ടോ എന്ന് ഒരു സംശയം. അയാളുടെ സങ്കല്പക്കേട്ടയിൽ അധിവസിക്കുന്ന ആ കോമളശാസ്ത്രിക വേണ്ട മിക്ക ഗുണങ്ങളും ആ ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽതന്നെ അമ്മവിൽ അവൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു.

അല്പം ഭേദമായിട്ടുള്ള യുവതികളുടെ ആടും ചീത്ത പറച്ചിലും മാത്രമേ കഥാനായകൻ ഇതിനുമുമ്പു് ആസ്വദിച്ചിട്ടുള്ളു. സ്നേഹപരവശ്യത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ നോക്കിയിട്ടുള്ളതു മത്സ്യഗന്ധികളും തുപ്പുകാരികളും മറ്റുമാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടു കറേനാളുകൾക്കുള്ളിൽ പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ “ആചന്ദ്രതാരമേ സന്തതിപ്രവേശമേ” വച്ചുനടവിക്കുന്നതിനു തന്റെ ഒറ്റ വാക്കുകൊണ്ടു കരഗതമാകാൻ പോകുന്ന ആ സങ്കല്പകോട്ടയിലെ സൗന്ദര്യമങ്ക, തന്നെ ഒരു വിടനായിക്കരുതരുതെന്നു റച്ചു്, ഗാഢീയുഭാവം കൈക്കൊള്ളുന്നു. പണ്ടു മലപ്പെടിയുകൊണ്ടുപോയ ഭൂസുരന്റേയും താരാമുട്ട വില്ലാൻപോയ സുറിയാനിയുടേയും കഥപോലെ വിചാരം തുടങ്ങുന്നു:—ഇപ്പോൾ എന്റെ മുമ്പിൽ വാൻമടിക്കുന്ന ഈ ധിക്കാരിപ്പെണ്ണു് ഒരു പതിനഞ്ചു ദിവസത്തിനകം എന്റെ ഈ ചൊരിപിടിച്ച കാൽ തടകുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു അടുക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഗൗരവത്തിൽ “മുട്ടു്” എന്ന് പറഞ്ഞു്—വിചാരം ഇവിടെ എത്തിയപ്പോൾ ആ “മുട്ടു്” അറിയാതെ ഒന്നു പ്രത്യക്ഷരൂപത്തിൽ അഭിനയിച്ചുപോയി. യാവരും ഒന്നു നടുങ്ങി. കാമുകന്റെ മുഖം വിസ്ഫിതപഞ്ചോത്താൽ വിളറി. സമത്വനായ അമ്മാവൻ ഇങ്ങനെ തുടങ്ങി. “നമ്മുടെ സാറിനു എപ്പോഴും ആലോചനയാണു്. അഗാധബുദ്ധി. ആലോചനയ്ക്കു ഇടയിൽ ഈ ചു പറക്കുന്നതുപോലും വെറുപ്പാണു്. പേപ്പറായനയിൽ വലിയ ഭ്രമമുണ്ടു്. സ്വരാജ്യത്തേപ്പറ്റി സഭാ സ്വപ്നം കാണുകയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൊഴിൽതന്നെ. സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം അമ്മക്കുട്ടി. കേട്ടോ.” ഇതെല്ലാം വെറുംകള്ളത്തരമാണെന്നു മറുപടിയരുത്തോ. ഇയാളുടെജോലി മൊച്ചിവേല! അതു് ആളിങ്ങ. സ്വപ്നം കാണുന്നതു് അയാൾക്കു ലഭ്യമല്ലാത്ത പെൺകിടാങ്ങളെയുണു്. ഈ ചു പറക്കുന്നതു ചൊരിയുടെ ബാധയുള്ളവർക്കു് അഹിതമായിരിക്കാനല്ലേ തരമുള്ളു. എന്തായാലും ഒല്ലാലമ്മാവൻ കൊടുത്ത സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ കയറി രക്ഷപ്രാപിക്കാമെന്നു കരുതി കൂടുതൽ ഗൗരവം നടിക്കാൻ തീർച്ചയാക്കി. കണ്ടവർ റാമിഷും തനിക്കുമുതോപമമായിക്കരുതിയിരുന്ന ആ മരക്കുത്തിയുടെ തല്ലുകൊള്ളിക്കു ഗൗരവം അങ്ങാടിമരന്നോ പച്ചമരന്നോ എന്നുപോലും നിശ്ചയവുമില്ലാ, ഇതിനുമുമ്പു് ഗൗരവം അഭിനയിക്കുന്നതിനു് ഒട്ടു റീമേഴ്സലും നടത്തിയിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം പൂർണ്ണപരവിരുദ്ധങ്ങളായ വികാരങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി കഴങ്ങി. വിദ്യജ്ഞിപന്റെ ഗാഢീയുഭാവിനയംപോലെ അയാളുടെ വിരൂപചരണം ബിഭ്രസമായി. ഒഴ്സാസനന്റെ റയീരം എന്ന നില്പം നിലയും കാണുന്നതിനു് അമ്മയും അവളുടെ അമ്മയും അവിടെ ഇല്ലാതിരുന്നതാണു് മഹാഭാഗ്യം. അടുക്കളത്തളത്തിലും അതിന്റെ പരിഭരങ്ങളിലുമായി ഗൃഹനായിക അമ്മവിന്റെ അനുജത്തിമാർ, ഭൃത്യർ, ചില അയൽവാസികൾ തുടങ്ങിയ പലരും ഒരു കൂട്ടം കൂടിനിന്നു് ബുദ്ധിമുട്ടിയപ്പോഴെ മുറങ്ങുന്ന അമ്മവിനെ സമാധാനപ്പെടുത്താൻ വളരെ ശ്രമിച്ചു. പ്ര

ഥമദൃഷ്ടിയിൽ അനുരാഗം (love at first sight) ഉദിക്കുന്ന ആ ദൈവികാനുഗ്രഹത്തിന്റെ മറുവശമാണെന്നുവിടക്കണ്ടതു്. അമ്മവിന്റെ ദൃഷ്ടി യുവാവിൽ പതിഞ്ഞ ഉടനേതന്നെ സ്ത്രീകൾ പുരുഷനിൽ വെറുക്കുന്ന സകലതും അവർ അവനിൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അടുക്കളത്തളത്തിലെ സമതപവാദികൾ എന്തുതന്നെ ശ്രമിച്ചിട്ടും അമ്മവിന്റെ ശാശ്വത്തിനും വെറുപ്പിനും യാതൊരു കുറവുമുണ്ടായില്ല. മന്ത്രോപദേശവും ഭേഷ്യപ്പെടലും സാന്ത്വനവും പ്രസംഗവും ഒന്നുംതന്നെ അമ്മവിന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഏററിയില്ല. ഒടുവിൽ അമ്മ ചെവിയിൽ എന്തോമന്ത്രിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, “എന്തു വേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം എന്തുപാശ്യമിതുകാണിച്ചു. എന്തുഫലമുണ്ടായി” എന്നും മറ്റും മഹാമനസ്സായി ആഗതർക്കു് കാപ്പികൊണ്ടു് പായികൊടുക്കാനെന്ന സമ്മതിച്ചു അമ്മ അന്നു തന്നെ തേടിവന്ന കാമുകനെ വെറുക്കുന്നെങ്കിലും ആ അനുസികനിൽപോലും പ്രേമപ്ലി ഉദിച്ചിരിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ത്രീസഹജമായ വൈരാഗ്യത്തോടെ കയ്കളിൽ കാപ്പിപലഹാരാദികളും മുഖത്തു ശുശ്രൂഷാജാലാവരങ്ങളും, അന്നനടയും സകലതും സകലതുമായി അച്ഛൻ മുതൽ പേരുടെ സന്നിധിയിൽ എത്തി. ഈ സമയത്താണു് കളിയും കഴിഞ്ഞു് കൊച്ചുനിയൻ രംഗപ്രവേശംചെയ്തതു്. ഒരു നോട്ടത്തിൽ അക്കന്റെ ഇപ്പോൾ സർവസാധാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന വലവീശുപ്രയോഗത്തിന്റെ ഈ ഘട്ടം മനസ്സിലായി. തന്റെ ഭാവിമച്ചിനറെ (അളിയനെ) ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയതും എങ്കേ, ചലിപ്പത്തിക്കഞ്ചുവീ എന്നിനെക്കേ ഇവിടെക്കേറി സീററു് പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്ന് ചോദിച്ചതും ‘ചലിപ്പത്തിക്കഞ്ചു’ എന്ന സംബോധനത്തിനു് അർഹനായ നമ്മുടെ കാമുകൻ കൈകഴുകുന്നെന്നവ്യാജേന പുറത്തുവന്നു്, അമ്മവിന്റെ ഭാഗ്യംകൊണ്ടു് അവിടെ നിന്നും റോഡിൽ ഇറങ്ങി ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും ധൂതിയിൽ പുറകോട്ടും നോക്കിപാഞ്ഞു മാറിയതും എല്ലാം ഒരനിമിഷത്തിനുള്ളിൽ കഴിഞ്ഞു. നമ്മുടെ മൊച്ചിവരൻ റണ്ടു തന്റെ രംഗകലാവൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു വൈസരത്തിൽ ഒരു ചലിപ്പത്തിയിൽനിന്നും അവളുടെ വട്ടികൊണ്ടു് വാങ്ങിയ പ്രഹരത്തിന്റെ സ്താരകമാ പിആപട്ടണവാസികളായ ചെറുപ്പക്കാർ അപ്പിച്ച സ്ഥാനപ്പേരാണ് “ചലിപ്പത്തി” എന്നുള്ളതു്. കഞ്ചു എന്ന സ്വന്തം പേരോടുകൂടി ഘടിപ്പിച്ചുണ്ടായ ഒരു സ്ത്രീപല്ലിംഗനാമമാണു് മുഴുവൻ പട്ടപ്പേരും. അമ്മവിന്റെ സഹോദരൻ കൊച്ചുനിയനും കൂട്ടരും സാധാരണയായി ഇവനെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പ്രത്യേകം സാമത്വം പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്നിരുന്നു അതുകൊണ്ടാണു് കാമുകൻ കൊച്ചുനിയന്റെ മംഗളപത്രപ്രശ്നം കേട്ടുടൻ ഉയിരുകൊണ്ടു പമ്പകടന്നതു്. കഞ്ചുവനെ ഫോട്ടോവിൽ കാണാൻ ആറു അത്ര വിരൂപനല്ല. അതുകൊണ്ടു മാത്രമാണു് ആദ്യം ഒല്ലാലമ്മാവൻ ഫോട്ടോ കൊണ്ടു് വന്നപ്പോൾ അമ്മ വലിയ അതുപ്ലികാണിക്കാഞ്ഞതു്. ഈ രഹ

(ശേഷം ഇരുപത്തിനാലാംപുറം)

ചെറുകഥാപാത്രം.

‘വഴിയേപോയ വയ്യാവേലി.’

കോന്നിയൂർ കെ. മീനാക്ഷി അമ്മ എം. എ.

ആത്മഹത്യയുടെ സന്മാർഗ്ഗവശങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാനും മാധവിയും തമ്മിൽ തീവ്രമായ വാദപ്രതിവാദം മിക്കപ്പോഴും നടക്കാറുണ്ട്. ആത്മഹത്യ ദൈവത്തോടുള്ള ഒരു മഹാപരാധമാണെന്നും, ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവനെ അവനിൽനിന്നുതന്നെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത കർത്തവ്യമാണെന്നും ആണ് അവളുടെ അഭിപ്രായം. നേരേമറിച്ച് ആത്മഹത്യ ചെയ്യണമെന്നു തോന്നിയാൽ, ഒരു വ്യക്തിക്ക് അതിനു പുണ്യാധികാരമുണ്ടെന്നും അതു തടയുവാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ലെന്നും മറുമായിരുന്നു എന്റെ വാദം. സ്വാഭാപ്രായസമർത്ഥനയായി ഒരുദിവസത്തെ എന്റെ ഉത്ബോധനം ഇങ്ങനൊയിരുന്നു.

“അതേ ആത്മഹത്യയെ തടയുന്നതു നിശ്ചയമായും, വ്യക്തിപരമായ മനുഷ്യാവകാശത്തിൽ ആവശ്യമില്ലാതെ കൈകടത്തുകയാണ്. ഒന്നു നോക്കുമ്പോൾ അതു ഒരു തരം അധികപ്രസംഗവുമാകുകയാണ്. അവർക്കുമാത്രം നിശ്ചയമുള്ള എന്തോ കാരണം മൂലം ഭസ്സുപോയി തോന്നിയ സ്വജീവിതത്തെ അവസാനിപ്പിച്ച്, കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്നു മോചനം നേടാമെന്നു വിചാരിച്ച് ആത്മഹത്യക്കു പുറപ്പെടുന്നവർ അതിൽ നിന്നും വിനിവർത്തിപ്പിക്കുന്നതു, അക്ഷന്തവ്യമായ അപരാധംതന്നെ; സംശയമില്ല. നാമെന്തിന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു നിശ്ചിത ഭരിതത്തിലേക്കു അവരെ വീണ്ടും വലിച്ചിടുന്നു.” ഇതുകേട്ട് മാധവിയുടെ മുഖം അല്പം തുടുത്തു. ആ മനോഹരയാൾക്കു ചെറു വക്രപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവൾ പറഞ്ഞു.

“കഷ്ടം! അങ്ങേയ്ക്കു മനുഷ്യജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയെ ബഹുമാനമുള്ളല്ലോ ശ്രേഷ്ഠവം ദൈവദത്തവും ആയ ജീവൻ ഇത്ര നിസ്സാരമോ? ഇശ്വരപരമല്ലാതെ ആത്മാവിന്റെ ഹതിയിൽ മററാക്കും അധികാരമില്ല.”

അവളുടെ നീരസത്തെ ഭയന്ന് ഞാൻ കൂടുതലായി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. നൂറ്ററിനു തൊണ്ണൂറൊൻപതുവിഷയങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരാണ്. എന്നാലും ഞങ്ങളുടെ മൈത്രിബന്ധത്തെ അതുതെല്ലം ബാധിച്ചിരുന്നില്ല.

ഈ കഥ നടക്കുന്ന ദിവസം രാത്രി, എട്ടുമണിക്കുശേഷം ഞാൻ മാധവിയുടെ വസതിയിൽനിന്നു, ദിർഘനേരത്തെ സൈപരസല്ലാപത്തിനുശേഷം, എന്റെ വസതിയിലേക്കു പോകുകയായിരുന്നു. ഇടവപ്പാതിയുടെ സമുദലികൊണ്ടു ആലുവാപ്പഴ കരകവിഞ്ഞു ഒഴുകുന്നു. അന്ധകാരത്തെയോ മഴയെയോ ഗണ്യമാക്കാതെ, മാധവിയുടെ സെന്റർസ്റ്റുയോരണിയിൽ മനംമയങ്ങി പഴ

യുടെ തീരത്തുകൂടി ഞാൻ നടക്കുകയായിരുന്നു. കയ്യിൽ ഒരു “ഞെക്കുവിലക്കു”ണ്ടായിരുന്നതിന്റെ സഹായംകൊണ്ടു ഒരുവിധം വഴിയറിഞ്ഞു പോകവേ, അടുത്തുള്ള പാറക്കെട്ടിൽനിന്നും ആരോ ഓരോ നദീപ്രവാഹത്തിലേക്കു കുതിച്ചുപാടുന്നതു ഞാൻ കാണുന്നതിനിടയായി. പരിഭ്രമിച്ച് ഞാൻ ഓടി അടുത്തപ്പോഴേയ്ക്കും അയാൾ ഒന്നു മുങ്ങി, പൊങ്ങി, വീണ്ടും മുക്കിക്കഴിഞ്ഞു.

ചെട്ടെന്നുള്ള സംഭ്രമത്തിൽ മററാനും വിചാരിക്കാതെ, കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ, എന്റെ ഷർട്ടു റിക്കുഞ്ഞു, അയാളുടെ ജീവരക്ഷയ്ക്കായി ഞാനും പഴയിലേക്കു ചാടി. മുങ്ങിയ ആ മനുഷ്യൻ വീണ്ടും പൊങ്ങുന്നതിന് അല്പം താമസം വേണ്ടിവന്നു. അയാൾ പൊങ്ങിയതും ഞാൻ കടന്നു അയാളുടെ നീട്ടിയ കരം പാടിപ്പോയ ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. ആ ബലിഷ്ഠകായനെ വളരെ ശ്രമപ്പെട്ടാണ് ഞാൻ കരയ്ക്കുടുപ്പിച്ചത്. അയാൾക്കപ്പോൾ സ്വബോധം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏകദേശം അവസാനം അടുത്തു പോലെയും കാണപ്പെട്ടു. ഒരു എം. ബി വിദ്യാർത്ഥിയായ എനിക്ക് ചെട്ടെന്നു ചെത്രേണ്ട ‘പ്രഥമശ്രുത്വ’ എന്തെന്നു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു കുറെസമയത്തിനുശേഷം അയാൾ സാവധാനം കണ്ണുതുറന്നു. ഒരു വിഷമിച്ച നീണ്ട നശ്വാസവും മുക്കുമാക്കി. ഇതു കണ്ടു സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഞാനെന്റെ ശുശ്രൂഷകൾക്കു ചുറ്റുകൂട്ടി അല്പംകൂടെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ മന്ദം മന്ദം നിവർന്നു. അഹങ്കാരവും പ്രതിഷേധവും അതുപ്പിയാ കുറിക്കുന്ന നോട്ടം എന്റെ നേക്കുച്ചുകൊണ്ടു കർശനസ്വരത്തിൽ “സാര! നിങ്ങളാണോ എന്റെ സ്വപ്നപ്രദമായ പ്രവൃത്തിയിൽ ഇപ്രകാരം അക്ഷന്തവ്യമായ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചത്? എന്റെ സ്വന്തകാര്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ ഭസ്സുപാതത്തും കാണിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കെന്തുകാര്യം? എന്നു ചോദിച്ചു.

അയാളുടെ വാചകരീതിയും ഭാഷയും സംസ്കാരത്തെയും കലീനതയേയും വെളിച്ചാക്കി. അയാൾക്കു കുറഞ്ഞതു നല്ലത്തിരണ്ടു വയസ്സു മതിയ്ക്കാം. അന്ത്യസ്തം ഹൃദയവും സ്ഫുർത്തിയുള്ള ഒരു കോമളമുഖമായിരുന്നു അയാളുടേതു്.

അതുതരവികാരങ്ങളോടെ ഞാൻ മറുപടിപറഞ്ഞു. “ആ കയത്തിൽനിന്നും നിങ്ങളെ കരകയറിയതിനെപ്പറ്റിയാണു നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഞാനാണ് ആ തെറ്റുചെയ്തതു്.”

അയാൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു. “ആ കയത്തിൽ നിന്നും എന്നെ രക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങളോടു് ആരാവശ്യപ്പെട്ടു? ആരാണ് അതിനുള്ള അധികാരം നിങ്ങൾക്കുതന്നതു്?” ഇപ്പോഴേക്കു് അയാൾ നല്ലതുപോലെ നിവ

ർന്നിരുന്ന് തുമിക്കുന്നതിനും തുമുന്നതിനും തുടങ്ങി.

ഞാൻ പറഞ്ഞു. “അതിനെപ്പറ്റി നമുക്കു പിന്നീടുപറയാം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്റെ കൂടെ വരിക. ഇവിടെ അടുത്തുതന്നെയാണ് എന്റെ താമസം ചെട്ടെന്നു വസ്രജ്ജരമാറിയില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു തണുപ്പുബാധിച്ചേക്കും. ഇപ്പോൾതന്നെ നിങ്ങൾ ‘കിടകിട’ വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.”

ഞാനെന്റെ കൈകൾ അയാൾക്കു താങ്ങി എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനായി നീട്ടിക്കൊടുത്തു. അയാൾ അല്പം വിഷമത്തോടെ എഴുന്നേറു ബലമായി എന്നിൽ ചാഞ്ഞു കൊണ്ടു യാതൊന്നും പറയാതെ നടന്നു തുടങ്ങി.

ഗ്രാമത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും ക്ഷീണംകൊണ്ടു അയാൾ വീണ്ടും ബോധശൂന്യനായി. ശക്തി ഉളവാക്കുന്ന ഒരു മരുന്നുകൊടുത്തു, വേഗം വസ്രജ്ജരമാറി അയാളെ എന്റെ സോഫായിൽ തന്നെ കിടത്തി. മൂടുമൂട കുറെപാൽമാത്രം കൊടുത്തിട്ടു വിശ്രമിച്ചുകൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞു. അമിരേണ അയാളുടെ കൂക്കുവലിയുകേട്ടു തുടങ്ങി. അന്നു രാത്രിമുഴുവനും “ക്യാൻഡസ്” ചെയറി”ൽ വളഞ്ഞുകിടന്നു ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നു.

വാതായനത്തിൽകൂടി മുഖത്തുതന്നെ വന്നടിച്ച പ്രഭാതസൂര്യന്റെ പ്രസന്നകിരണങ്ങളാണ് എന്നു ഉണർന്നുയരു. തലേരാത്രിയിലുണ്ടായ വിചിത്രസംഭവങ്ങൾ എന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിലേക്കു തള്ളിക്കയറി. ആചീന്ദ്രമുറിയിലേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ണാടിയുടെ മുൻപിൽ നിന്നുകൊണ്ടു തലമുടി ചീകിത്തുക്കുന്ന ആ ദീർഘകായനെയോണു കണ്ടതു് എന്റെ ഒന്നാംതരം പോപ്ളിൻ ഷർട്ടും മൽമൽമുണ്ടും മധുരതുപ്പുട്ടാവും ധരിച്ച സരസനായി ചെറുസ്ത്രീ തൂക്കിക്കൊണ്ടു അയാൾ പറഞ്ഞു.

“ക്ഷമിക്കണം. ആ പെറ്റിൽകിടന്ന മുണ്ടും ഷർട്ടുമെല്ലാം അനുവാദകൂടാതെതന്നെയെടുത്തു ധരിച്ചു. രാവിലെ അല്പം നടക്കുന്നപതിവുണ്ടു്. പുറത്തൊന്നിറങ്ങിയിട്ടുവരാം. അപ്പോഴേയ്ക്കു നിങ്ങളും പല്ലുതേച്ചു് തയാറാകണം. ഞാനുത്തരം പറയുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ എന്റെ വടിയുമായി അയാൾ പടികടന്നുകഴിഞ്ഞു.

ആ വീട്ടിൽ ഞാനും എന്റെ വിശ്വസ്ത ഭൃതൻ നാണുവും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നോളു്. പുതിയ അതിഥിയ്ക്കുകൂടി കാപ്പിതയാറാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ നിത്യകർമ്മങ്ങൾക്കായി പോയി. മണി എട്ടായതോടുകൂടി ഞങ്ങൾ രണ്ടാളും കാറ്റുകഴിക്കാനായി ഇരുന്നു.

ഞാൻ — “നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണെന്നും മറുമുള്ള വിവരം നിങ്ങളുടെ ആളുകളെ അറിയിക്കേണ്ട. മേൽവിലാസം പറഞ്ഞാൽ കമ്പിയടിക്കാൻ ഏല്പാടു ചെയ്യാം.”

“വളരെ ഉപകാരം” മൂന്നാമത്തെപ്രാവശ്യം കാപ്പിൽ കാപ്പിനിറച്ചുകൊണ്ടു അയാൾ പറഞ്ഞു. “ചക്കു എന്നിങ്ങനെ സ്വന്തമായി ലോകത്തിൽ ആരുമില്ല കാപ്പികുടിക്കുവാൻ ചില പ്രധാനസംഗതികളെപ്പറ്റി നിങ്ങളോടു പറയാനുണ്ടു്!”

ഞാൻ—ഇപ്പോൾതന്നെ പറയാമല്ലോ. കഴിക്കുകയും കേൾക്കുകയും ഒരുമിച്ചു ചെയ്യാൻ എനിക്കു സാധിക്കും.”

അതിഥി—“ആ റൊട്ടി ഇങ്ങോട്ടു ഒന്നു നീക്കിയേക്കണം. എനിക്കു വെണ്ണ പുരട്ടിയ റൊട്ടി പണ്ടേയുണ്ടാണോ? കാപ്പി ഒരു കപ്പലൂടി കുടിച്ചുകൂടയാ?” നാണവിനെ വിളിച്ചു കാപ്പി കുറേക്കൂട്ടികൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ അജ്ഞാപിച്ചു. രണ്ടാമതു കൊണ്ടുവന്നകാപ്പി അല്പാല്പം കുടിച്ചുകൊണ്ടു അയാൾ തുടന്നു.

“ഞാൻ പറയാൻഉദ്ദേശിക്കുന്നതു മറ്റൊന്നാമല്ല. എന്റെ ഭരിതജീവിതത്തോടു യാതൊരുപറ്റത്തു ഞാനതിനെ അവസാനിപ്പിച്ചെന്നുയപ്പോഴാണ് നീങ്ങൾ ഇടയ്ക്കു ചാടി എന്നെ അതിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചു വലിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇനിയും നിങ്ങൾ എന്നെ നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ? എന്തുചെയ്യാൻ വിചാരിക്കുന്നു?”

ഞാൻ ‘നിങ്ങളെ എന്തുചെയ്യാനെന്നോ?’ എന്നു അതുതന്നെത്തോടുകൂടി ചോദിച്ചു.

“അതേ. എന്തുചെയ്യാനെന്നുതന്നെ.” ഒരു വലിയ കപ്പപ്പഴം എടുത്തു തൊലിച്ചു കൊണ്ടു അയാൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു. “എനിക്കു, ഞാൻ മുൻപ് പറഞ്ഞതുപോലെ ലോകത്തു് സ്വന്തമായി ആരുമില്ല. അടുത്തമുറിയൽ അടുക്കായിക്കിടക്കുന്ന ആ ഒരറ്റമുണ്ടല്ലാതെ യാതൊരു സമ്പാദ്യവും ഇല്ല. യാതൊരു വകയും ഇതിനെല്ലാം കാരണക്കാരൻ നിങ്ങളാണ്. ഇന്നലെ രാത്രി എനിക്കു പ്രപഞ്ചത്തോടുള്ള ബന്ധങ്ങളെല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ചു, ശാന്തമായും സന്തോഷമായും, ജീവിതത്തോടു് യാത്രപറഞ്ഞു് എന്റെ നിത്യഭരിതത്തിനു അന്തം വരുത്താനായി. അതേ, എന്നെന്നേക്കുമായി അതവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു ഞാൻ മുതിരുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് നിങ്ങൾവന്നു് എന്നെ ഈ സംസാരവലയിലേക്കു വീണ്ടും പാടിച്ചുതള്ളിയതു്. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ എന്തുചെയ്യാൻ ചോക്കുന്നു? എന്ന് വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു.”

ഞാനെന്റെ കസാലയിലേക്കു ചാഞ്ഞു് സംഭാഷണത്തിന്റെ ഉടയലും മുറയ്ക്കു പലഹാരങ്ങൾ വിഴുങ്ങുന്ന ആ അതികായനെ രണ്ടു നോക്കിക്കൊണ്ടു ഒന്നും പറയാതെ ഉരന്നു അയാൾ തുടന്നു.

“എന്റെ ഉയർത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ നിങ്ങളാണ് ഉത്തരവാദി. ഇനിയുമുള്ള എന്റെ ജീവിതത്തിനു നിങ്ങൾതന്നെ ചുമതലക്കാരൻ. ഒരുക്കണക്കിനു് നോക്കിയാൽ, പ്രായം കുറവാണെങ്കിലും നിങ്ങൾതന്നെ എന്റെ അച്ഛൻ. അതുപോകട്ടെ. നിങ്ങൾ പുകവലിക്കുമ്പോൾ ഞാനൊരു വലിയ ‘സ്നോൺ’ ആണ്. ഇവിടെ അടുത്തു കടയുണ്ടെങ്കിൽ, നാണു ഒന്നോടിയ്ക്കുവരുട്ടെ. വൃതപ്പെടുത്തട്ടെ പതുക്കെമതി. അതെന്തുപേറ്റാണ്. മലയാളമോ?, ഫ്രീ. ഇതുപോലോ. അസ്സേ! നിങ്ങൾ ‘ഹിൻഡു’ വരുത്തുന്നില്ലേ. ‘സൂസ’ ശരിയായി അറിയണമെങ്കിൽ ഉണ്ണീപ്പേപ്പർതന്നെ വായിക്കണം നാളത്തന്നെ ഹിൻഡുവിനെഴുതണം. കേട്ടോ. എനിക്കു വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. ഒരുദിവസം ഹിൻഡുവാ

യിച്ചില്ലെങ്കിൽ അന്നുറക്കം വരില്ല. ശീലിച്ചതു മാറാൻ വലിയ പ്രയാസം.

ഇതു പണച്ചിലവുള്ള ഒരു വസ്തുതയെക്കുറിച്ചു വരുത്തുവാൻ എനിക്കു പണമില്ലെന്നുമാത്രം ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. പിന്നീടുണ്ടായ സംഭാഷണത്തിൽനിന്നും അയാളുടെ പേരു കണ്ണൻമേനവൻ എന്നായിരുന്നു എന്നും ഇന്നത്തെ പരിഷ്കാരത്തിനു യോജിച്ചതല്ലെന്ന് ആ പേരിനെപ്പറ്റി അയാൾക്കു പണ്ടെ ആക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഏതായാലും ഇപ്പോൾ പുനർജീവിച്ചു് ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനായി, പുതിയപരിസരങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കേ. എം. മങ്കുത്തു് എന്ന് പേരുമാറ്റാൻ വിചാരിക്കുന്നതായും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഞാൻ വെറും അനാസ്ഥയോടെ മൗനമായിരുന്നു ഇതെല്ലാം കേട്ടു.

അയാൾ വീണ്ടും ഇങ്ങനെ തുടന്നു. “എന്താ മിസ്റ്റർ മിണ്ടാതിരിക്കുന്നത്. ആ കപ്പാടെ മുഷി്വരുന്നോന്നുവോ. വിഷമിക്കേണ്ട. ഞാൻ എന്റെ വീടുപോലെ ഒക്കെ വിചാരിച്ചു പെരുമാറിക്കൊള്ളാം.”

ഞാൻ ആലുവാ ഫോസ്ഫിറലിൽപേയി എന്നും രണ്ടു മണ കൂർ കഴിയ്ക്കാറുണ്ടു്. അതിലേക്കു ഗ്രൂപ്പ് ചെയ്തിറങ്ങി. എന്റെ അപ്പുവ് അത്ഥിയോടു് ഞാൻ ചോദിച്ചു. “നിങ്ങൾ വരുന്നുണ്ടോ ഞാൻ ടൗണിലേക്കു പോകയാണ്” അയാൾ പറഞ്ഞു “എനിക്കു നടക്കാൻ നല്ല സുഖം തോന്നുന്നില്ല നിങ്ങളുടെ ഈ ചെറുവീട്ടിലെ സുഖജീവിതം കുറച്ചുകൂടി അനുഭവിച്ചുകാളട്ടെ.”

ഞാൻ. “ഓഫോ. അങ്ങിനെയാവട്ടെ ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ പോയാൽമതി. പക്ഷെ ഒരുകാലും മറന്നുപോകരുതു്. പോകുമ്പോൾ കതകു പൂട്ടി താക്കോൽ ആ പടിയിൽവെച്ചുട്ടു പോകണം.”

ഒരു അത്ഥവത്തായ മനുഷ്യതത്തോടുകൂടി അയാൾ തലയാട്ടി. പക്ഷേ, നമ്മുടെ രക്തമുറിക്കിക്കാൻ വരുന്ന കൊതുക്കിന്റെ ന്യൂനമായിരുന്നിരിക്കണമതു്.

ഞാൻ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ സമയം ഏകദേശം രണ്ടുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്റെ ചെറുവീട്ടിന്റെ പൂമുഖത്തു ഒരു ചായകസാലയിൽ സാനറും പേപ്പറുംവായിച്ചു വിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്റെ അതിഥി. ഞാൻ ചെന്നുകയറിയപ്പോൾ അയാൾ സന്തോഷത്തോടെ എനിക്കു സ്വാഗതമരുളി. ആ സ്വരത്തിൽനിന്നും, അയാൾ വീട്ടുകാരനും, ഞാൻ വെറും അതിഥിയും എന്നു എനിക്കു പെട്ടെന്നു തോന്നിപ്പോയി.

അയാൾ - മി. നായർ ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു മദ്രാസിൽനിന്നും രണ്ടു ലക്കേട്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. ആ മേശപ്പുറത്തു് ഇരിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കൊന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഈ നാണാലിനെ നിങ്ങൾക്കെവിടുണക്കിട്ടി. ഒന്നിനുംകൊള്ളാത്ത ‘ഫുൾ’ ‘ഗോൾഡ്’ ചുളക്കു് സിഗററ്റു കൊണ്ടുവരാൻപറഞ്ഞിട്ടു ആ തിരുമണ്ടൻ വെറും പാതാണികുറുവലിക്കുന്ന “സൺഫുൾ” വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇന്നു ഒരു പുതിയ അരിച്ചു് പുകാരനെ എടുപ്പുത്തി. നല്ല മിടുക്കൻ. പക്ഷെ അവനു

ശമ്പളംമാത്രം അല്പം കൂടുതൽ കൊടുക്കണമെന്നു ഉള്ളു്.”

ഞാൻ -)അതുതന്നെസ്വർത്തിൽ “വളരെ ഭംഗിയായി. പക്ഷെ നാണവിന്റെ മിടുക്കു് എന്റെ ആവശ്യത്തിനു ധാരാളംമതി.”

അതിഥി—“നാം ഇപ്പോൾ രണ്ടുപേരില്ലേ. മറുവാൻകൂടിയുള്ളതു കൊള്ളാം.”

ഞാൻ—“ആരുപറഞ്ഞു രണ്ടുപേരുണ്ടു് നീങ്ങൾ ഇന്നുതന്നെ പോകുമല്ലോ. അഥവാ പോകണമല്ലോ.”

കയ്യെടുത്തു തടഞ്ഞുകൊണ്ടു അയാൾ പറഞ്ഞു. “ഇതാണല്ലോ മി. നായർ. നിങ്ങൾ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരുകാലും മനുഷ്യവീം വിസ്മരിച്ചുകൂടയെന്നു. ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ, നിങ്ങൾ ഇടയ്ക്കു വന്നു ചാടിയില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ ഇതിനെതയോമുൻപു ആ ആനന്ദമയമായ വിസ്മൃതിയിൽ ലയിയ്ക്കുമായിരുന്നു. നിങ്ങൾ ആ രാത്രിവന്നു വേണ്ടാത്തതു പ്രവർത്തിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ ഭാരജീവിതം ഇപ്പോഴേയ്ക്കു ശാന്തമായ ആലുവാ പ്ലഴയുടെ അടിത്തട്ടിൽ വിശ്രമിക്കുമായിരുന്നു അതിനുപകരം നീങ്ങൾ, നിങ്ങൾക്കുതന്നെ എന്തു് വൈഷമ്യം ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ‘വഴിയേപോയ വയ്യാവേലി’ പിടിച്ചു തലയിൽവയ്ക്കുകയല്ലേ ചെയ്തതു്” മേലിൽ എന്റെ ജീവിതഭാരം എനിക്കല്ല. അതു നിങ്ങൾതന്നെ ചുമക്കണം നമ്മുടെജീവിതം ദുഃഖമായി ബന്ധപ്പെട്ടു പോയി.”

നിരസത്തോടെ ഞാൻപറഞ്ഞു. “മി. മേനോൻ!”

അതിഥി—“ദയവുചെയ്തു ‘മങ്കുത്ത’ എന്നു തിരുത്തണം.”

ഞാൻ—ഓ നശിച്ചുപാടുതന്നെ. മങ്കുത്തോ, ഏപ്പുനേത്തോ എന്തെങ്കിലുമാകട്ടെ. ഒരുകാലും ഞാൻ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു. നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിനു ഞാൻ ഉത്തരവാദിയല്ല. നമ്മുടെ ജീവിതംതമ്മിൽ ബന്ധിക്കാനും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. തൽക്കാലം വേണമെങ്കിൽ ഇവിടെ രണ്ടുദിവസംകൂടി താമസിച്ചുകൊള്ളണം.”

“എനിയ്ക്കു നിങ്ങൾപറയുന്നതുകേട്ടിട്ടു അതുതന്നെതോന്നുന്നു” അയാൾ ക്ഷമയോടെ പറഞ്ഞു. “അതിരിക്കട്ടെ. ഞാൻ എടുപ്പുത്തല വയ്പുകാരൻ അഞ്ചുമണിയ്ക്കു കാപ്പിയും കട്ടിലറും തയ്യാറാക്കും. കയ്യും കാലുംകഴുകി കാപ്പികുടിയ്ക്കാമല്ലോ.”

എനിക്കു കോപം സഹിക്കാൻപാടില്ലാതെ ആയി. പക്ഷെ, അയാൾ സൗഹൃദം ഭക്തനുമായിരുന്നു. ഞാൻ ഒടുവിൽ ചോദിച്ചു. “മിസ്റ്റർ. എനിക്കു ഒരു സംശയംതോന്നുന്നു. ഈ വീട്ടുകാരൻ നീങ്ങളും ഞാൻ അതിഥിയുമാണോ?” പരമാർത്ഥത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ബലമായി ശങ്കിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. മറുപടി ഒന്നുംപറയാതെ അയാൾ എന്റെ ആഫീസുമുറിയിലേക്കു കടന്നുപോയി. അയാൾ അതു അയാളുടെ കിടക്കമുറിയാക്കി മാറ്റിയിരുന്നു. ഞാൻ പുറകെ ആമുറിയിലേക്കു കടന്നു ചെന്നു തുറന്ന ഒരു ചിരിയോടുകൂടി അയാൾ പറഞ്ഞു:—“നോക്കണം മി: നായർ.

(ശേഷം 21-ാം പേജിൽ)

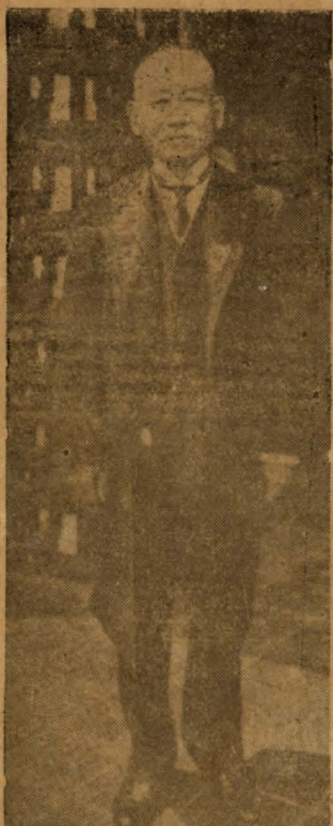
പലേ ഉയരത്തിൽ മൂന്നു തട്ടുകളോടുകൂടി ആറായിരം അടി ഉയരമുള്ള ഒരു ഗോപുരം തീക്കാൻ ഒരു ഹ്രസ്വം ഇഞ്ചിനിയർ ഒരു പ്ലാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു ആക്രമിക്കുന്ന വിമാനങ്ങളെ എതിർക്കാൻ നിലത്തുനിന്നു വിമാനങ്ങൾ പൊങ്ങി വരുന്നതിനുള്ള താമസവും പ്രയാസവും നവരണം ചെയ്യുന്ന ക്ഷാണം ഗോപുരത്തിന്റെ ഓരോ തട്ടകളിൽനിന്നു വിമാനങ്ങൾക്കു പുറപ്പെടാൻ കഴിയുമെന്നാണ് ഡ്രോം പറയുന്നത്. നാനാ വശങ്ങളിലേക്കും വെടിവെക്കാവുന്ന മൂന്നു റോളം തോക്കുകളും ഈ ഗോപുരത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി സ്ഥാപിക്കാവുന്നതാണ്.

അലാസ്കായിലെ നോം എന്ന പട്ടണം വെന്തുപോയി. പത്തുലക്ഷം ഡാളറോളം നഷ്ടമുണ്ടെന്നറിയുന്നു. രണ്ടു എസ്കിമോ ജാതിക്കാർ മരിച്ചു. വെള്ളക്കാരിൽ പല കുടുംബങ്ങളിലേയും 400 പേർക്കു വീടില്ലാതായിരിക്കുന്നു.

പുതിയ ഉടമ്പടിയിനുസരിച്ചു വാങ്ങിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥതയുള്ള പത്തുലക്ഷത്തിൽ പരംകെട്ടു പണത്തിന്റെ ഉത്തരവിൽനിന്നു ജപ്പാൻ വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിലും ജപ്പാൻ അനുവാദമുള്ള ഇപ്രകാരം പ. ഗജം ജവുളി സെപ്റ്റംബർ തീയതിയുടേതു ഇന്ത്യയിൽ ഇറക്കുവാൻ ജപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നു പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നു.

എട്ടുവയസ്സിനുമേൽ പ്രായമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെല്ലാം ഔസനികപരിശീലനം ചെയ്യണമെന്നു മുസ്സോളിനി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ബർലിൻ, ഡിപ്ലോമാകൾക്കും മറ്റും ഇറ്റലിയിൽ സൈനികസാമർത്ഥ്യം അത്യാവശ്യമാണെന്നാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്.

വ്യാജമായി സ്വിറ്റ്സർലണ്ടിൽ കൂടി ബാംബുകുടത്താൻ ശ്രമിച്ചതിനെപ്പറ്റി ജർമ്മൻ ഗവർണ്മെന്റു ക്ഷമയാപനം ചെയ്യുന്നു. വ്യാജവ്യാപാരികളെ ശങ്കിക്കുന്നതാണെന്നു ബാരൺ ന്യൂറാതു പറയുന്നു. അങ്ങനെ ഈ നഗരി അപസാനിച്ചതായി സ്വിറ്റ്സർലണ്ടിലെ ഗവർണ്മെന്റും വിചാരിക്കുന്നു.

ജപ്പാനിലെ പുതിയ മന്ത്രി.

രാജിവച്ച പ്രീമിയർ മൊക്കാറോ സെയിറോയ്ക്കുപകരം ജപ്പാനിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായി നിയമിതനായ 'അഡ്'മിറൽ കൊഡാ'

ആസ്ട്രേലിയൻ ഫെഡറൽ നിയമസഭയിലേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ലയൺസിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള യുണൈറ്റഡ് ആസ്ട്രേലിയ പാർട്ടിക്കു 35 സീറ്റും യുണൈറ്റഡ് കൺട്രിപാർട്ടിക്കു 13 സീറ്റും ഫെഡറൽ ലേബറിനു 18 സീറ്റും സ്റ്റേറ്റ് ലേബറിനു 8 സീറ്റും കിട്ടിയിരിക്കുന്നു കൺട്രിപാർട്ടിയുടെ സഹായം കൂടാതെ നെ ലയൺസിനു ഭൂരിപക്ഷം നിശ്ചയമാണ്.

റാസ് പട്ടിൻ അപകീർത്തിക്കേസ്സ്.

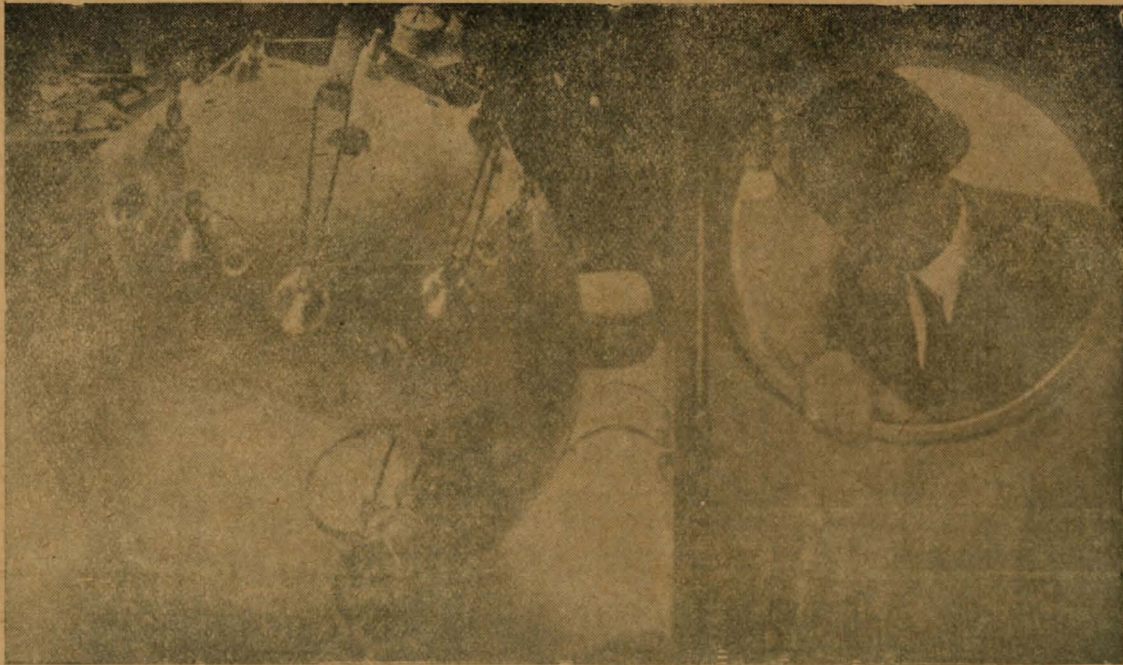
"റാസ് പട്ടിൻ എന്ന ഭ്രാന്തസന്യാസി" എന്ന ചലനചിത്രത്തിൽ തനിക്ക് അപകീർത്തികരമായ ചില ഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നും അതിനു നഷ്ടപരിഹാരത്തിനും ഒരു വമ്പിച്ച തുക അനുവദിച്ചുകിട്ടണമെന്നും പ്രസിദ്ധ ചലച്ചിത്രനിർമ്മാതാക്കളായ മെട്രോഗോൾഡ്വിൻ മെയർക്വാനിയെ പ്രതിയാക്കി റഷ്യാക്കാരായ യൂസ്സുപോഫ് രാജകുമാരി ഒരു കേസ്സ് കൊടുക്കുകയും കഴിഞ്ഞ മാർച്ച് മാസത്തിൽ രാജകുമാരിയ്ക്കു 25000 പവൻ അനുവദിച്ചു കിട്ടുകയുണ്ടായല്ലോ. യൂസ്സുപോഫ് രാജകുമാരിയാണ് വലതുവശത്തു കാണപ്പെടുന്നത്. കോടതിയ്ക്കു ലവുവകയിലും രാജകുമാരിയ്ക്കു ഒരു വലിയതുക ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. കമ്പനി അപ്പീൽബോധിപ്പിച്ചു എങ്കിലും ഒടുവിൽ ഇക്കൂട്ടരും ചേർന്നു രാജിയുണ്ടായി.

പുതിയ ഡച്ച പാർലമെന്റിൽ രാജ്ഞിയുടെ ഉൽഘാടനപ്രസംഗശേഷം മൂന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കൾ ചില കഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരെ ബലംപ്രയോഗിച്ചുമാറ്റി കസ്റ്റഡിയിൽ ആക്കേണ്ടിവന്നു. രാജ്ഞിക്കു ചീയേഴ്സുവളക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇവർ കൂവിത്തുടങ്ങി. നേരത്തെ മന്ത്രിയുമായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച അനുവദിക്കണമെന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കൾ ലാമളകൂട്ടിയിരുന്നു കൂടിക്കാഴ്ച അനുവദിക്കാൻ കൂട്ടിലാമളയെപ്പോലീസുകാർ അമർത്തേണ്ടിവന്നു.

സ്വിസ് പ്രതിനിധിയായ മോട്ടോ റഷ്യയെ ലിഗിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനെതിരായി ശക്തിയുക്തം വാദിച്ചു. മതപരവും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവും ആയ സകല കാര്യങ്ങളിലും സമൂലപരിവർത്തനപരമായ ഒരു നയമാണ് റഷ്യ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ലോകവിപ്ലവമാണ് റഷ്യയുടെ ലക്ഷ്യമെന്നും സോവിയറ്റ് ലിഗിനെ ഇന്നു അധികേഷ്ചിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു ജപ്പാനിൽനിന്നുള്ള വിപത്തിനെ വേടിച്ച് മാത്രമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി.

അദ്വൈതവിദ്യയായ നീഹ യുവാക്കന്മാരുടെ തെഴിയില്ലായ്മയ്ക്കു തെല്ലൊരാൾക്കും സംഭവിക്കത്തക്കവണ്ണം വ്യാപാരക്കമ്പനികളിൽ അവർക്കു വേണ്ട വഴികളുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ സിലോൺ വാണിജ്യമണ്ഡലത്തിന്റെ സഹായമേകിച്ചുകൊണ്ടു റായൽകാളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പൽ ഒരു കത്തയച്ചിരിക്കുന്നു സ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പാളന്മാർ രക്ഷകർത്താക്കളായി ആലോചിച്ചു തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ ചേരുവിവരം വാണിജ്യമണ്ഡലത്തിൽ സമർപ്പിക്കയും നിയമനത്തിന്റെ സൗകര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിവിധവാപാരസ്ഥാപനങ്ങളെ സമീപിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്യുവാൻ വാണിജ്യമണ്ഡലം നിഷ്കർഷിക്കയും ചെയ്യണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം കത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്.

* * *

പ്രൊഫർ മാക്സ് കൊസിൻസ്കി ഈയിടെ ഒരു പ്രത്യേകതരം വിമാനത്തിൽ 16 മൈലോളം ഉയരത്തിലേക്കു പറന്നുപോകുന്നതായല്ലോ ആ യാത്രയ്ക്കു ഉപയോഗിച്ച വിമാനം ആണ് ഇടതുവശം വലതുവശം പ്രൊഫസർ പിഷാർഡ് വിമാനം പരിശോധിക്കുന്ന ചിത്രം, മാക്സ് കൊസിൻസ്കി പിഷാർഡിന്റെ അസിസ്റ്റൻറാണ്.

ക്കാരും എന്നു അല്പക്ഷൻ പറയുമ്പോൾ ലിറ വിനോഫ് അവിടെയിരിക്കുന്നതുകണ്ടു എല്ലാവരും ചിരിച്ചുപോയി. ലിറൽ റഷ്യ ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്നും, റഷ്യയുടെ സ്വഭാവത്തിനു യാതൊരു കോട്ടവുമുണ്ടാതെ ലോകസമാധാനത്തിനായി സഹകരിക്കുന്നതാണെന്നും ലിറവിനോഫ് സദസ്യരോടു പറഞ്ഞു.

* * *

ജർമ്മൻ പൊതുജനാരോഗ്യക്കമ്മിറ്റി വിവാഹം സംബന്ധിച്ച പത്തു കല്പനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ താഴെ ചേർക്കുന്നു. (1) നിങ്ങൾ ഒരു ജർമ്മൻകാരനാണെന്നോർക്കുക (2) പാരമ്പര്യമായി നിങ്ങൾ ആരോഗ്യമുള്ളവനാണെങ്കിൽ അവിവാഹിതനായിരിക്കരുത്. (3) ശരീരം ശുദ്ധമായി സൂക്ഷിക്കുക ഒരു നിമിഷത്തേറെ സുഖം ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ അനന്തരപരമ്പരകൾക്കു ഓരോത്തരും ശാപവും ആയിത്തീരും. (4) മനസ്സിനെയും ആത്മാവിനെയും പരിശുദ്ധമാക്കിവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. (5) ഒരു ജർമ്മൻകാരനെന്ന നിലയിൽ അതേഗോത്രത്തിലുള്ള ഒരാളെത്തന്നെ വിവാഹംചെയ്യുക (6) വിവാഹംചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളിയുടെ പൂർവ്വചരിത്രത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുക. (7) ബാഹ്യസൗന്ദര്യത്തിന് ആരോഗ്യം അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളും ഒരു മെഡിക്കൽ പരിശോധന നടത്തുക. (8) അനുരാഗത്തിനുവേണ്ടിമാത്രം വിവാഹം കഴിക്കു. പണത്തിന്റെ വില മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദനാകയാൽ അതു ശാശ്വതസുഖം തരികയില്ല ക്ഷണഭംഗമായ കാമവികാരം അനുരാഗമെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. (9) കളിക്കും വിനോദത്തിനും

ആയിട്ടല്ലാതെ സമപ്രവർത്തനത്തിനായി പങ്കാളിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. (10) കഴിവുള്ളിടത്തോളം കുട്ടികളുണ്ടാകണമെന്നാഗ്രഹിക്കുക * *

പതിനഞ്ചുവർഷമുമ്പു കാസ്സർഹോസർ എന്ന ഇരുപത്തഞ്ചുവയസ്സുള്ള യുവാവു ലാററിയൻസൈന്യത്തിൽനിന്നു ഓളിച്ചോടി റീഗാ എന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്തു തന്റെ സഹോദരന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു ചെറിയ മുറിയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. അതിൽപിന്നെ അയാളെപ്പറ്റി ഒരറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മറ്റു ബന്ധുക്കളെല്ലാം വിചാരിച്ചിരുന്നതു അയാൾ മരിച്ചുപോയി എന്നായിരുന്നു ആ മുറിവിട്ട് അയാൾ ഇക്കാലമത്രയും പുറത്തുപിടിച്ചുതുമ്പി. ഇപ്പോഴിതാ അയാൾ ഓളിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കുകയും അയാളെ അറസ്റ്റുചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു വളഞ്ഞു മെലുങ്ങിരിക്കുന്ന അയാളെക്കണ്ടാൽ അറുപതുവയസ്സിൽ കൂടുതലുണ്ടെന്നു തോന്നും. പരസഹായം കൂടെ നടക്കാൻപോലും അയാൾക്കു കഴിവില്ല.

പൊയ്യോയ

ലോകം

സർ. ആർതർ കോണൻഡായിലിന്റെ
THE LOST WORLD
 എന്ന നോവലിന്റെ അധികൃതമായ
 പരിഭാഷ പുസ്തകരൂപത്തിൽ
 തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.
 വില രൂപാ ൧ അണ വ.
 ശ്രീരാമവിലാസം ബുക്കഡിപ്പോ,
 കൊല്ലം.

ഒരു പുതിയ സിനിമാനടി.
 മധം ആർവറായോ എന്ന ഇറാലിയൻ യുവതി സിംലായിൽ വന്നിരുന്നപ്പോൾ എടുത്ത ഫോട്ടോ.

സോവിയറ്ററഷ്യ ലീഗ് അഫ് നേഷൻസിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റിനെ ചേർക്കാനുള്ള വോട്ടിന്റെഫലം കേട്ടപ്പോൾ അസംബ്ലിയിൽ പരിപൂർണ്ണനിശ്ശബ്ദതയായിരുന്നു. 39-പേർ അനുകൂലമായും, 3-പേർ പ്രതികൂലമായും വോട്ടുചെയ്തു. 7-പേർ വോട്ടുചെയ്തതേയില്ല. താമസിയാതെതന്നെ തങ്ങൾ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ സഹകരണത്തെക്കൂടി സ്വാഗതം ചെയ്യുമെന്നും അങ്ങനെ ലീഗിന്റെ സാർവ്വലൗകികത്വം സ്ഥാപിക്കുമെന്നും അല്പക്ഷനായ സിനോർമാഡറൈഗ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വെറും രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചതല്ല മറിച്ച് സോവിയറ്റുകൾക്കു നൽകണമെന്ന അദ്ദേഹം വാദിച്ചപ്പോൾ അവിടെയെല്ലാം ചീയേഴ്സുവിളികൾ മുഴങ്ങി. ഗ്രീക്കുക്കൾ സിലിൽ സോവിയറ്റിനു സ്വീകര്യമായ ഒരു സ്ഥാനം നൽകുന്നതിനെതിരായി ആരും വോട്ടുചെയ്തില്ല. പത്തുപേർ നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. സോവിയറ്റു പ്രതിനിധികൾക്കു അറുരുടെ അസനുകളിൽ ചെന്നിരി

മലയാളരാജ്യം

1110 കന്നി 8-ാം നെ- തിങ്കളാഴ്ച

ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കാൺഗ്രസിന്റെ ഇന്നത്തെ ഉൽക്കണ്ഠാജനകമായ നിലയെ പരിഹരിക്കുവാനുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു മഹാത്മാജി ഏതാനും ചില നിർദ്ദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നതു ഇതിനകം യാവരം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കും. ഭാരതത്തിന്റെ ഉദ്ധാരണത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ആയി അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു മുഖ്യകാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിച്ച സഹകരണം രൂപീകരണമായി കാണാത്തതായാൽ കാൺഗ്രസിൽ നിന്നു വിട്ടുനിന്നുകൊണ്ടു തന്റെ കാര്യപരിപാടി താൻ നിർവ്വഹിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രേരിതനായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും അവസാനതീരുമാനം ബാബെയിലെ കാൺഗ്രസ്സുമേൽക്കും തീരുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം മാറിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനകമായി കാൺഗ്രസിന്റെ ഇതുപര്യന്തമുള്ള പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി തനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളേയും താൻ കാൺഗ്രസിന്റെ നേതാവായി തുടരണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കാൺഗ്രസ്സുഭരണവ്യവസ്ഥയിൽ വരുത്തണമെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്ന പരിഷ്കാരനിർദ്ദേശങ്ങളെയും കാൺഗ്രസ്സുകാരുടെ അറിവിനും അഭിപ്രായത്തിനും ആയി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുകയാണു അദ്ദേഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അക്രമരാഹിത്യം, സത്യവ്യയ്യം, ഖാലി എന്നിവയെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ടു കാൺഗ്രസിനെ സുശിക്ഷിതമായ ഒരു യഥാർത്ഥജനകീയപരമ്പരയായി പുനസ്സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്തരം ഒരു മാറ്റത്തിന്റെ ആവശ്യകത ഇന്നത്തെ കാൺഗ്രസ്സുരാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ബാബെ കാൺഗ്രസിന്റെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചേമെന്നും ബോംബെയെസമ്മേളനം കാൺഗ്രസിന്റെ പരിശുദ്ധിയിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു ധാര്യം തുറക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. “ഞാൻ ഇവിടെ പ്രധാനങ്ങളായ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ മാത്രമേ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ ഇനിയു കൂടുതലായി ചില പ്രമേയങ്ങൾ കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ പ്രസ്താവനയെ അവകൊണ്ടു ഭാരാവഹമാക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. കാൺഗ്രസിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന അനേകം കാൺഗ്രസ്സുകാർ ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നും സ്വീകാര്യമാകയില്ലെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ഭയം. പക്ഷേ ഞാൻ കാൺഗ്രസിനെ നയക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇവയേയും ഇവ അനുസരിച്ചുള്ള പ്രമേയങ്ങളെയും നമ്മുടെ സത്പരമായ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കു അത്യാവശ്യമായി ഞാൻ ഗണിക്കും മെമ്പറന്മാർ നയങ്ങളേയും നിശ്ചയങ്ങളേയും ഹാർദ്ദമായ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു സംഘടനയ്ക്കും വിജയം ഉണ്ടാകയില്ല. ഒരു നേതാവിന്റെ നേതൃ

ത്വത്തെ പൂർണ്ണമായും ഹാർദ്ദമായും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായും അനുസരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അയാൾ തന്നെപ്പറ്റിതന്നെ ശരിയായ ഒരു അഭിമാനത്തിനു വകയില്ല. സത്യവും അക്രമരാഹിത്യവും മാത്രമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ശരണമില്ലാത്ത ഒരു നേതാവിന്റെ വിശ്വാസം ഇതാകുന്നു. അതിനാൽ കാര്യപരിപാടിയിലൂടെ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും അനുവദിക്കുകയില്ല. കാൺഗ്രസ്സുകാർ നിർമ്മത്സബുദ്ധിയോടെ ഇതിന്റെ യോഗ്യതയനുസരിച്ചു ഇതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കട്ടെ.” എന്നാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസ്താവനയെ ഉപസംഹരിക്കുന്നത്. അവരുടെ പരിഗണനയിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്കാണ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും താന്താങ്ങളുടെ യുക്തിയെ മാത്രം അവലംബിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. പാവനചരിതനായ ഈ നേതാവ് കാൺഗ്രസിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പ്രക്ഷുബ്ധമുദ്രങ്ങളിൽ കൂടി ശാശ്വതമായ സമാധാനത്തിന്റെ തുറമുഖത്തിൽ അതിനെ അടുപ്പിക്കുമാറാകട്ടെ.

താമസിയാതെ ഒരു അഖിലതീരുവിതാമൂർ തൊഴിലാളിസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനു കൊല്ലം തൊഴിലാളിസംഘത്തിന്റെ ഈയിടെ നടന്ന വിശേഷാൽസമ്മേളനം നിശ്ചയിച്ച് അതിലേക്കു ഒരു കമ്മാറിയെ രൂപീകരിച്ചുകാണുന്നു. ആലപ്പുഴയും കൊല്ലത്തും ഓരോ തൊഴിലാളിസംഘവും നാലുകൊണ്ടൊഴിലാളിസംഘം എന്നൊരു സംഘവും ആകുന്നു ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള തൊഴിലാളിസംഘടനകൾ. ഈ സംഘങ്ങൾ ഏകാധിപത്യപരമായ പല ജോലികളും ചെയ്തുപോരുന്നുണ്ടെങ്കിലും കേവലം പ്രാദേശികവും സംകീർണ്ണവും ആയ ഇന്നത്തെ അറുഭാഗം പ്രവർത്തനരീതികൾകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ തൊഴിലാളിപ്രസ്ഥാനത്തെയും സംഘടനയെയും പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പൊതുവായ അവകാശങ്ങൾക്കും ഉന്നതർക്കം വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുംകഴിഞ്ഞു എന്നു വരുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടു ഇടംപ്രഥമമായി ഒരു അഖിലതീരുവിതാമൂർ തൊഴിലാളിസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്നുള്ള നിശ്ചയം വളരെ ഉചിതവും അഭിനന്ദനീയവും ആയിരിക്കുന്നു. പള്ളിവാസൽപാലത്തിലും മറ്റും പൂർത്തിയാകുന്നതോടുകൂടി ഇനി തിരുവിതാംകൂർ ഒരു വ്യവസായികരണയുഗത്തിലേക്കു കടക്കുവാനാണു പോകുന്നത്. അപ്പോൾ തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണവും പ്രാധാന്യവും വർദ്ധിക്കും. ഇന്നുള്ള മൂന്നു തൊഴിലാളിസംഘങ്ങളും നിർമ്മത്സബുദ്ധ്യോ സഹകരിച്ചു ഒന്നാമത്തെ അഖിലതീരുവിതാമൂർ സമ്മേളനം വിജയപൂർവ്വം നടത്തി സംഘടിതമായ വിധത്തിൽ അവകാശവാദം നടത്തുന്നെങ്കിൽ അടുത്ത നിയമസഭാപരിഷ്കാരത്തിൽ അവരുടെ സ്ഥാനവും അവകാശങ്ങളും സുരക്ഷിതമായിത്തീരുന്നെന്നുള്ളതിൽ സന്ദേഹമില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലെ തൊഴിലാളിപ്രവർത്തകന്മാർ വ്യത്യാസമാക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

കാലത്തു പത്തുമാണിമുതൽ വൈകിട്ടുനാലുമാണിവരെ എന്ന പതിവിനെ ഭേദപ്പെടുത്തി കാലത്തു ഏഴുമാണിമുതൽ പതിനൊന്നുമാണിവരെ തിരുവനന്തപുരത്തെ കാളേജിൽ അധ്യയനനടത്തുന്നതിനു ആലോചിച്ചുപറന്നു എന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണെങ്കിൽ ഈ സന്ദർഭം പുരത്തന്നെ പതിനൊന്നുമാണിമുതൽ പകുതെ മൂന്നുമാണിവരെയുള്ള അത്യുഷ്ണസമയത്തു വിദ്യാർത്ഥികൾ ക്ലാസ്സു മുറികളിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയിരിക്കുന്നതും മനസ്സിനെ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നതും അവരുടെ ആരോഗ്യത്തെ ഹനിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. കാലത്തു മനസ്സിനു ഉഷ്ണവും കൂടിയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ പഠിത്തത്തിനു ഉത്തമമായ സമയം അതാണെന്നു ഭാരതീയർ പണ്ടുപണ്ടേ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു തത്വമാകുന്നു. പക്ഷേ പുതിയ വ്യവസ്ഥ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നപക്ഷം പതിനൊന്നുമാണിമുതൽ വൈകുന്നതവരെയുള്ള അനല്പായവേളയിൽ സരമായ ഒരു ഭാഗം കായികവിനോദപരവും സാമൂഹികവും ആയ ‘ഐടുഡോർ’ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി കാളേജിലെ അധ്യാപകാധേതാക്കൾ നിർബന്ധിതമായി വാനിയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള വ്യവസ്ഥകൾകൂടി ചെയ്യുന്നത് അത്യന്തം അഭിലഷണീയമായിരിക്കും.

മൈസൂർഭിവാൻ സർ മിഴ്സാഇസ്ലായിൽ ജയിനന്തരുടെ ഒരു പുണ്യസ്ഥലമായ ശ്രവണബെലഗോല എന്ന സ്ഥലം സന്ദർശിക്കയും ജയിനപുരോഹിതപ്രമാണിയുടെ ഒരു ശുപാലമാറി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസത്തോടുകൂടി കാർഷികവിദ്യാഭ്യാസവും നൽകുന്നതുമായ ഒരു പുതിയ വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഉൽഘാടനം നിർവ്വഹിക്കയും ചെയ്യുന്നതായി. ജനങ്ങളുടെ ഭൗതികാഭിവൃദ്ധിയിൽ സ്വാമിജി കാണിക്കുന്ന താല്പര്യത്തെ നന്ദിപൂർവ്വം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ച അഭിപ്രായം അത്യന്തം ശ്രദ്ധേയമാണു. ‘മതാധിപന്മാരും മറാധിപതികളും ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ താല്പര്യം കാണിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുമെങ്കിൽ അവർ രാജ്യത്തിനും താൽക്കരനായും തങ്ങളുടെ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വലുതായ ഉപകാരമായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്. ഇത്തരത്തിൽ മറാധിപതികൾ എത്രകണ്ടു കൂടുതൽ പ്രയോജനമുള്ളവരായിഭവിക്കണമോ അത്രകണ്ടു ജനങ്ങളുടെ പ്രതിഭയിന്മേൽ അവർക്കുള്ള സ്വാധീനശക്തി അത്രകണ്ടു വലുതും ശാശ്വതവും ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ആരെയും വെറുതെ വിട്ടുകുയ്യുകയെന്ന മനോഭാവമല്ല ഇന്നത്തെ ലോകത്തിനുള്ളതു. നാളെ ഈ മനോഭാവം കരേളയുടെ വഷളാകാനാണു തുടങ്ങുന്നത്. നാമെല്ലാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ന്യായീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.” എന്നാണ് അദ്ദേഹം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. ഭൗതികാഭിവൃദ്ധി സംരൂപീകരണമായിരുന്നകാലത്തു രചിച്ച ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതനിയമങ്ങളെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിഗതികളനുസരിച്ചു പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതിന്റെ അത്യാവശ്യകതതന്നെയാണ് ഈ ഉപദേശത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

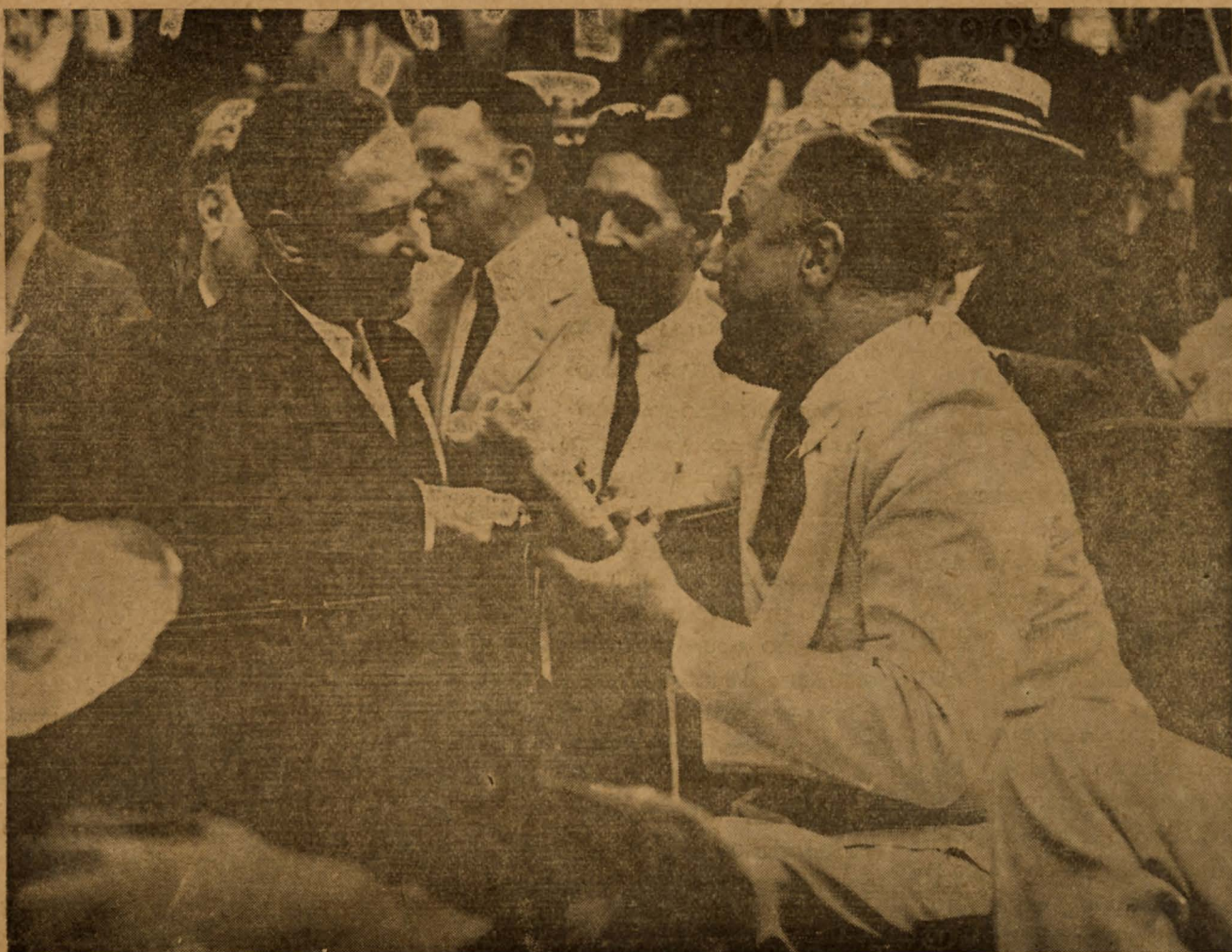
പ്രസിഡണ്ടിന് വാൺ ഫിൻഡൻബർഗ് ലോകജീവിതത്തിൽനിന്നു മുക്തനായി ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജഡത്തെ വഹിച്ചിരുന്ന പേടകം നിരവധി ജനങ്ങളുടെ സന്ദർശനത്തിനും ശോകപൂർണ്ണമായ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും വിഷമമായി ഭവിച്ചു. ഒരു യോദ്ധാവായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം രാജഭരണയന്ത്രത്തെ വൈഷമ്യപൂർണ്ണമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ കൂടി നയിച്ചു. തന്റെ രാജവാസികളുടെ സ്നേഹാഭിനേതാവിനെ പാത്രമായിത്തീർന്നു ചിവരം സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

U. P. S.

ഭക്ഷണരംഗം: കാശായും പൂച്ചയും ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി അവയ്ക്കു ആഹാരം കൊടുക്കുന്നു. ആസ്ത്രേലിയയിലെ നാപ്പോളിയുടെ ഒരു ഭവനത്തിലെ കാഴ്ചയാണ് ഇത്.

N. I. A.

പ്രസിഡൻറ് റൂസ്വെൽറ്റ് 'മയാഗവെസ്' സന്ദർശിച്ച അവാസരത്തിൽ പോർട്ടോ റിക്കോയിലെ മെജോറിറ്റിപാട്ടിയുടെ നേതാവായ സെൻവാറഡിസുമായി സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

U. P. S.

ഭൂലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ 'സിംഹശാസകൻ.'

ജെനി ഗിബെർസ് എന്ന പേരായ ഈ ബാലൻ 'വരിൻ, ഈ വളയത്തിൽ കൂടി ചാടാൻ' എന്ന സിംഹക്കുട്ടികളോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. പട്ടികുട്ടികളെന്നവണ്ണം അവ ആ ബാലനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അച്ഛനായ ലൂയി ഗിബെർസന്റെ 'പയൺഫോ'മിലാണ് ബാലൻ സിംഹശിശുക്കളെ ഈ വിദ്യ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. - മോളിഡ്.

U. P. S.

ഓട്ടോമേരിയാവിവാഹം.

യൂറോപ്പിലെ ചില അന്തർപ്രവാഹങ്ങൾ.

യൂറോപ്പിന്റെ രാഷ്ട്രീയഭാവിയെ മാറ്റിത്തന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ നടക്കുന്നു. അവയുടെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്. —

1. ആസ്ട്രിയൻ രാജസ്ഥാനത്തെ പന്തസ്ഥാപിക്കുക, അവിടെ ഓട്ടോയെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക.

2. പഴയ ആസ്ട്രോഹംഗേറിയൻസാമ്രാജ്യം വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കുക.

3. ഇറ്റലിയിലെ രാജാവിന്റെ അവിവാഹിതയായ പുത്രിയെ ഓട്ടോയെക്കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിച്ചു ഇറ്റലിയും ആസ്ട്രിയയും തമ്മിൽ പരസ്പരക്കുയർച്ച ഒരു ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുക.

ഈ അതിവിപുലമായ പദ്ധതിയുടെ പറ്റിൽ ഡോർഫ്ഫിന്റെ പിൻഗാമിയായ ഷുസ്നിഗ്ഗാണ് കാണപ്പെടുന്നത്.

ഹംഗേറിയൻ റീജൻറായി പരസ്പരതാലുക്കുളപ്പറ്റി സംസാരിക്കാൻ ഏല്പാപ്പെയ്യണമെന്ന ചാൻസലർ ഷുസ്നിഗ്ഗ് ബുഡാപെസ്റ്റിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിയോടാവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഇറ്റലിയിൽ പോയി മുസോളിനിയെ കാണുന്നതാണ്.

ഇതേസമയംതന്നെ ഓട്ടോയുടെ മാതാവായ പഴയ ചക്രവർത്തിനി സിററാ അവരുടെ ഇറ്റാലിയൻ താമസസ്ഥലം സന്ദർശിക്കാൻപോകുന്നു.

കറച്ചുഭിംബത്തിനകം, ആസ്ട്രോ ഹംഗേറിയൻ ഇമ്പീരിയൽ അംഗരക്ഷകസൈന്യത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട തന്റെ ബെൽജിയൻ ക്യാസിലിൽ നിന്നു ഓട്ടോതന്നെ ഇറ്റലിയിലേക്കു പോകുന്നതാണ്.

അടുത്ത രാഷ്ട്രമാസത്തിനകം ഓട്ടോയെ ആസ്ട്രിയയിലെ രാജാവാക്കുമെന്നു സിററാ ചക്രവർത്തിയുടെ ചോദ്യത്തിനായിരുന്ന കൗണ്ടു് ഡെജൻഫീൽഡ് ആസ്ട്രിയയിലെ രാജപക്ഷിയരെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ലിൻസ് സ്റ്റാൻബർഗിനെ, ഡോർഫ്ഫിന്റെ വധത്തിനു അല്പദിവസം മുൻപു ഷുസ്നിഗ്ഗ് ഹംഗേറിയലേക്കു രഹസ്യമായി അയച്ചിരുന്നു. ഓട്ടോയെ വീണ്ടും ആസ്ട്രിയ ഹംഗേറിയ ചക്രവർത്തിയാക്കാൻ വഴിയുണ്ടോ എന്നു അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം.

വത്തിക്കനിൽ ഇതെങ്ങനെ സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയാൻ അവിടെയും സംഭാഷണം നടന്നു.

വേറെ ഒരു കഥ.

“പീപ്പിൾ” പത്രത്തിന്റെ റോമാലേഖകൻ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു.

ഓട്ടോരാജകമാരൻ ആസ്ട്രിയയിലോ ഹംഗേറിയയിലോ രാജാവാകുമോ എന്നു ലോകം സംശയിക്കവെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോവിചാരങ്ങൾ സിംഹാസനപ്രാപ്തിയിൽ നിന്നൊക്കെ വളരെ വ്യഭാസമാണെന്നു പറയാൻ എനിക്കു കഴിയും.

പരമാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ, താൻ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത മേരിയാരാജകുമാരിയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്.

പതിനാലു വയസ്സുമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വന്ന ചേർന്ന ഒരു ഹയാപടമാണ് ഇതിനു കാരണം. പ്രായം കൂടി വരുന്തോറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രണയാവേശവും കൂടിക്കൂടി വരുകയാൽ ആ രാജകുമാരിയുടെ ചാത്രങ്ങൾ മാത്രം നിറഞ്ഞ ഒരു ചിത്രശാല അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ സജ്ജമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

തന്റെ കാമുകിയെ കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ അവിവാഹിതനായിരിക്കാനാണ് താൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഈ കാര്യത്തിൽ രാഷ്ട്രീയമായ പരിഗണനകൾക്കു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കരുതെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു വിചാരമുണ്ടെങ്കിലും ചില കാരണങ്ങളാൽ ഇതത്ര എളുപ്പമല്ല.

ഈ വിവാഹം തന്റെ പുത്രന്റെ ആസ്ട്രോഹംഗേറിയൻ സിംഹാസനപ്രാപ്തിയെ വളരെ സഹായിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ സിററാചക്രവർത്തിനും ഈ അഭിലാഷത്തെ മറച്ചുവെച്ചിട്ടില്ല.

എന്നാൽ മുസ്സോളിനി ഈ ബന്ധത്തെ അത്ര ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ബാർക്കൻരാജ്യങ്ങളും ആസ്ട്രോഹംഗേറിയൻ സാമ്രാജ്യവും ഇറ്റലിയും തമ്മിൽ വല്ല കഴപ്പും ഉണ്ടായേക്കാനിടയുണ്ടെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭീതി.

ഓട്ടോ ആസ്ട്രിയയിലെയും ഹംഗേറിയയിലേയും സിംഹാസനങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറാണെങ്കിൽ താൻ ഈ വിവാഹം സാധിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു മുസോളിനി സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഓട്ടോ ഇതിനു സന്നദ്ധനാണെങ്കിലും മാതാവായ സിററാചക്രവർത്തിനും, മറ്റുള്ളവരും ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നില്ല.

വിഷയവിവരം.

	പേജ്
1. ആകാശത്തിലെ ആരാമം	4
2. സിസ്റ്റർനിവേദിത	5
3. പ്രതീക്ഷ (കവിത)	8
കെ. പി. ചങ്ങമ്പുഴ.	
4. സാമ്പിൾസംബന്ധയാലോചന	9
‘അച്ചു’	
5. വിദഗ്ദ്ധപോയ വയ്യാവേലി	11
(ചെറുകഥ)	
കോന്നിയൂർ കെ. മീനാക്ഷിഅമ്മ എം. എ.	
6. ലോകചക്രം	13
7. വിമർശനം	15
8. ഓട്ടോമേരിയാവിവാഹം	18
9. ഭാരതം	19
14. പ്രിയതമയോടു് (കവിത)	22
എസ്. കെ. പെറ്റൊയ്യൂട്ട്.	
10. തിരുവോണം.	23
ടി. ആർ. അനന്തക്കുറുപ്പ്.	
11. അനിഴംതിരുനാളും	25
മലയാളഭാഷയും	
പുലിയന്തൂർ എസ്സ്. രാമയ്യർ.	
12. ആ സ്നേഹ (കവിത)	26
എൻ. ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം.	
13. റൂമേനിയയിലെ ഇൻഡ്യൻ	27
കണ്ണൻ.	
പി. എസ്സ്. മാധവൻപോറ്റി.	
15. ചന്ദ്രോദയം (നോവൽ)	29

ഒരു രഹസ്യദൂതൻ മുഖാന്തിരം മേരിയാ രാജകുമാരി തന്നെ കാമിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, തന്റെ ചിത്രങ്ങൾ ശേഖരിക്കാൻ കുമാരിക്കും ഒരു അത്യാത്മീയുണ്ടെന്നും ഓട്ടോ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തിനു ഒരു വഴി സാധ്യമില്ല.

[ഈ മേരിയാ രാജകുമാരിയുടെ ചിത്രമാണ് ഈ ലക്കത്തിൽ ദ്വാവസരത്തു കാണുന്നത്.]

മേരിയാ രാജകുമാരിയെക്കൊല്ലാൻ

സുവർണ്ണാവസരം.

പുഴക്കടി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനും മഴനനയാതിരിക്കുന്നതിനുംകൂടി, തങ്ങളുടെ പുഴക്കടിയെ ലേഖനത്തിലും ൨൪ മണിക്കൂർ കൊണ്ടു പുഴക്കടിയെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിനെ പ്രചാരപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ൨൪ ഡബ്ബ് ഒരുമിച്ചു ന. ക. വില്യം വാങ്ങുന്നവർക്കു ഇനാമായി പട്ടയോടുകൂടിയ ഡബ്ബിംഗ് സ്മാരകവും, ചങ്ങലയോടുകൂടി ഇൻഫൻററി പാക്കറ്ററുവായും, ൧൦ വർഷത്തെ ഗാരൻറിയുള്ളതും കൃത്യമായി സമയം സൂചിപ്പിക്കുന്നതുമായ ‘ബീ’ ടൈംപീസ് ൧, ബാറ്ററിയോടുകൂടിയ ടാർച്ചറുകളും, ഫൗണ്ടൻ പേന ൧, ബോർഡുസഫിതം സേഫ് ടിറോൾ ൧, ബ്രഷ്, സോപ്പ്, ചീപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ കൂടിയതരം വാട്ടർപ്രൂഫ് (മഴക്കോട്ടു്) കോട്ടു ൧. പാക്കിംഗും പോസ്റ്ററും പ്രത്യേകം (കോട്ടിന്റെനറവും അളവുംഅയയ്ക്കണം. തൃപ്പൂക്കുരമല്ലെങ്കിൽ വിലതിരിച്ചുതന്നതാണ്.)

ഭാരതം.

ഒരു രാജ്യം കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അക്ഷയ വൈദ്യനാഥി തള്ളിക്കളഞ്ഞതായി ലണ്ടനിലെ ഡെയിലി ഫ്രീപ്രസ്സ് പത്രം അറിയുന്നു.

ജാതികൾ സെലക്ടുകമ്മിറ്റിയിലേയ്ക്കു പ്രസിദ്ധമാകുന്നതോടെ ഡിസംബറിൽ ബമ്മുകെഴുത്തുസമിതിക്കു അടുത്തുവെച്ചു അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു.

നേപ്പാളത്തെ റാണാ മേജർ ജനറൽ പ്രതാപ ഷർമ്മയ്ക്കു ബമ്മുകെഴുത്തുസമിതി മഹാഭാരതം നിർമ്മാണത്തിലുള്ള വാസസ്ഥാനത്തുവെച്ചു ഇന്ത്യയ്ക്കു കവാടം വെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന്.

മദർ ഇൻഡ്യാ എന്ന പുസ്തകം എഴുതിയ മിസ്സ് കാതറൈൻ മേയോ വീണ്ടും ഇൻഡ്യാ സന്ദർശിക്കാനിടയുണ്ടെന്നു ചില പത്രങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിനു അറിവില്ലെന്നു നിയമസഭയിൽ സർ ഹെൻരികെയിന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു.

ചിദംബരം അണ്ണാമലസർവ്വകലാശാലയുടെ കാൺവാഴക്കുഴൽപ്രസംഗം, മദ്രാസ് നിയമസഭയുടെ സിക്രട്ടറിയായ മി. കെ. വി. കൃഷ്ണയ്യർ അടുത്തമാസത്തിൽ നടത്തുന്നതാണ്.

ഗോവായിലെ ജനങ്ങൾ അദ്ധ്വാനം ചെയ്യേണ്ടുന്ന നാളികേരത്തിനു ആയിരത്തിനു പത്തു രൂപയും വെററയ്ക്കു കണ്ടിയൊന്നിനു 8 രൂപയും വീതം ബോണസ് കൊടുക്കാൻ ഗോവാഗവണ്മെന്റു തീരുമാനിച്ചു. അതിലേക്കു നാലക്ഷത്തി അൻപതിനായിരം രൂപാ ഗോവാഗവണ്മെന്റു നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു.

നവംബർ 10-ാം തീയതിയെ അസംബ്ളി തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള ദിവസമായി മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അക്ടോബർ 13-ാം തീയതിയാണ് നാമിനേക്കു കൊടുക്കാനുള്ള അവസാനദിവസം.

സൗത്താഫ്റിക്കൻ ട്രോപ്പിക്കൽ കമ്മ്യൂണിയം മി. ടി. ബ്രൈനൻ കൊളമ്പിയിൽനിന്നു മദ്രാസിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിൽ ഒരു സഞ്ചാരത്തിനു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ശ്രീ. അബ്ദുൾജാഫർ ഖാൻ തന്നെ കാൺഗ്രസ്സിന്റെ ആഭ്യക്ഷണം വഹിക്കണമെന്നുള്ള ശ്രീ. ബാബു രാജേന്ദ്രപ്രസാദിന്റെ അഭ്യക്ഷയെ അദ്ദേഹം തീരെ നിരസിച്ചിരിക്കുകയാൽ, അഭ്യക്ഷപദം സ്വീകരിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ശ്രീ രാജേന്ദ്രപ്രസാദി നിവൃത്തിയായാണു മില്ലെന്നു അറിയുന്നു.

“ഇന്ത്യൻ സയൻസ് അക്കാദമി ഒരു സ്വതന്ത്രസ്ഥാപനമായി തുടരാൻ പോകുന്നു” മറ്റൊരു സ്ഥാപനത്തോടും യോജിക്കുന്നതിനോ ബന്ധപ്പെടുന്നതിനോ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല” എന്നിങ്ങനെയാണ് കൽക്കട്ടായിൽനിന്നു മദ്രാസിൽ എത്തിയ സർ സി. വി. രാമൻ നായർ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്സിനോടു പറഞ്ഞത്. അക്കാദമി സംബന്ധിച്ചുള്ള വഴക്കു തീരുമാനിച്ചതിനെപ്പറ്റി പത്രങ്ങളിൽ കണ്ട റിപ്പോർട്ടു അദ്ദേഹത്തെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കൽക്കട്ടായിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനായി അധികൃതമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടിൽനിന്നു അതു വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു തീരുമാനത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ പര്യാപ്തമാകുന്നു.

മിസ് അജ മത്ത്.

രാധാഫിലിം കമ്പനിയിൽ ചേർന്ന ഒരു പുതിയ ഉദ്യോഗാർത്ഥി അഭിനയിച്ചുവരുന്ന ‘ഷാഫില’ കോർറർ എന്ന കഥയിലെ രാജ്ഞിയായി അഭിനയം നടത്തിയതു ഈ നടിയാണ്.

റിസർവ് ബാങ്ക് ആഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഒന്നാമത്തെ ഗവർണ്ണർ ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള ഗവർണ്ണർ ജനറൽ ഇൻകുൺസിലിന്റെ ക്ഷണത്തെ ഇമ്പീരിയൽ ബാങ്കിംഗ് ഓഫീസിന്റെ സമ്മതത്തോടു കൂടി സർ ഓസ്മോൺ സ്മിത്ത് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബാംബെയിൽ ഒരു ചുരുക്കളിസ്ഥലം ആക്രമിച്ച പരിശോധന നടത്തിയ അവസരത്തിൽ പോലീസുകാർ ഒരു സംഘം ചുരുക്കളിക്കാരെ വെടിവെക്കുകയുണ്ടായി. പോലീസുകാർ പ

വീരകേശജിംഖാനായുടെ ഓണദിനത്തിലെ ഹോംഗൂർണമെന്റു.

Photo, Raman Pillai, Bros.

മിശ്രോധനനടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവെ ചുറ്റുകുളി
ക്കരയിൽ ഒരാൾ വിളക്കു് അണച്ചശേഷം പോലീ
സ് നഗ്നനായിത്തന്നെ ആകുമ്പോൾ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.
ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു കാണുകയാൽ പോലീസുകാർ
റിവോൾവർക്കൊണ്ടു റെടിവെച്ചു ചുറ്റുകുളിക്കു
രിൽ ആക്കം പരക്കുപറകയുണ്ടായില്ല. ചുറ്റു
കുളിക്കാർ ഭയവിഹ്വലരായി നാലുപാടും ഓടി.
ഇതുസംഭവമായി പതിനേഴുപേരെ അറസ്റ്റ്
ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

* * *
മഹാരാജാജിയും മി. ആനെയുംതമ്മിൽ സ്ഥാനാ
ർത്ഥികളെ നിർത്തുന്നതുസംഭവമായി ഒരു രാജിയു
ണ്ടായിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിജയസൗകര്യമുള്ള
സ്ഥാനാർത്ഥികളേവണ്ടി എതിരാളി പിന്മാറണ
മെന്നാണു് പ്രവചനം.

* * *
ഡാക്ടർ ആനിബെസൻറിന്റെ ചരമത്തിന്റെ
ഒന്നാമത്തെ വാർഷികം അഡയാറിൽവെച്ചു ആ
ഘോഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

* * *
മദ്രാസ്സി സിററി സിവിൽകോടതിജഡ്ജിയെ
ചെരിപ്പിലിളെറിഞ്ഞമി. ദേവശ്വാമണിമുതലി
യാക്കു നെക്കൻഡു് പ്രസിഡന്റ് നിമജിസ്ട്രേട്ടു് നു
മാസത്തെ കഠിനതടപ്രവിധിച്ചിരിക്കുന്നു. ജഡ്ജി
കോടതിയിലിരിക്കുകയായിരുന്ന പ്രതി എറിഞ്ഞ
ചെരിപ്പു ജഡ്ജിയുടെ മേശയിൽ ചെന്നുവീണു.
അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു മജിസ്ട്രേട്ടിന്റെ മുമ്പിൽ
കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ടു സമീപമായി
ല്ലാത്തവനെപ്പോലെ അയാൾ പെരുമാറി. മെ
ഡിക്കൽ ആഫീസറുടെ പരിശോധനയിൽ അ
യാൾക്കു തകരാറൊന്നുമില്ലെന്നു കണ്ടതിനാൽ ശി
ക്ഷവിധിച്ചു.

കേരളം.

* * *
കൊച്ചിസംസ്ഥാനത്തിലെ മുൻസിപ്പാലിറ്റി
കളുടെ ഒരു കാൺഫറൻസ് ഉടനെ നടത്തുന്നതി
നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * *
ഷെർണർ ഏറണാകുളം ബ്രോഡ്വേജ് ലൈ
നിൽ ഈ വരുന്ന അക്ടോബർ 22-ാംനാളിൽ
വണ്ടികൾ ഓടിത്തുടങ്ങുന്നതാണു്.

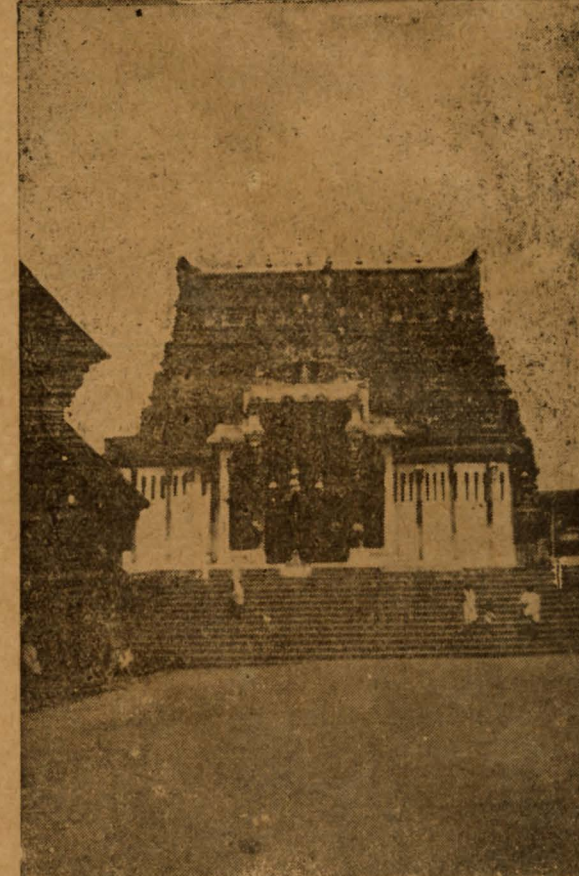
ശ്രീമാൻ ഇ. വി. നാരായണൻനമ്പൂതിരിയു
ടെ വിധവയെ ശ്രീമാൻ എം. വി. ഭട്ടതിരിപ്പാടു്
ഈ മാസം 31-ാംതീയതി മാമുലകളേയും കീഴു്
നടപ്പുകളേയും ലംഘിച്ചു വിവഹംചെയ്തിരിക്കു
ന്നു കേരളത്തിൽ ഒരു നമ്പൂതിരിവിധവാവി
വാഹനം നടന്നതു ഇടപ്രഥമമായിട്ടാണു്.

* * *
തിരുവിതാംകൂറിലെ തൊഴിലാളികളുടെ ഭാവി
ശോഭനമാകുവാൻ പശ്ചാത്താമകുമാര അസം
ബ്ദിയുടെ അടുത്ത സമ്മേളനത്തിൽ അവതരി
പ്പിക്കത്തക്കവിധം മി- കോട്ടയ്ക്കൽത്തമ്പുരാപ്പി
ള്ള എം. എൽ. എ. ഒരു ട്രോഫിയുയുണിയൻ
ബിൽ" തയ്യാറാക്കിവരുന്നതായറിയുന്നു.

* * *
കൊച്ചി മട്ടാഞ്ചേരിയിലുള്ള ഗുദാമുക്കിൽ എ
ലിചത്തുവീഴുന്നതായും, പരിശോധനയിൽ അവ
യിൽ പ്ലേഗുരോഗാണുക്കൾ ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതായും
കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മട്ടാഞ്ചേരി മുൻസിപ്പാലി
റ്റിയിൽ നിന്നും ഇതുസംഭവമായി ആവശ്യമായ
മുന്നറിയിപ്പുകൾ തിരുവിതാംകൂറും നരകിയി
രിക്കുന്നു.

* * *
എട്ടാമത്തെ കലോത്സവം തിരുവനന്തപുരം പ
ട്ടണത്തിൽ ഈ മാസം 18-ാംനാ- (കുന്ന്) ആരം
ഭിക്കുന്നു. ദിവാൻ സർ മുഹമ്മദു ഹബ്ബുള്ള ക
ലോത്സവപദ്ധതിക്കുനായരിക്കാമെന്നു സഭയും സ
മ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിവിധങ്ങളായ ആഘോഷങ്ങ
ളോടും ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടി ഈ ഉത്സവം ക
ന്നി 27-ാംതീയതി വെള്ളയാഴ്ച സമാപിക്കുന്ന
താണു്.

* * *
തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള എല്ലാവിധ തൊഴിലാളി
കളുടെയും, ഏകോപിച്ചുള്ള ഒരു അഖിലതീരുവി
താംകൂർ തൊഴിലാളിസമ്മേളനം ഉടനെ കൊല്ല
ത്തുവെച്ചു കൂടുന്നതിനു അസംബ്ള മെമ്പർ മി-
ചങ്ങനാശരിപരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷ
തയിൽ കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച ആദ്യം സമ്മേളിച്ച കൊ
ല്ലത്തെ തൊഴിലാളിസംഘം തീരുമാനിക്കുകയും
അതിലേക്കായി ഒരു കമ്മറ്റി രൂപീകരിക്കുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രം (മുൻപാശം)

C. P. Mathew, Quilon.

* * *
ഈ മാസം ഒന്നാംതീയതിമുതൽ സംസ്ഥാന
ത്തെ ഇംഗ്ലീഷും മലയാളവും സ്കൂളിലെ ഹിന്ദു
വിരിപ്പിൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതികൾ വിദ്യാഭ്യാസ
വകുപ്പിൽനിന്നും നടപ്പിലാക്കുന്നതിലായിരിക്കുന്നു.

* * *
തിരുവനന്തപുരം സയൻസുകാളേജു് പന്ത്രണ്ടാം
ഹരണക്കുസ് കൺ രണ്ടാംക്ലാസ്സുമജിസ്ട്രേട്ടു വി
ധിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രതിയായ സയൻസു
കാളേജു് അക്കൗണ്ടൻറ്റ് ഏഴുമാസം കഠിനതട
വും ഇരുനൂറ്റാറുപതുരൂപാ വിഴയും വിഴ ഭേദക്കാ
ത്തപക്ഷം രണ്ടുമാസം കൂടുതൽ തടവുമാണു ശി
ക്ഷ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

* * *
കൊച്ചിമഹാരാജാവുതീരുമാനത്തിലെ സഞ്ചാര
പരിപാടി ഇന്ത്യയിലെ അനേകജ്യോതിർലിംഗ
സ്ഥലങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയരിക്കുന്നു. അന്നു
സരിച്ചു തീരുമാനിക്കാൻ അക്ടോബർ 6-ാംനാ-
കാലത്തു ട്രെയ്നുകൾ ഓടിക്കാൻ തീരുവനന്തപു
രത്തു എത്തുന്ന മുൻദിവസം അവിടെ താമ
സിച്ചിട്ടു 9-ാംനാ- കന്യാ കുമാരിയിൽ എത്തിച്ച
രുന്ന 11-ാംനാ- ശുചീശ്വരൻ തിരിച്ചു വീണ്ടും
തിരുവനന്തപുരത്തു എത്തുന്ന 12-ാംനാ- തരു
മനസ്സുകൊണ്ടു സംസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു സഞ്ചാര
ത്തിനു ആരംഭിക്കുന്നു 12-ാംനാ- കാലത്തു 7-
15-നാൾക്കുള്ള എത്തുന്ന അവിടെനിന്നു തി
രിച്ചു വൈകുന്നേരം നാലുമണിക്കാണു കൊല്ലത്തു
എത്തുന്നതു്. 12-ാം 13-ാം തീയതികളിൽ ഇവി
ടെ താമസിച്ചിട്ടു 13-ാംനാ- വൈകുന്നേരം മൂന്നു
മണിക്കു ഇവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വൈകിട്ടു്
5-30-നു ആലപ്പുഴ എത്തുന്ന 14-ാംനാ- കാ
ലത്തു അമ്പലപ്പുഴ എത്തി, വീണ്ടും ആലപ്പുഴ
എത്തുന്നു. 15-ാംനാ- കാലത്തു 6-മണിക്കു ആ
ലപ്പുഴനിന്നു പുറപ്പെട്ടു 7-15-നു ചെങ്ങന്നൂർ
ചെന്നുചേരുന്നു. 16-ാംനാ- കാലത്തു 6-മണി
ക്കു അവിടെനിന്നു കോട്ടയത്തിനുപോകുന്നു അ
ന്നു 3-30-നു ഏറമുക്കത്തുവരെ പുറപ്പെടുന്നു.
4-മണിക്കു ഏറമുക്കത്തുവരെ 5-മണിക്കു അവി
ടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു 6-മണിക്കു വൈക്കത്തു ചെ
ന്നുചേരുന്നു. 17-ാംനാ- വൈകുന്നേരം മൂന്നു
മണിക്കു അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നാലുമണിക്കു
തൃപ്പൂണിത്തുറ എഴുന്നള്ളിച്ചേരുന്നു.

ആറന്മുള വള്ളംകളി.

എല്ലാആണ്ടിലും 5-ാംജനുവരിയുടെ പന്ത്രണ്ടാംതീയതിയിൽ "ആറന്മുള വള്ളംകളി" നടത്തിവരുന്നു. ഇത്തവണ 22 വള്ളങ്ങൾ വള്ളംകളിയിൽ പങ്കെകൊണ്ടു കരയ്ക്കു കാണുന്നതാണു ആറന്മുള ക്ഷേത്രം. വള്ളംകളികാണുന്നതിനായി നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അനേകസഹസ്രം ആളുകൾ പരിവായി കൂടുന്നു. ഈ ഫോട്ടോ ഒരു സ്മാരകത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിലുള്ള സ്റ്റാപ്പിൽനിന്നു വലുതാക്കി എടുക്കപ്പെട്ടതാണു്.]

Photo, M. O. Ipe, The Scout-master, 1st Eraviperoor Troop, Tiruvella, Travancore.

12-ാം പേജിൽനിന്നും (തുടർന്ന്)

ഈ മറ്റൊരു ഭാഗിയുള്ള ഒരു കിടക്കമുറിയാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നും നിങ്ങളുടെ കിടക്ക അപമാരിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.”

അപ്പോഴേക്കും നല്ല മണമുള്ള ‘കട’ലറും’ കാപ്പിയുമായി പുതിയ അരിവെപ്പുകാരൻ ഹാജരായി. പുതിയ ഭൃത്യന്റെ പാലകസാമന്ത്രിയും സമ്മതിക്കാരെ തരമില്ല

ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം മാധവിയും അവളുടെ അച്ഛനുമായി, അവിടെ വരികയുണ്ടായി. ഒരു കാര്യം തുറന്നു പറയുകതന്നെ വേണം. മി: മകൃത്തു, ഒരു നല്ല നേരം പോക്കുകാരനും സരസനായ ഒരു സംഭാഷകനും ആയിരുന്നു. ആരെയും എത്രനേരം വേണമെങ്കിലും രസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാനുള്ള മിടുക്കു് അയാളുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു. മകൃത്തിനെപ്പറ്റി വളരെ നല്ല അഭിപ്രായത്തോടുകൂടിയാണ് മാധവിയും അച്ഛനും അവിടം വിട്ടത്.

പിറ്റേദിവസമായപ്പോഴേക്കും എന്റെ അതിഥിക്ക് ഒരു കഠിനജലദോഷം പിടിപെട്ടു. അതുകൊണ്ട്, നിവൃത്തിയില്ലാതെ കറെ ദിവസംകൂടെ അവിടെ താമസിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന്നും അയാളെ അനുവദിച്ചു. എനിക്ക് ആകപ്പാടെ ഒരു സുഖവും നിരസവും തോന്നി. മാധവിയോടു് ഇയാളെപ്പറ്റിയുള്ള കഥ പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ കണക്കിലധികം ചിരിക്കുകയുണ്ടായി. അല്ലെങ്കിൽതന്നെ ഈ പെണ്ണങ്ങൾക്കു വിഷമത്തിൽ മനശ്ചര ഭ്രാന്തപിടിപ്പിക്കാനുള്ള വാസന ചില്ലായ്മയല്ലേ.

ഞാൻ ഇഷ്ട്യയോടെ പറഞ്ഞു:—“മാധവിക്ക് ചിരിച്ചാൽ മതി. വിഷമം അനുഭവിക്കുന്നതു ഞാനാണ്. ശനി വിട്ടൊഴിയുന്ന ഭാവവുമില്ല”

അവൾ വീണ്ടും ചിരിച്ചു. എനിടു് “സ്വന്തം ആർക്കുതന്നെ അഭിപ്രായത്തിനും വിപരീതമായി അയാളെ ആത്മഹത്യയിൽനിന്നും എന്തിനു രക്ഷിച്ചു?” എന്ന് ചോദിച്ചു.

ഞാൻ മറുപടി പറയാതെ എണ്ണിററുപോണം.

ആഴ്ച ഒന്നു കഴിഞ്ഞു. ഓരോ ദിവസം ചെയ്യുന്നതോടും അയാൾ എന്റെ വീട്ടിൽ കൂടുതൽകൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം കാട്ടാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ പറവുവരവുകൾക്കൽനിന്നും മുണ്ടും നേർത്തും ഇഷ്ടപോലെ വാങ്ങുന്നതിന്നും അയാൾ മടിച്ചില്ല. അതോ വിലകൂടിയ ഉപകരണങ്ങൾ. പല്ലു തെരിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ എല്ലാം സമ്മിച്ചു.

മാധവിയും ഞാനുമായുള്ള വിവാഹം തീർച്ചയാക്കി. അന്നു വൈകുന്നേരം പന്മതി പരിപൂർണ്ണമായി പ്രശോഭിക്കെ ഞാൻ വളരെ ഉത്സാഹവാനായിട്ടാണ് വീട്ടിലേക്കു പോയത്. എന്നെ കണ്ടിട്ടു് അയാൾ പറഞ്ഞു:—“മി: നായർ, എന്തോ സന്തോഷവാത്ത ഉള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നല്ലോ. ഇതേവരെ എവിടെ ആയിരുന്നു.” വെറുപ്പോക്കേച്ചുമോ, എന്തൊരു വികാരമാണ് എനിക്ക് ആ ചോദ്യം കേട്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായതെന്നു നിശ്ചയിച്ചില്ല. ഞാനൊന്നും പറയാതെ എന്റെ മുറിയ്ക്കലേക്കു കടന്നുപോയി.

ഈ അപൂർവ്വതീവിയുടെ വരവിനുശേഷം എന്റെ ചിലവുകൾ അമിതമായി വർദ്ധിച്ചു. അനാവശ്യമായ പല കാര്യങ്ങൾക്കും അയാൾ എന്റെ പണം ചിലവാക്കി. ഒരു ദിവസം ഞാൻ മുഖം കറുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഗൗരവത്തിൽ പറഞ്ഞു:—

“ഹേ കേട്ടോ. ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഒരു വെറും വിദ്യാർത്ഥിമാത്രമാണ്. എനിക്കിങ്ങനെ പണം കണ്ടുമാനം ചെയ്യവെച്ചാൽ നിവൃത്തിയില്ല”

അയാൾ തലയാട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു:— “എന്റെ പൊന്നുകുത്ത് ഇതെല്ലാം നേരത്തെ ആലോചിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അതേ ആവശ്യപ്പെടാതെ അന്യരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ കൈകടത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു മുൻപ്. ഞാൻ ലോകത്തെ അവസാനമായി വെടിയുവാൻപോയ അവസരംവരെ ഞാൻ ഒരു വിധം നല്ല നിലയിൽ കഴിഞ്ഞവനാണ്. അതു് അസാധ്യമായി വന്നപ്പോൾ സ്വയംഹത്യയാൽ പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു് അതിനു തുനിഞ്ഞു. പക്ഷെ നിങ്ങൾ അതു തടഞ്ഞു. എന്റെ ആഗ്രഹത്തിനു വിപരീതമായി എന്നെ നിർബന്ധിച്ചു ഞാൻ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തോടെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ വിചാരിച്ചു, ആ പഴയ ജീവിതരീതിതന്നെ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് തുടരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ അന്തസ്സ് അതാവശ്യപ്പെടുന്നു.”

ഞാൻ:—“മതി, മതി, നിർത്തണം. നിങ്ങൾ അന്തസ്സിനെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും പറയണ്ട.”

“മി. നായർ” അയാൾ ശാന്തതയോടെ പറഞ്ഞു. “ഈ തരത്തിലുള്ള സംസാരം നിങ്ങൾക്കു യോജിച്ചതല്ല.” കുറേനേരം വിഷമിച്ചു മൗനം ഭിക്കിച്ചതിനുശേഷം—

ഞാൻ:—“ഹേ, എന്റെ വിവാഹം അടുത്തയാഴ്ച നടത്തൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നവിവരം നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞോ.”

അതിഥി:—വളരെ വളരെ സന്തോഷം. നടക്കട്ടെ അതു നിശ്ചയമായും വേണ്ടതുതന്നെല്ലോ. എനിക്ക് മറ്റുള്ളവർ വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. സ്ത്രീകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യമാണ് ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ പ്രകാശം. വിശേഷിച്ചു സന്ദരിയും സൗഭാഗ്യവതിയും ആരുമാധവിനമ്മ ഈ വിടവ് ഒരുലക്കാരം തന്നെ ആയിരിക്കും. നല്ല കോലം, നല്ല ശീലം; നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഏകയോഗക്ഷേമമായിട്ടു് ഇവിടെ കഴിഞ്ഞുകൂടാം.” അയാളുടെ മുഖം സന്തോഷംകൊണ്ടു വികസിച്ചു.

ഞാൻ:—(ഇഷ്ട്യയോടെ “നിങ്ങൾ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല” (പുച്ഛസ്വരത്തിൽ) അതേ, മാധവിക്ക് എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ സാന്നിദ്ധ്യം ഉപേക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല”

അതിഥി:—“അതിനെപ്പറ്റി ഒട്ടും ഭയം വേണ്ട. ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ടുപിരിയുകയില്ല. നിങ്ങളുടെ കുടുംബവലയത്തിൽ ദൃഢമായി ബന്ധിച്ചവനായിപ്പോയിത്താനും.”

ഇത്രയും കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ക്ഷമയറ്റ അട്ടമനിച്ചു. “ഹേ, നിങ്ങൾ എന്തസംബന്ധമാണിപ്പറയുന്നത് എന്റെ കുടുംബവുമായി എങ്ങാണ്ടു കിടന്ന നിങ്ങൾക്കു

ഒരു ബന്ധവുമില്ല. ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം കുറെ കടന്നുപോയി. കേട്ടോ. ദയവുചെയ്തു നാളെത്തന്നെനിങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്നും പൊയ്ക്കൊള്ളണം. നാളെ—ഇ... ഇ.. ഇല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു” അയാൾ എന്റെ മുറിയിൽനിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോയി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ എന്റെ “ഷേവിംഗ്സെറ” എടുത്തു മുഖം റടിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഞാൻ അയാളെ കണ്ടത്.

വിവാഹദിവസം അടുത്തു വരുന്തോറും മാധവിക്ക് എന്തോ, എന്തോടുള്ള പ്രേമം തണുത്തു പോകുന്നതായി എനിക്ക് തോന്നി. ഒരു ദിവസം വൈകിട്ടു ഞാൻ നടക്കാൻ പോയപ്പോൾ പുഴയുടെ ഒരു വിജനമായ സിങ്കരത്തിൽ രണ്ടുപേർ സരസസംഭാഷണത്തിൽ ലയിച്ചു രസിക്കുന്നതു കണ്ടു. മാധവിയും മകൃത്തും ആയിരുന്നു അവർ. മാധവിയുടെ കവിർത്തടങ്ങൾ അരുണവർണ്ണമായും നയനങ്ങൾ വികാരവൈചശ്യത്താൽ നിമിളിതമായും കാണപ്പെട്ടു. മകൃത്തു മുദുസ്സേരം പൊഴിച്ചു് ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി എന്തൊക്കെയോ പറയുകയും കയ്യുലുള്ള ചെറുമുരൽ കറക്കി മേലോട്ടെറിഞ്ഞു പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാഴ്ച എന്റെ ഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ മമിച്ചു.

മാധവിയോടു് എന്റെ സംശയനിവൃത്തിക്കായി, രാവസരത്തിൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു.

“ഇതയിടെ മകൃത്തും മാധവിയുമായി വലിയ കൂട്ടുകെട്ടിലാണെന്നുതോന്നുന്നല്ലോ”

മാധവി:—“അതേ. ഞങ്ങൾ സ്വല്പം പരിചയത്തിലാണ് എന്തൊരു അസാധാരണ മിടുക്കനാണെന്നറയാമോ അദ്ദേഹം.”

ഞാൻ:—“ഓഹോ, എന്തുകു നല്ലതു പോലെ അറിയാം.”

മാധവി:—“പക്ഷെ താങ്കളുടെ അതിഥിയായി അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ട സുഖമോ സൗകര്യമോ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.”

ഞാൻ:—ഇതുകേട്ടിട്ടു് എനിക്ക് പരമാർത്ഥമായ സന്തോഷമുണ്ട്. അപ്പോൾ അയാൾ സൗകര്യവും സുഖവുമുള്ള സ്ഥലം നോക്കി മാറിക്കൊള്ളുമല്ലോ. അതാണ് ഞാനേറ്റവും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു സംഗതി.

മാധവി:—(ഭേഷ്യഭാവത്തിൽ) “കഷ്ടം! നിങ്ങൾ ഇത്ര നിഷ്ഠൂരനോ അദ്ദേഹം നിങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നതു കേട്ടാൽ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തത്തിൽ ആരോ ആണെന്നു തോന്നിപ്പോകും”

ഞാൻ:—“അതേ, അതേ, “സ്വന്തം. അയാൾ വന്നതിൽപിന്നെ എനിക്ക് എന്തൊരു ചിന്താമണ്ഡലം പോവുകയുമില്ല.”

ഭേഷ്യംകൊണ്ടു അവളുടെ നയനങ്ങൾ ജ്വലിച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞു. “ഇതേവരെ നിമിഷതപ്ത നിങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു ദുഷ്ടമാണെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ മുൻകേപിയാണെന്നും മറ്റും ഞാൻ ഏതാണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. എന്താലും നിങ്ങളൊരുദാർഢ്യനും നിസ്സ്പാത്ഥനും മാണെന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയിരുന്നത്.”

സ്വരൂപം

കേരളത്തിലെ ഒരു നവീനനടിയായ മിസ്സ് സ്വരൂപം അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ പ്രശസ്തയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. 'എഡ്യൂക്കേഡ് വയിഫ്', ആർ. എ. ഇസ്ലാം എന്നീ കഥകളുടെ അഭിനയങ്ങൾ മിസ്സ് സ്വരൂപം ഒരു 'താര'പദവിയിലേക്കുയർത്തിക്കുന്നു.

ഞാൻ—“എന്നുകൂടി ഇയാളുടെ അക്രമങ്ങൾ ഞാൻ ഇനിയും മിണ്ടാതെ സഹിക്കണമെന്നോ?”

മാധവി.—ഒരുപക്ഷെ അദ്ദേഹത്തെ അനുരാഗി രക്ഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം.”

ഞാൻ—“റാസ്താ പഠത്താൽ ഞാൻ മനഃപൂർവ്വം അങ്ങനെയൊന്നെ വിചാരിക്കുന്നു. എന്നുവരികിൽ എന്തുപ്രകാരം ഒഴിക്കാമായിരുന്നു?”

മാധവി—അക്കാൻചാടില്ലാത്ത കോപത്തോടുകൂടി “അഹോ ഭയങ്കരം! ഒരു സഹജീവിയുടെ മരണത്തെ മനഃപൂർവ്വം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെ മനസ്സ് എത്ര കഠിനമായിരിക്കണം ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഉണ്ണി നിങ്ങൾ എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോഴേ മനസ്സിലാക്കിയൊളളൂ. ഏതായാലും ലോകത്തിനുണ്ടാകുമായിരുന്ന ഒരു മഹാനഷ്ടം നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ തടഞ്ഞുവല്ലോ. അതുതന്നെ വലിയ കാര്യം” അവർ തല വെട്ടിത്തരിച്ചുകൊണ്ടു അവിടെനിന്നുപോയി. മാധവിയുടെ വിചിത്രമായ പെരുമാറ്റത്തിൽ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഇതി

ന്റെയെല്ലാം അടിയിൽ എന്തോ കിടപ്പുണ്ടെന്ന് അസ്പഷ്ടമായ ഒരു തോന്നൽ എനിക്കുണ്ടായി.

അന്നരാത്രിയിൽ ഞാൻ അത്താഴം എന്റെ മുറിയിൽ വരുത്തിക്കഴിക്കുകയോ ചെയ്തത്. വേലക്കാരോട് പാലം ഞാൻ മകുത്തിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചില്ല. അയാളോട് എനിക്കത്രയ്ക്കു വെറുപ്പുതോന്നിയിരുന്നു.

അടുത്തദിവസം കോപം ഒട്ടു ശമിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ വിശേഷപ്പെട്ട കൂട്ടുകാരനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു. അയാളുടെ മുറിയിൽ അയാളെ കാണില്ല. മുഖം നോക്കുന്ന കണ്ണാടിയുടെ ചിടിയിൽ മടക്കിവെച്ചിരുന്ന ഒരു എഴുത്തു എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. ഞാൻ ആ എഴുത്തുതുറന്നു വായിച്ചു.

മി. നായർ!

ഞാൻ ഇവിടം വെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് അയാൾ പറയുക നിങ്ങൾക്കു വളരെ ആശ്വാസം തോന്നിയേക്കാം. മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള നഷ്ടം ചെയ്ത ആതിഥ്യത്തി

പ്രിയതമയോട്.

(എസ്സ്. കെ. പൊറൊക്കോട്ട്)

ഒരുമേളിത്താനോമൽപ്രാണനാഥം,
മറവിയാമഞ്ഞിൽമറഞ്ഞുപോകാം;
മലർപോലെനാളേക്കു ഹാ, നിനക്കെൻ
മധുരസ്മരണയുതിൻപോകാം;
ഭവദിയപ്രേമപ്രസൂനമായവി
കവരാനപരനൊന്നുണ്ടായ്യാം.

... ..
... ..

പുലവേളയിൽപ്പൂവ്വിടക്കുറഞ്ഞു,
പ്രളയത്തിൽപ്പാരംപരിസ്ഫുരിയ്ക്കും,
അനേകനെന്നോമൽത്തുടക്കുപോലം
മനസിത്താനോക്കു,മെൻമാറുവീക്കും.
കുരുവികളെത്തുടങ്ങിയിരുന്നതുകണ്ടും
വരമിഴി,ഹാ!നീയൊഴിഞ്ഞതരംഗം,
ഒരുവീർപ്പുവിട്ടുത്താനാഞ്ഞുനോക്കു
മുറവുമത്രക്കുളാലന്ധനായി!

... ..
... ..

ദിനമല്ല,തിരളളംവത്സരങ്ങൾ—
ഉന്നവധിയെന്നെക്കടന്നുപോട്ടെ,
മരുവിലൊഴുകുമരുവിപോലെ
മരുവിടുന്നീയെന്നുമെന്നസ്സിൽ

ന നമസ്കാരം. നിങ്ങൾക്കു നല്ലതു ഭവിക്കട്ടെ.

എന്നു സ്വന്തം

കെ. എം. മങ്കുത്തു്. (ഒപ്പ്)

എഴുത്തു വായിച്ചതിന് ഉടൻതന്നെ ഒരു ആശ്വാസനാശ്വാസം എന്നിൽനിന്നും വിമുക്തമായി. ഹാ! ആ ധൃമകേതു എന്ന ചുറ്റിയുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നും മറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞല്ലോ!

അടുത്തദിവസത്തെ ‘മലയാളം’ പത്രത്തിൽ തിരുവനന്തപുരംവാർത്തകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശ്രീവിലാസം കണ്ണൻപിള്ള അവർകളുടെ മകൾ ശ്രീമതി മാധവിഅമ്മയും, പ്രസിദ്ധനായർകുടുംബമായ കോട്ടയിൽനിന്നും മങ്കുത്തുവിട്ടിൽ ശ്രീമാൻ കെ. എം. മങ്കുത്തുമാരുള്ള രജിസ്റ്റർവാദാഹം നടന്നിരിക്കുന്നതായി ഒരു കുറിപ്പുകളുണ്ടു്.

ഈ വാർത്താപ്രകാരംകൊണ്ടുള്ള എന്റെ തലകറക്കംതീരുന്നതിനുമുമ്പ്, മാധവിയുടെ അച്ഛൻ ‘മലയാള’ത്തിന്റെ ഒരു ഷീറ്റുമായി, ഓടി വയ്ക്കു്, വിവരനായി എന്റെ മുറിയിൽ കയറിവന്നു കോപംകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അടിമുടി വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്നെ കുറപ്പെടുത്തി. പക്ഷെ ഇതിൽ ഞാനെന്തുചെയ്യാനാണു്?

തിരുവോണം.

ടി. ആർ. അനന്തക്കുറുപ്പ്.

തിരുവോണത്തിന്റെ ആഗമത്തെപ്പറ്റി പല അനേകപണ്ണങ്ങളും ഇതിനു മുൻപ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവ ഓരോന്നും എത്രത്തോളം യുക്തിയുക്തമാണെന്നും പുതിയ ഒരു അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കാമോ എന്നും ആലോചിക്കാനാണ് എന്റെ പരിശ്രമം.

മഹാബലിയുടെ സ്വരാജ്യസന്ദർശനകഥയാണ് തിരുവോണത്തെപ്പറ്റി പരക്കെ പറഞ്ഞുവരുന്ന ഒരു പ്രാചീനകഥ. ഫൈനവപുരാണപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ വാമനാവതാരം. വാമനാവതാരം ഉത്തരഇന്ത്യവിട്ടു കേരളത്തിൽമാത്രം അത്രപ്രധാനമായിത്തീർന്നുവെന്ന് ശരിയായ മാറ്റം കാണുന്നില്ല. മഹാബലിയെ ഒരു കേരളീയചക്രവർത്തിയാക്കി അഭിഷേകം ചെയ്താൽത്തന്നെയും ഒരു പരാജയോത്സവം നടത്തത്തക്ക വിധത്തിൽ അത്ര ഹിനമനസ്സുന്മാരാണോ കേരളീയരെന്നു പ്രത്യേകം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വക വകുപ്പുകൾക്കു മതിയായ ഇടം നൽകുന്നതിനാൽ തിരുവോണോത്സവത്തിന്റെ ഉത്ഭവകാര്യത്തിൽ മാവേലിയുടെ കഥ സാമാന്യം ഒരു പഴങ്കഥയായിത്തന്നെ തള്ളേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇനി ഒരു കഥയുള്ളതു് തൃക്കാക്കര ക്ഷേത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചാണല്ലോ. ഓണത്തിനു മണ്ണുകൊണ്ടും മറ്റും ബിംബമുണ്ടാക്കി വെച്ചു പൂജിക്കുന്നതു തൃക്കാക്കരയെപ്പറ്റിയാണെന്നുള്ളതു സ്മരണീയമാണ്. തൃക്കാക്കരക്ഷേത്രം അത്ര പ്രസിദ്ധമോ പ്രാചീനമോ ആണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഏറ്റവും ആദ്യം, വൈക്കം മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളോളം മാഹാത്മ്യമോ കീർത്തിയോ ആ ക്ഷേത്രത്തിനില്ലതന്നെ. ആ ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠാപനം സംബന്ധിച്ചു കേരളീയരെല്ലാം ഉത്സവം ആഘോഷിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാൻ മേല്പറഞ്ഞ സാഹിത്യ പ്രതിബന്ധമായിരിക്കുന്നു.

അടുത്ത കാലത്തു വേറെരോളപ്രായവും പുതിയ സങ്കാർ നാലാംപാദം മുഖേന ഉദിച്ചതായിട്ടുണ്ട്. ഓണം എന്നതു് കേരളീയരുടെ വിളവെടുപ്പു ഉത്സവമാണത്രെ. ചിങ്ങപ്പൂക്കൊയ്ത്തു എന്നതു് ആ പൂസ്സുകളിൽ നിന്നാണ് ആദ്യമായി ഞാൻ കേൾക്കുന്നത്. കന്നിപ്പൂ, മകരപ്പൂ, മേടപ്പൂ എന്നെല്ലാം കേൾവിയുണ്ട്. ചിങ്ങത്തിൽ കൊയ്തെടുക്കുന്ന ഒരു കൃഷി കേരളത്തിൽ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഇല്ലെന്നില്ല. അതു് പ്രധാനമായ ഒരു കൃഷിയായി ആ നാട്ടുകാർപോലും ഗണിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഓണം ഒരു വിളവെടുപ്പ് ഉത്സവമാണെങ്കിൽ അതു് പ്രധാനമായ ഒരു കൊയ്ത്തുകാലത്തോടു അനുബന്ധിച്ചതെന്നു നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ പ്രധാന വിളവെടുപ്പു ചിങ്ങത്തിലല്ലാത്തതിനാൽ ഈ നവീനാഭിപ്രായത്തന്നെ വേണ്ടുന്നതു ബലക്ഷയം ഉണ്ട്.

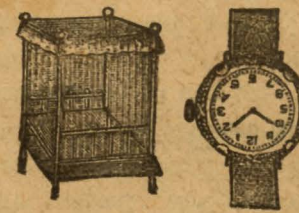
ഈ വക അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം വിട്ടു ഒരു പുതിയ രീതിയിൽ എന്റെ ചിന്ത വ്യാപരിക്കുന്നു. ഓണത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി അത്ര വളരെ വളഞ്ഞു് ആലോചിക്കേണ്ടതല്ല. അബ്ബാരംഭോത്സവം ലോകത്തിൽ സർവ്വസാധാരണമാണല്ലോ. മലയാളികളുടെ വർഷാരംഭം ചിങ്ങമാസമായിരിക്കെ അതു് ഒരു അബ്ബാരംഭോത്സവമല്ലെന്നു എന്തിനു വിചാരിക്കണം.

കേരളീയർ ഇതരന്മാരേക്കാൾ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിശാരദന്മാരായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു പല ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. അവരുടെ അബ്ബാരംഭോത്സവം ചിങ്ങമാസമാക്കിയതിലും ഒരു യുക്തി കാണുന്നു. ചിങ്ങം രാശി സൂര്യന്റെ സ്വക്ഷേത്രമത്രെ. സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നല്ല നഗ്നനായി പൂർണ്ണബലമുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതല്ലല്ലോ അങ്ങനെയൊരു സ്വക്ഷേത്രം മുതൽ മാസമെണ്ണിത്തുടങ്ങുന്നതു എത്ര ചുരുക്കമായിരിക്കുന്നു. അക്കഥയിരിക്കട്ടെ. അബ്ബാരംഭോത്സവമാണോ തിരുവോണമെന്നു നമുക്കു ഒന്നുകൂടി പരിശോധിക്കാം. തെക്കൻഭിക്കുകളിൽ ചിങ്ങമാസത്തിലെ ഓണത്തിനു പ്രാധാന്യം കൂടുമെങ്കിലും വടക്കൻഭിക്കുകളിൽ അങ്ങനെയല്ല. വടക്കോട്ടൊക്കെ കന്നിമാസത്തിലെ ഓണമാണു പ്രധാനം. അബ്ബാരംഭോത്സവം വടക്കുള്ളവർ കണക്കാക്കുന്നതു കന്നിയാകട്ടെ. മി. നാലപ്പാടന്റെറകണ്ണനീർത്തുള്ളിയിൽ കൂടി ഈ വാസ്തവം പലരും ധരിച്ചിരിക്കാം ഇതിനു കാരണമായി ഒരു പഴയ കഥയുണ്ട്. കൊല്ലവർഷം ഏഴെപ്പട്ടത്തിയതു കൊല്ലത്തു വെച്ചു ണല്ലോ. അതു ഏഴെപ്പട്ടത്തിയ ആൾക്കു് കേരളം ഒട്ടുക്കു് ആ നവ്യവർഷം പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഗതാഗതസൗകര്യമില്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്തു് ഈ നവ്യവർഷത്തെപ്പറ്റി വടക്കു അറിവു കൊടുത്തപ്പോഴേക്കും ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞുപോയത്രെ. എന്റെ അഭിപ്രായം മറ്റൊരു തരത്തിലാണ്. സൂര്യൻ സ്വക്ഷേത്രം വിട്ടു സഞ്ചാരം ആരംഭിക്കുന്ന കന്നിമുതൽ മാസം എണ്ണുന്നതു യുക്തമായി വടക്കൻ ഗണിച്ചിരിക്കാം. ഈ സംഗതി ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചതു തിരുവോണം അബ്ബാരംഭോത്സവമല്ലെങ്കിൽ തെക്കും വടക്കും വ്യത്യാസം വരാൻ കാരണമില്ലെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനാകുന്നു.

ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യത്തിനവകാശമുണ്ട്. അബ്ബാരംഭോത്സവം ആദ്യതീയതിയിലല്ലാതെ തിരുവോണംവരെ നീണ്ടതെന്തുകൊണ്ടു്? ചിന്തക്കർത്ഥം തീയതിപ്രധാനമാണല്ലോ എന്നുള്ളതിനു വേറെയും ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ ഒന്നുകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. കൊല്ലവർഷാരംഭത്തോടുകൂടി തൃക്കാക്കരക്ഷേത്രം ഉണ്ടാക്കുകയോ അഴിച്ചുപണിയിക്കുകയോ ചെയ്തിരിക്കാം. അങ്ങനെ ഒരു സ്തോഭമായി തൃക്കാക്കരക്ഷേത്രം ഓണത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. പുരാണകഥകളെ അനുസരിച്ചു ക്ഷേത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക എന്നല്ലാതെ സ്ഥലവിശേഷങ്ങളെക്കൊണ്ടു പുരാണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക എന്നുള്ളതല്ല സാധാരണ പതിവു്. ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമായി പറയുന്നപക്ഷം തൃക്കാക്കരക്ഷേത്രം പുരാണകഥയുണ്ടാക്കി എന്നുള്ളതല്ല വാസ്തവം; പുരാണകഥ തൃക്കാക്കരക്ഷേത്രം ഉണ്ടാക്കി എന്നു വിചാരിച്ചാൽ മതി. ഇപ്രകാരം ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ഒരു സാമരസ്യം സിദ്ധിക്കുന്നുമുണ്ട്. അതിനാൽ എന്റെ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം തിരുവോണം എന്നതു മലയാളികളുടെ അബ്ബാരംഭോത്സവമെന്നാകുന്നു.

സരിച്ചു ക്ഷേത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക എന്നല്ലാതെ സ്ഥലവിശേഷങ്ങളെക്കൊണ്ടു പുരാണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക എന്നുള്ളതല്ല സാധാരണ പതിവു്. ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമായി പറയുന്നപക്ഷം തൃക്കാക്കരക്ഷേത്രം പുരാണകഥയുണ്ടാക്കി എന്നുള്ളതല്ല വാസ്തവം; പുരാണകഥ തൃക്കാക്കരക്ഷേത്രം ഉണ്ടാക്കി എന്നു വിചാരിച്ചാൽ മതി. ഇപ്രകാരം ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ഒരു സാമരസ്യം സിദ്ധിക്കുന്നുമുണ്ട്. അതിനാൽ എന്റെ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം തിരുവോണം എന്നതു മലയാളികളുടെ അബ്ബാരംഭോത്സവമെന്നാകുന്നു.

പ്രചാരത്തിനായി മത്സരവില.

വളരെ ബലമുള്ള വെള്ളവല കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒട്ടേറെ മനോഹര വണ്ണങ്ങളിലുള്ളതോ ആയതും വളരെ

ഇത്തരക്കുള്ള സ്വഭാവം കൊള്ളാവലകൾ, ഒരേവിലയ്ക്കു വിൽക്കപ്പെടുന്നു. ഇത്തരക്കുള്ള ഏതു വലിപ്പത്തിലും ആർക്കും കിട്ടിയ 4 മണിക്കൂറിനകം ചെയ്തതെന്നതാണ്.

നീളം.	വി.തി.	ഉയരം.	വില.	
6	3½	2½	1	14 0
6	4	4	2	0 0
6½	4½	4½	2	8 0
7	5	5	3	0 0
7½	6	6	4	0 0

ഏതെങ്കിലും നാലുവലകൾ ഒരുമിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്ക് തപാൽവിലവും 6 എണ്ണം വാങ്ങുന്നവർക്കു ഇക്കാരണത്താൽ മനോഹരമായതും ൪ വർഷത്തെ ഗാറന്റിയുള്ളതുമായ നിങ്ങൾ റിസറുവാച്ചും ഇനാം. മാതൃക കട്ടിംഗ്സിന് അപേക്ഷിക്കുക.

Bijaya Shambhu & Co.
Barabazar, Calcutta.

Cure for Tooth Trouble etc.
Consult Dr. Philip Modiel,
 Surgeon Dentist,
 Statue Road, Trivandrum.

കാമകലാസഞ്ചികകൾ.

സ്രീപുരുഷബന്ധം	അണ. 4
സ്രീപുരുഷതത്വം	" 3
പുരുഷധർമ്മം	" 3
വശ്യം അഥവാ ധാരാപുഷ്ടി	" 4
കൃത്രിമമായ ഇന്ദ്രിയസുഖം	" 4
വന്ധ്യതയും നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളും	" 4
ജനനനിയന്ത്രണം	" 4

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശരിയായി വായിച്ചറിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യജീവിതം പരമസുഖപ്രദം. അല്ലെങ്കിൽ ദുഃഖമാരംഭം. ദമ്പതിമാർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ഗ്രന്ഥതത്വങ്ങൾ എല്ലാം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഏഴിനുംകൂടി 1 രൂ. 8 ണ.
 ശ്രീരാമവിലാസം ബുക്കഡിപ്പോ, കൊല്ലം.

(പത്താംപുറത്തുനിന്നും തുടർച്ച)

സുഷ്മളം അയാളുടെ പൂർവ്വജന്മത്തെയും ഓട്ടവും അമ്മവിന്റെ അളവറ സംതൃപ്തിക്കും അമ്മാവന്റെ ഉജ്വലമായ കോപത്തിനും മറ്റുള്ളവരുടെ ഇല്ലാതാക്കൽക്കും തീവ്രതകൂട്ടി. ഇങ്ങനെ അന്നത്തേ സംബന്ധ ആലോചനയും കഴിഞ്ഞു.

ഭഗവാനെ, ഏവംവിധങ്ങളായ എത്രസഹസ്രം ആലോചനകൾ ഓരോപെൺകുട്ടിയേയും പറ്റി കഴിച്ചാലാണു അമ്മമ്മമാരുടെ ഭാഷയിൽ ഉണക്കച്ചുണ്ണാമ്പിനും ഉണ്ണിമാങ്ങാക്കും കൊള്ളാത്ത ഒരു വീ യെക്കാൾ വയലിൽപ്പെടുന്നത്! ഇതിനിടയിൽ ഒല്ലാലുകൊണ്ടുവന്ന ഒരു ചെറുക്കനെ കലമഹിമക്കും അനുസ്സിനും ഒത്തുവണ്ണം സ്വീകരിച്ചു കശലപ്രശ്നം ചെയ്തില്ലെന്നു അച്ഛന്റെ പേരിൽ അമ്മ ഫയലാക്കുന്ന കേസുണ്ടു. കാപ്പിക്കു പുകസ്വാദുണ്ടായിരുന്നതു കൊണ്ടുമാത്രമാണു തമ്പി അങ്ങുന്നിന്റെ മകൻ സംബന്ധ ആലോചനയിൽനിന്നും വിരമിച്ചതു എന്നു അച്ഛൻ അമ്മയെ പ്രതിഘോഷിക്കുകൊടുത്ത എത്രകേസ് (കൗണ്ടർ കേസ്) വേറൊന്നും. വെല്ലുവിളിയിലെ ചെല്ലപ്പറമ്പിനെ അച്ഛൻ എന്തിനാണു് എപ്പോഴും ഇങ്ങനെ മീത്തപറയുന്നത്. അദ്ദേഹം എന്നോടു സംസാരിച്ചു എന്നുവെച്ചു അച്ഛനോടു എന്തപരാധമാണു ചെയ്തപോയതു എന്നു മുന്നനുരാഗത്തെ അനുസ്മരിച്ചുള്ള മകളുടെ അനാവശ്യ തടസ്സലിനെ ആസ്പദമാക്കി ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സങ്കടമർജ്ജി മൂന്നാമതൊന്നും. പെണ്ണും ചെറുക്കനും ആനന്ദം കൊതുകുപോലെ ഇരിക്കുന്നു. ആ കൊച്ചനെ എടുത്തു വിഴുങ്ങിക്കളയും. ചേരകില്ലാ എന്ന് സംബന്ധക്കാര്യത്തിൽ കുറും പറയുക എന്നതൊഴിച്ചു മറ്റു യാതൊരു ചുമതലയും വഹിക്കാത്ത ഇളമുറക്കാരണവരുടെ ഭാര്യയായ കൊച്ചമ്മാവിടെ അഭിപ്രായം ഒന്നിക്കുമെന്നു. അതല്ല. ചെറുക്കൻ സുഖക്കേടുകാരൻ. ക്ഷയരോഗി. അവാർ പാരമ്പര്യമായി ഈ സുഖക്കേടുള്ളവരാരും. ഈ വീട്ടിൽ അതു ഇതുവരെ കയറിയിട്ടില്ല. ഇനി കയറുന്നതു അത്ര ശരിയും അല്ല അതുകൊണ്ടു് സൂക്ഷിക്കണം. എന്നു യാതൊരു നഷ്ടവും ഇല്ലാത്ത വെറും വൈദ്യൻ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവതരിപ്പിക്കുന്ന യുക്തിയുക്തമായ പ്രമേയം ഒന്നും. മെഡിക്കൽ സ്കൂളിൽ രണ്ടാംവർഷക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന മൂത്തമ്മാവന്റെ മകൻ ശങ്കരൻ കുട്ടിനായർ ആ പ്രമേയത്തെ പിൽത്താഴെയപ്പോൾ താഴെക്കാണുംപ്രകാരം ചെയ്തു എഴുതയ പ്രസംഗം ഒന്നെല്ലാത്തിനും പറമേ. മിസ്റ്റർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയെ ചെറുത്തൊന്നുംതമ്മിൽ ഒന്നിലും യോജിക്കാറില്ലെങ്കിലും തങ്ങളുടെ വൈദ്യശാസ്ത്രങ്ങൾ വളരെ വ്യത്യസ്തങ്ങൾ എങ്കിലും ഈ സംഗതിയിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഏറെക്കുറെ വാസ്തവമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. വശൻ പൊതുവെ ഒരു ക്ഷീണശരീരെന്നും രോഗിയെന്നും അല്ലാതെ അമ്മവിന്റെ ഭാവിഭർത്താവിന്റെ രക്തത്തെ മലിനപ്പെടുത്തുന്നതു എത്ര രോഗാണുക്കളാണെന്നു് സൂക്ഷ്മമായി പരീക്ഷിച്ചിരുന്നെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രത്തിനു ആഴം പോരാ. എങ്കിലും രോഗിയാണെന്നു ക

ണ്ടുപിടിച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുമാദിക്കാതെന്നു വേണം. അതോടുകൂടിത്തന്നെ അയാളെ ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന രോഗം "ഗ്രാം നെഗറ്റീവ് ഡിപ്ലോകോക്കസ് ഇൻറാസെല്ലുലാറിസ് മെനൈംഗൈറ്റിഡിസ്" ആഫ് വെയ്ഷൽ ബാ (Gram negative diplococcus intracellularis meningitidis of weishal baum) ആണെന്നാണു എന്റെ താഴ്മയായ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ടു ഈ സംബന്ധമത്ര നല്ലതല്ല. അമ്മവിനു ഇനിയൊരു നാലഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടുപോരെയോ വിവാഹം എന്നു കൂടി ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു എന്ന് സ്വന്തം ആപ്ളിക്കേഷൻകൂടി ഫയലിൽചേർത്തു സമർപ്പിക്കുന്നു ഇങ്ങനെവേണം വേണ്ടാ എന്നുള്ള വടം പിടിത്തംകഴിഞ്ഞു ഇരുട്ടുക്കും ഒരുപിധം തൃപ്തി അടയത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരു സംബന്ധം ആലോചിച്ചാക്കും. ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു ചെറുകഥ എന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ എത്തുന്നുണ്ടു്. പണ്ടു രണ്ടുകൈകളും ജനനാൽഗന്നെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന ഒരു തിരുനൽവേലിക്കാറിയുടെ സ്വന്തക്കാർ അവർക്കു ഒരു ഭർത്താവിനെ അന്വേഷിച്ചു പല ഭിക്കിലും നടന്നു ഒടുവിൽ തയ്യാറായെത്തി ഇവിടെ ഇരുചെവികളും ജനിച്ച്പ്പോഴെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന ഒരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്കു അവിടെയെങ്ങും ഒരു ഭാര്യയെ കിട്ടാഞ്ഞതുകൊണ്ടു അയാൾ ഒല്ലാൽമുഖേന ഭാര്യാനുവേഷണം തുടങ്ങി. ഈ ഒല്ലാൽ തിരുനൽവേലിക്കാറിയുടെ സ്വന്തക്കാരെ കണ്ടുമുട്ടി. ഇരുട്ടുക്കും തങ്ങളുടെ കക്ഷികളുടെ വിവാഹക്കാര്യത്തിൽ നിർബന്ധബുദ്ധി കൈക്കൊണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു ഭവതിമാരുടെ അംഗവൈകല്യങ്ങൾ പരസ്പരം അറിയിക്കാതെതന്നെ കല്യാണം പറഞ്ഞുറപ്പിച്ചു. സ്ത്രീക്കു കൃത്രിമക്കയ്കളും പുരുഷനു കൃത്രിമമെച്ചവികളും വച്ചുപിടിപ്പിച്ചു മറ്റു വിധത്തിൽ സന്ദർശനം ന്നായ ഭവതിമാർ കല്യാണപ്പന്തലിൽ ആസനസ്ഥരായി. കല്യാണത്തിന്റെ മുഖ്യചിഹ്നമായ താലികെട്ടു് കഴിഞ്ഞ ഉടൻ, അതുവരെ ഒരുപിധം അടക്കിവച്ചിരുന്ന സന്തോഷാധികാരങ്ങളെ സംയമനം ചെയ്യുന്നതിനു ശേഷിയില്ലാതെ, താലികെട്ടിയ മണവാളനെ പററിച്ചു, എന്നുതന്നെ സഭാ പരിമംസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തന്റെ തോഴിമാരെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി തിരുനൽവേലിക്കാറി എഴുന്നേറ്റുനിന്നു്, "ഇതു പാത്തിതോ?" എന്ന് ചോദിച്ചു് ഭോമം നന്നായി രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഉലച്ചു. കെട്ടിവെച്ചിരുന്ന രണ്ടു കൃത്രിമകൈകളും തെരിച്ചു് ഭൂരെ വീണു. മുക്കിലാൻ ആകുമണം ഏറെ ശുചീന്ദ്രത്തെ തുണുവഗ്രഹംപോലെ അംഗഹീനയായി മുഖത്തു വിളയാടുന്ന വിജയശ്രീയോടെ നിന്നു. ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്കു മാത്രം തന്നെ തൃജിച്ച മനുസാന്നിദ്ധ്യം വീണ്ടും കൈക്കൊണ്ടു വശൻ പന്തലിൽ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു പതുപ്പെട്ടുന്നിനെ ആനന്ദാശ്ചര്യത്തോടുകൂടി തലോടിക്കൊണ്ടു തന്റെ തല ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും പെട്ടെന്നു രണ്ടുപ്രാവശ്യം വെട്ടിച്ചു. വച്ചുകെട്ടിയിരുന്ന രണ്ടു ചെവികളും ഭൂരെ വീണതും "ഇതെന്തിൻ പാക്കുവിലയാ, അമ്മാ" എന്നു ചോദിച്ചതും ഒന്നിച്ചുതന്നെയായിരുന്നു.

ഈ ഡബിൾപ്രയോഗംകൊണ്ടു് ഇരുട്ടുക്കും തൃപ്തിപ്പെട്ടു ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരായി സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടിപോലും. ഇതുപോലെ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത പതനത്തിൽ എത്തുന്ന എത്രയോ ഭവതിമാർ കുറുകൾ പലതുമുള്ള സഹചാരികളിൽ സംതൃപ്തരായിരിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായി കഴിയുന്നതു നമുക്കു ചുറ്റും നാം കാണുന്നുണ്ടു്. ആദിശങ്കരാചാരിമുതൽ അങ്ങേ കൂറെറ കാളത്തമ്മവരെ മനസ്സിന് ഇണങ്ങാത്ത ഭാവതൃജീവിതത്തിന്റെ ഇല്ലാതാക്കും അനുഭവിച്ചവരാണെന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തി കാണുകയില്ല. ഇങ്ങനെക്കൊണ്ടാണു് ഉദ്യോഗസ്ഥവിട്ടിലെ സംബന്ധ ആലോചന.

ഇതിലെല്ലാത്തിലും രസികത്വം കൂടും ഒരു പെട്ടി വിനോദിയാ സോപ്പിന്റെയും ഒരു കുപ്പി കേശരഞ്ജിനിതൈലത്തിന്റെയും സഹായത്തോടുകൂടി മദ്ധ്യസ്ഥൻ ഇല്ലാതെ, തന്നെ നടത്തുന്ന നാട്ടുവൃത്ത സ്വതന്ത്രബുദ്ധികളായ യുവകാമുകരുടെ ഭാവതൃപ്താരം. എക്സലിസും, പോലീസും ശിപായികളുടെ, തന്നിലും താഴ്ന്ന ഒരു ഒല്ലാലിന നിരന്തരിക്കൊണ്ടു, താൻ തനിയെ പ്രസംഗിച്ചു ഒല്ലാലിനെക്കൊണ്ടു് "എസ്സ്" മൂളിച്ചു് ഏഴാമത്തെ സ്ഥലംമാറ്റത്തോടു അനുബന്ധിച്ചു ഭവതാമത്തെ സംബന്ധ ആലോചനക്കുള്ള ആസ്വാദ്യതയും ഗാംഭീര്യവും ഒന്നു പ്രത്യേകമാണു. ചന്തക്കു പോകുന്ന വഴിയിൽ വച്ചു കണ്ടുമുട്ടി ലോകത്തെ മറന്നുള്ള പ്രണയത്താൽ ബദ്ധരായ കൂപിവേലക്കാരുടെ കോർട്ടിങ്ങും, കടൽപ്പറ്റത്തു വലിച്ചുകയറി വച്ചിരിക്കുന്ന മീൻതോണിയിൽ കയ്യു് ഉന്നിനിൽക്കുന്ന മത്സ്യഗന്ധി വല നന്നാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാര്യുവാവുമായി ആടുന്ന ശൃംഗാരപടങ്ങളും, വിദ്യാർത്ഥികളായിരിക്കുമ്പോൾ വായിക്കാൻ കൊടുക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ ഉള്ളടക്കം ചെയ്തും വഴിയിൽ യാദൃച്ഛികമായി വീഴ്ത്തിയും വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഭീരുക്കളുടെ രാഗലിഖിതങ്ങളും ഏഴെട്ടു കത്തരങ്ങളുടെ മാതാപാത്ര സ്വന്തം ഭാര്യയ്ക്കു പ്രായാധിക്യം വന്നുപോയതിനാൽ സാഹിത്യക്കൊഴുത്തൊട്ടുകൊണ്ടും പദ്യബാണങ്ങൾ കൊണ്ടും യുവവൃദ്ധ്യങ്ങൾ ഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മദ്ധ്യവയസ്സുന്മാരുടെ കൂത്താട്ടങ്ങളും മറ്റും മറ്റും അനുദ്യോഗസ്ഥ വാനങ്ങളിലെ ഒല്ലാൽത്തൂണുമായ സ്വതന്ത്രവ വാഹ ആലോചനകളുടെ വകഭേദങ്ങൾ ആണു്.

മേൽവിവരിച്ചതുപോലെ ഒരൊ ജാമാതാക്കളുടെ ശപത്തുനാകാൻ പാപം ചെയ്തു ആ കടുത്തപസ്വയെ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കാതെന്നു വേണം. വലിയ ആലോചനകൾക്കുശേഷം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ എല്ലാം തട്ടിത്തകർത്തു് അവശതപ്പെട്ടു വീട്ടിനകത്തു കടത്തികൂട്ടുന്ന ചില ജാമാതുസന്തപങ്ങളെ പോലീസുകാരുടെയും വക്കീലന്മാരുടെയും സഹായസഹകരണങ്ങൾകൊണ്ടുപോലും വെളിയിലാക്കി വിടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ കഴങ്ങുന്ന ശപത്തുന്മാരുടെ സ്ഥിതിയോ?

(അവകാശം ലേഖനകർത്താവിനു്.)

അനിഴംതിരുനാൾ തിരുമനസ്സ് കൊണ്ടും മലയാളഭാഷയും.

പുലിയന്നൂർ എസ്സ്. രാമയ്യർ.

കിന്യാകുമാരിമുതൽ ഇടവാവരെ മാത്രം വിസ്തൃതമായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തെ മിക്കവാറും നാം ഇന്നു കാണുന്ന നിലയിൽ പരിപൂർണ്ണപ്പെടുത്തി; രാജശത്രുക്കളെയും രാജ്യശത്രുക്കളെയും നശിപ്പിച്ചു; പരമകാരുണികനായി, പരമാനന്ദദായകനായി, പരമപണ്ഡിതനായി, രാജ്യഭരണധാരണയായി, ആശ്രിതജനപാരിജാതമായി, ശ്രീപത്മനാഭപദകമലപരമാരാധനയായി പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന ശ്രീവീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മകലശേഖരപ്പെരുമാൾ തിരുമനസ്സിലെ സാഹിത്യസംബന്ധമായ ചില അപഠാനങ്ങളെ കുറഞ്ഞൊന്നു പ്രപഞ്ചം ചെയ്യുന്നതിനാണു ഞാൻ ആരംഭിക്കുന്നത്. തിരുമനസ്സിലേക്കു ചെറുപ്പകാലം മുതൽതന്നെ ശത്രുക്കളുടെ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അവിടുത്തെ ഒരു ഭിക്ഷിൽ സ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്നതിന്നു വിരോധികൾ സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. കൊട്ടാരത്തിനകത്തും പരമവിരോധികളുണ്ടായിരുന്നു. പതിമൂന്നു തിരുവയസ്സാകുന്നതിന്നു മുൻപു രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ തലയിട്ടുളളങ്ങി. പിന്നെ അവിടുത്തേയ്ക്കു നേരിട്ട വിപത്തുകളെപ്പറ്റി പറയാനുമില്ല. അതിന്നു മുൻപുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം പറയത്തക്കവിധം പരിപൂർണ്ണമായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാൻ വഹിയാ. എന്നാൽ കൂർമ്മബുദ്ധിയായിരുന്ന അവിടുന്ന് അതിന്നു മുൻപുതന്നെ ഹിന്ദുസ്ഥാനി, സംസ്കൃതം, തമിഴു മുതലായ ഭാഷകൾ അഭ്യസിച്ചിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കണം. മലയാളത്തിന്റെ കഥ പറയാനുമില്ല. വഞ്ചരാജകിശോരന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സ്വമാതൃലന്മാർ വളരെവളരെ നിഷ്പഷ്ടയുള്ളവരാണെന്നതു പ്രജകളായനമുക്കുണ്ടുവമുള്ളതുമാണല്ലോ. സ്വമാതൃലന്റെ വാത്സല്യപാത്രമായിരുന്ന തിരുമേനിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മാതൃലന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയാതിരുകാൻ ഇടയുമില്ല. അവിടുത്തെ ഭരണകാലം മുഴുവൻതന്നെ സമരസന്നാളാതെ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനിടയിൽ നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു് അവിടുന്ന് എത്ര സഹായമാണു ചെയ്തിരുന്നത് എന്നതുളളതെപ്പെട്ടെന്നാൽ പലരുമുണ്ടായിരിക്കും.

നാനാതരത്തിലും അവിടുത്തെ അനന്തരഗാമിയായിരുന്ന കാർത്തികതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെ പണ്ഡിതസാർവ്വഭൗമത്വവും സ്വധർമ്മനിരതത്വവും പണ്ഡിതമാനിത്വവും എത്രയെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതല്ല. തിരുമനസ്സിലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ആയുധാഭ്യാസത്തിലും മാതൃലനുണ്ടായിരുന്ന നിർബന്ധബുദ്ധിയാണു് ഒടുവാൽ അവിടുത്തേക്കു് മാനകരമായിത്തീർന്നതു്. സ്വവത്സന്റെ വിദ്യാഭ്യാസസായുധാഭ്യാസപരീക്ഷണങ്ങൾ തിരുമേനിയെന്ന പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നടത്തിയിട്ടുള്ളതായി ഐതിഹ്യങ്ങളുണ്ടു്. ത

ങ്ങളുടെ കലാമഹിമയ്ക്കു് ടിസ്ഥാനമായും താൻ പിടിച്ചുടക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളുടെ ശോഭനമായ ഭരണത്തിന്നു നിദാനമായും അനന്തരഗാമി സുയശസ്സോടുകൂടെ പ്രശോഭിക്കണമെന്നു് അവിടുത്തേക്കു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ സാമചാരന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതു പ്രശസ്ത പണ്ഡിതന്മാരായിരുന്നു. ആ പണ്ഡിതമണ്ഡലമധ്യവർത്തിയായി പ്രശോഭിക്കത്തക്ക വിധത്തിലാണു് ധർമ്മരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ അവിടുത്തെ പ്രിയമാതൃലൻ വളർത്തിവന്നതു്. ദേവരാജകവിയുടെ ബാലമാർത്താണ്ഡവിജയം നാടകം അഞ്ചാമങ്കത്തിൽ “എന്റെ വത്സൻ താൻ അഭ്യസിച്ച കലകളിൽ എന്തെങ്കിലും ജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടോ?” എന്നൊരു ചോദ്യം വിഭവസ്ഥിതിയോടു മാർത്താണ്ഡവർമ്മരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ചോദിക്കുന്നു- അതിന്നു് അവർ ഐകകണ്ഠേന

കലാവാൻ രാമചന്ദ്രായ-
മകളുങ്കാട് ഭരതോദയം
ഗുണജ്യോത്സ്നാവിതാനേന
ഹം ഛായേന്ത്യവിലം ജഗത്
തത്തൽകലാസു മർമ്മാണി
ധീമതാരാമവർമ്മണാ
അനാക്രാന്താനി ലക്ഷ്യന്തേ
നാസ്താഭ്യുത്ഥമാസ്ഥിതൈഃ

കളങ്കരഹിതനും അതുഭരതോദയനും സകലകലാവാദനമായ ഈ രാമചന്ദ്രൻ തന്റെ സൽഗുണചന്ദ്രികാവിതാനുകൊണ്ടു സകലജഗത്തുകളെയും ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ വളരെ വളരെ പണിപ്പെട്ടു കൂലങ്കഷമായി പരിശോധിച്ചു നോക്കിയിട്ടും ബുദ്ധിമാനായ രാമവർമ്മ ആ കലകളുടെ മർമ്മങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാത്തതായി കണ്ടിട്ടില്ല” എന്നു മറുപടി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ നാടകം നാലാമങ്കത്തിൽ തന്റെ കലഭൂതിക്കനായ മരുമകൻ തൃപ്പടിദാനാവസരത്തിൽകവികൾക്കു കാമിതം നരകുന്നതു കണ്ടിട്ടു് “സുചാരപ്രാർത്ഥിതമിദം ദൈവാഭ്യുലബ്ധം

വത്സ കലാഭിസമ്പൂർണ്ണം
കടായം കലയേൽ സുധിഃ
ലീലാവിതീണ്ണ സമ്മാനൈഃ
പ്രാമുഷ്ടവിവശാൻകവീൻ

ഇതിസുചിരാർത്ഥപന്നോമാമക മനോരഥോദ്യസമ്പൂർണ്ണം” “കലാഭിസമ്പൂർണ്ണനായിവിഭൽകലാലങ്കാരമായിരിക്കുന്ന ഈ വത്സൻ കവികളെ മനോരഥസമ്പൂർണ്ണസമ്മാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് പ്രാമുഷ്ടവിവശന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നതു് എപ്പോഴാണു് എന്നു താൻ വളരെക്കാലമായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും തന്റെ ആ മനോരഥം ഇപ്പോൾ സഫലമായിരുന്നു സപ്രമോദം ഉള്ളൊസ്സരം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു. ഈ ഉദ്ഘോഷണ

ത്തിൽ നിന്നും തിരുമനസ്സിൽ നിന്നു തത്സന്ദർഭത്തിൽ വിഭാഗമാണു സമ്മാനിക്കുന്നതിന്നു കാർത്തികതിരുനാൾ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നവെന്നും തന്റെ വത്സൻ സമ്മാനിക്കുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും വിചാരിക്കണം. ഓരോ വിഭാഗന്മാരുടെയും ഗുണഭോഷങ്ങളെ ചിന്തിക്കുന്നതിന്നും അവർഷചിതങ്ങളായ സമ്മാനങ്ങൾ നരകുന്നതിന്നും തന്റെ വത്സനു പരിപകപത വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു് അതിന്നു മുൻപുതന്നെ ബോധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നും അതു പരീക്ഷിക്കാനാണു് ആ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷൊണ്ടുതന്നെ ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചതെന്നും അതിൽ യാതൊരു വീഴ്ചയും വന്നു കാണാത്തതുകൊണ്ടു് ആനന്ദപൂർവ്വകിതഗാത്രനായിത്തീർന്നുവെന്നും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിൽ അപാകമില്ല. “വിഭാഗേവവിജാനാതിവിഭാഗ്ഗുണം” എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ മാഹാത്മ്യമറിയുന്നതിനാണു മാർത്താണ്ഡവർമ്മരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഈ വിധം പ്രവർത്തിച്ചതെന്നും ഉദ്ദേശിക്കാം. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രാജധാനിയിൽ ഒരു പണ്ഡിതമണ്ഡലത്തെ പരിരക്ഷിച്ചുവന്നിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് ആ നാടകത്തിലെ മറ്റു പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും വേറെ വിധത്തിലും ധാരാളം അറിവാൻവിട്ടിട്ടുണ്ടു്.

ഇവിടെ സ്വവയസ്സനായ ബാലമാർത്താണ്ഡവിജയകർത്താവെന്നെക്കൊണ്ടു അങ്ങനെ ഒരു നാടകം കാർത്തികതിരുനാൾതിരുമേനി എഴുതിച്ചതാണെന്നും വയസ്സൻ മാതൃലനെ സ്തുതിക്കുന്നതിലുള്ള സന്തോഷം അതിന്നു പ്രേരകമായിരുന്നിരിക്കാമെന്നും വാദിക്കുന്നവരും കണ്ടേക്കാം. ആ ഉഴമത്തിന്നു വലിയ പ്രാബല്യമില്ല നേരേമറിച്ച് ആ നാടകം മാർത്താണ്ഡവർമ്മരാജാവിന്റെ കാലത്തുതന്നെ വിരചിതമായിരിക്കണമെന്നും കവി കാർത്തികതിരുനാളിന്റെ വയസ്സുനാണെങ്കിലും മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ ആശ്രിതനായിരിക്കണമെന്നും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു് അസംഗതമായിരിക്കയില്ല. കാർത്തികതിരുനാൾ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ പ്രശസ്ത പണ്ഡിതനായിരുന്നിരിക്കണമെന്നും അതിന്നു ഫേതുഭൂതനായ മാർത്താണ്ഡവർമ്മരാജാവു തന്റെയും വത്സന്റെയും സാഹിത്യവിനോദത്തിനുവേണ്ടി ഒരു വിഭവസ്ത നിർമ്മിച്ചിരുന്നുവെന്നും സങ്കല്പിക്കുന്നതിൽ തരക്കേടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

സുപ്രസിദ്ധ മഹാകവിയും സംഗീതവിചക്ഷണനും മീനച്ചൽതാലൂക്കിന്റെ അഭിമാനസ്തംഭവും ശ്രീരാമപദകമലാരാധകനുമായ രാമപുരത്തു വായ്പുരം തിരുമനസ്സിലെ വിഭവസ്തസ്സിന്നലങ്കാരമായിരുന്നു എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. രാമപുരത്തുവായ്പുരം വൈക്കത്തുനിന്നു കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയതു കാർത്തികതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിൽനിന്നാണെന്നു ചിലർ അടുത്തകാലംവരെ പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ അതങ്ങനെയല്ലെന്നും ശ്രീവീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണു് അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയതെന്നും ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും സാഹിത്യരസികന്മാർ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വഞ്ചിപ്പാ

ട്ടിലെ തിരുവനന്തപുരം വണ്ണനയും മറ്റും അനിശ്ചിതമായി ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തെയാണ് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്തെന്നെയുമല്ല മാതാപിതാക്കളുടെ വെറുത്തോരം ജയിക്കുന്ന മാലോകരെ മന്ന രാജാവിവണ്ണംവേണം” “ജയസ്തംഭംനാട്ടു മീനവാവതാരമെന്നുതോന്നുന്നു” ഇതാദി വർത്തമാനകാലപ്രയോഗങ്ങൾ ആ കൃതിയിൽ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. മാജപത്തെപ്പറ്റിയോ തൃപ്പാദിഭാഗത്തെപ്പറ്റിയോ അതിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടുണ്ടാകില്ല. സർവ്വപരി കാർത്തികതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുകപോലു ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ ആ ഗ്രന്ഥം അനിശ്ചിതമായി തിരുമനസ്സിലെ കാലത്തുതന്നെ നിർമ്മിച്ചു എന്നു സങ്കല്പിക്കാം രാമപുരത്തുവായ്ക്കർ കുറച്ചുകാലം തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിച്ചിരുന്നതായാണ് ഐതിഹ്യമുള്ളത്. കേവലം അനുസ്മരിക്കുന്ന ഒരു രാജാവിന്റെ സമീപം രസികശിരോമണിയായ അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിക്കത്തക്കതായ പല സംഗതികളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം പണ്ഡിതനായ വാല്മീകി പണ്ഡിതസഭസ്സു് ആകർഷകമായിരിക്കും. മിക്കവാറും യുദ്ധങ്ങൾ അവസാനിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടും സഭസ്സിൽ പലപ്പോഴും പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും വിചാരിക്കണം. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് പണിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന വാദ്യവും, കരമൊഴിവാക്കി നൽകിയിരുന്ന വസ്തുക്കളും അവിടുത്തെ വിഭവസംഭാവനയ്ക്കു് ഉത്തമോദാഹരണങ്ങളാണ്. കേവലം ഭഗവാൻ കൊടുത്ത ഐശ്വര്യം പോലെതന്നെ കേവലവൃത്തരചയിതാവായ വാല്മീകി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഐശ്വര്യപ്രദാനം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നുതന്നെ ഐതിഹ്യം. കൈ അയച്ചു് അപ്രകാരം സൗജന്യം ചെയ്യണമെങ്കിൽ ആ ആൾ ഒരു മഹാപണ്ഡിതനായിരുന്നുവെന്നും കവികൾക്കു കല്പവൃക്ഷമായിരുന്നുവെന്നും നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ പിശകുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

അമ്പലപ്പുഴരാജ്യം തൊള്ളായിരത്തിരണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് തിരുവിതാംകൂറുനോടു ചേർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അക്കാലത്തു അതായതു അമ്പലപ്പുഴരാജാവായ ഭേദനാരായണനെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കയച്ചുകാലത്തു് - മാത്തപ്പണിക്കർ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ ആശ്രിതനായിരുന്ന കാലത്തു് - അവരുടെ രണ്ടുപേരുടെയും ആശ്രിതനായിരുന്ന സാക്ഷാൽ മഹാകവി കണ്ണൻനമ്പ്യാരും തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്നു ചേർന്നിരിക്കണമെന്നു ന്യായമായി വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സരസകവികളോത്തംസമായ നമ്പ്യാർ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും തിരുമനസ്സിലെയും കാർത്തികതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെയും തുളൽക്കഥകളിൽ പ്രകടമായി സ്മരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മഹാകവിയുടെ തുളൽകളിൽ പലതും ഇനിയും കണ്ടുകിട്ടേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. മുറുപും ലക്ഷ്മീപും തൃപ്പാദിഭാഗം മുതലായവയെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങളുടെതന്നെ മഹാകവിയായ അദ്ദേഹം തുളൽകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. വല്ല ഗ്രന്ഥപ്പുരകളിൽനിന്നും അവ കണ്ടുകി

ആ സുരണ.

എൻ. ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം

“നഷ്ടമാകട്ടെസർവ്വവസ്തുക്കളും-
 മാഷ്ടമിപ്പിനിയ്ക്കായവയൊന്നിലും,
 കാന്തിയേറു-നവപ്രഭാതോദയേ-
 കണ്ണുചിമിയുണന്നെഴുന്നേറ്റുത്താൻ
 ജാലകത്തിൻപഴുതികുളുടയൊ-
 രാജാവിമിയിലേയ്ക്കൊന്നുനോക്കുവേ-
 അതുതപ്രിയദർശനനായൊരു
 മിത്രനെന്നുത്താൻകാണിക്കണവേ-
 വിസ്മയിച്ചതീലോലഹൃദയത്തി-
 ല്‘സുരണ’നശിക്കാതിരിക്കണം!
 പെരുന്തപ്പൊഴുതപൂർവ്വചിതമാ
 പുരുഷേന്ദ്രൻറടിചുമ്പുചാബ്ജത്തിൽ
 തങ്കവണ്ണപ്രഭാവപ്രകാശമാ-
 പൊൻകുതിരവൻപൂശിക്കൊടുക്കേ
 സ്വന്തമാംപതുപ്പഞ്ചിരിതുകിയാ-
 ബന്ധുരാന്നന്ദവെണ്മതിരളവേ
 ബാലവായുവിലച്ചെറുകെശികം
 ലോലമോഹനമാടിയിളകവേ

കാലഭേദംഭിന്നമല്ലാമെന്നുതോന്നാ-
 നാമനോഹരകാന്തിയിലാഴവേ
 നിലപക്ഷപ്രകാശത്തിനുള്ളിലേ
 താരകങ്ങളെന്തെന്നൊന്നുതോന്നവേ
 സുപ്രഭാതരവിതൻപ്രകാശമീ-
 വിശ്രുതിമുഖത്തിൽപതിക്കവേ
 അപ്രതീക്ഷിതമായൊരുതേജസ്സൻ
 ഹൃത്തടത്തേക്കവിഞ്ഞു കയറിപ്പോയ
 അപ്പൊഴുണ്ടായരോമാഞ്ചമഷ്ടമ-
 നപ്രമേയമാംജീവിതസൗഭാഗം
 ആയതിൻമധുരാർദ്രസുരണതാ-
 നീയുവതിതൻഭാവനാസർവ്വം
 അന്നുടച്ചുവീശുകവിചിത്ര-
 മെന്നമെന്നമെന്തീവിതകോരകം.
 നഷ്ടമാകട്ടെസർവ്വവസ്തുക്കളും-
 മാഷ്ടമിപ്പിനിയ്ക്കായവയൊന്നിലും
 അസൂരിയമീപാവനഭാവനം
 വിസ്മയനീയമാകാതിരിക്കുകിൽ.

ട്ടാനിടയായാൽ അവയിൽനിന്നു പല ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളും പൊന്തിവരാനിടയുണ്ടു്. ഹരിണീസ്വയംവരം, ഹനുമത്തുടവം, സഭാപ്രവേശം മുതലായ തുളൽകളിൽ മഹാകവി മാതാപിതാവർമ്മമാരാജാവിനെയൊന്നു സ്മരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിൽ സഭാപ്രവേശത്തിൽ പ്രകടമായി ഇങ്ങനെ വഞ്ചിരാജകുലോത്തമൻ കലശേഖര-
 പ്ലവമാളമോ
 വടിവിലടിയൻ വിനകളൊഴിവതിനാ-
 ശ്രയം പരമശ്രയം
 സഞ്ചിതാഖിലധമ്മകർമ്മസുനിർമ്മലാ-
 തുളത പരശുരൻ
 സകലരിപുകലശലഭദമനമഹാനഭാവ-
 സുപുരുഷൻ
 വിക്രമാതിശയങ്ങൾകൊണ്ടരി നൃപതിരാ-
 ജ്യമശേഷമേ
 ആക്രമിച്ചുടനാകവേപരിപാലനേന മ-
 ഹോത്സവം
 ശക്തലോകസമാനമാക്കി വരുത്തിവാന-
 രജീദിനാൻ
 അക്തൃലുഭ്യപ്രതാപനശേഷഗുണ-
 നിധിപാത്രമാം
 പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ മാതാപിതാവർമ്മ എന്നു സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും എല്ലാ ഭാഗങ്ങൾകൊണ്ടും ആ തിരുമനസ്സിലെതന്നെയാണു സ്മരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്. സമസ്തസ്വാമിനാഥന്റെ സമഗ്രപ്രീതിസൽപാത്രം സമാധാസ്ത്രീ-
 സമാധുക്കുതൻ
 രാമതുല്യൻ മഹാവഞ്ചിരാമവർമ്മേന്ദ്ര-
 ഭൂപാലൻ
 കാമദൻകോമളാകാരൻ കാമിനിമാന-
 സേമാരൻ
 യാമിനീശാനനൻവിരൻ ഭൂമിദേവപ്രിയൻ-
 ധീരൻ
 ഭൂരിസേനാപരിവാരൻ ഭൂഭജാമേകമാധാരൻ

വഞ്ചിമാതാപിതാവർമ്മശ്രീഭാഗീനേയൻ-
 മഹാപുണ്യം
 സഞ്ചിതമഞ്ചിതമാക്കിസ്സനതം സംജ-
 യിപ്പണം
 സപ്രതാപൻ സദാനന്ദൻസപ്രകാശൻ-
 മമസ്വാമി
 സപ്രമോദാതിരവുള്ളം തെളിഞ്ഞുകാത്തു-
 കൊള്ളണം
 എന്നു ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം പായൻതുളലിൽ വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു രാമവർമ്മമാരാജാവിനെയൊന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് മറ്റും അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല. നമ്പ്യാർ അനിശ്ചിതമായി തിരുമനസ്സിലെയും കാർത്തികതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെയും ആശ്രിതനായിരുന്നിട്ടുണ്ടെന്നും രണ്ടുപേരും നമ്പ്യാരെ ഒന്നുപോലെ ആദരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഉള്ളതിന്നു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. മലയാളമഹാകവികളോത്തംസങ്ങളായ രാമപുരത്തുവായ്ക്കരെയും കണ്ണൻനമ്പ്യാരെയും സവിശേഷം സമാദരിക്കാൻ സന്നദ്ധനായ അനിശ്ചിതമായി തിരുമനസ്സിലെന്നെക്കു് കൈരളി എന്നെന്നും കടപ്പെട്ടവളായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിൽ സന്ദേഹമില്ല. നാട്ടുമുഴുവൻ മഹായുദ്ധംകൊണ്ടു് എരിപൊരിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ സന്ദർഭത്തിൽ വിഭാഗാരെയും തൻമൂലം ഭാഷയേയും ലോഭമില്ലാതെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തിരുമനസ്സിലെ; ആ വിഷയത്തിലും അനുകരിച്ചുവന്നവരും വരുന്നവരായ നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാർ മേലാലും അതിനൊരു കുറവുംകൂടാതെ പരിലസിക്കുവാൻ പരമകാരുണികനായ ശ്രീപത്മനാഭൻ കടാക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ. നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥപ്പുരകളിൽ നിന്നും ഇനിയും കണ്ടുകിട്ടാനുള്ള അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കണ്ടെടുക്കുന്നതായാൽ ഈ വിഷയത്തിന്നു ഇനിയും ധാരാളം തെളിവുകൾ കട്ടുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* രമേനിയായലെ ഇൻഡ്യൻ കണ്ണൽ.

പി. എസ്. കേശവൻപോറ്റി.

ലോകപ്രശസ്തി സമ്പാദിച്ച ഭാരതസന്താനങ്ങളിൽ ചിലരെയെങ്കിലും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത കേരളീയർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ കാണുകയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയുടെ പുറമെ ജീവിച്ച മഹത്സന്മാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്ന് ഭാരതീയർക്കകമാനം അഭിമാനം സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്ത പ്രശസ്തരായ തീർന്നിട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കംപേർ മാത്രമുള്ളു. ഇൻഡ്യാക്കാരെ കൂട്ടുകടംബ ജീവിതരീതിയാണ് ഇൻഡ്യയിലെ മഹാത്മാക്കൾ സംഖ്യയെ വർദ്ധിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതെന്ന് ഏതോ ഒരു മാനൻ സന്ദർഭവശാൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരണയിൽ വരണം. സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള കർമ്മകശലതയും സന്ദർഭവും ലഭിക്കുന്ന സ്ഥിരപരിശ്രമികളായ അഭ്യഭയകാർക്കകിടം പലപ്പോഴും ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളെ അലങ്കരിക്കുന്നതെന്ന് ചെയ്യുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്. അങ്ങിനെ യുള്ളവർ മഹാത്മാക്കൾ പല സ്ഥാനങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി കണ്ടറിയുകയും അക്ഷീണപരിശ്രമം അവരെ അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അപ്രകൃതമെന്നു തോന്നാവുന്ന ഈ ചിന്താസരണിക്കു പ്രേരകമായിത്തീർന്നു് ഈ ലേഖനത്തിനു കാരണഭൂതമായിരിക്കുന്ന ഭേദവും ഇപ്പോൾ യൂറോപ്പിൽ രമേനിയ രാജ്യത്തെ ലഫ്റ്റനൻറുകണ്ണൽസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നയാളുമായ ഡാക്ടർ നരസിംഹമൂർത്തുണ്ണി എന്ന മഹാപുരുഷനാണ്.

കേരളീയർ ഒരുപക്ഷെ ആദ്യമായി കേൾക്കുന്ന ഈ ഭാരതീയന്റെ നാമം ഭാരതീയർക്കകമാനം അഭിമാനകരമാവണ്ണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥഭേദഭാവം വകൻ ശ്രീയുത് സുബാഷ് ചന്ദ്രബോസിനോടു നമുക്കുള്ള നന്ദിയും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഇപ്പോൾ യൂറോപ്പിൽ ചികിത്സാർത്ഥം പോയി താമസിക്കുന്ന സുബാഷ് ചന്ദ്രബോസിന് തനിക്കു കിട്ടുന്ന വിശ്രമാവസരങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര ഇതരരാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു തന്റെ ജ്ഞാനവർദ്ധനവിന് ഉപയുക്തമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ സെപ്റ്റംബർമാസത്തിലെ “വിശാലഭാരതം” ഹിന്ദിമാസികയിൽ ഡാക്ടർ നരസിംഹമൂർത്തുണ്ണിനെപ്പറ്റി ശ്രീയുത് സുബാഷ് ചന്ദ്രബോസി എഴുതിയിരിക്കുന്ന ലേഖനമാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു അറിവുതരുവാൻ ഉപയുക്തമായിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു:—

“സന്ദർഭവശാൽ എന്റെ രമേനിയൻ യാത്രയിൽ ബുക്കാനസ്സിൽപ്പെട്ടാണ് ഡാക്ടർ നരസിംഹമൂർത്തുണ്ണിനെ സന്ദർശിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഇവിടെ ഹിന്ദിഭാഷയിൽനിന്നും

പ്പോൾ രമേനിയൻസൈന്യത്തിന്റെ മെഡിക്കൽ റിഭാഗത്തിൽ ലഫ്റ്റനൻറുകണ്ണലാണ്”.

മി: ‘മൂർത്തുണ്ണി’ ഫൈദാബാദിനു തെക്കു അറുപതു മൈൽ ദൂരത്തുള്ള ഭുവനാഗിരി സ്വദേശിയാണ്. ജാതിയിൽ ഇദ്ദേഹം മഹാരാഷ്ട്രനേതൃ. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ബാംബയിലാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. അനന്തരം അദ്ദേഹം കല്ക്കത്തയിലെ സ്കോട്ടിഷ് ചർച്ച് കോളേജിൽ ചേർന്നു പഠിക്കുകയും എം. എ. ബിരുദം കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടിത്തന്നെ അദ്ദേഹം ഡാക്ടർ എസ്. കെ. മല്ലിക്കിന്റെ നാഷണൽ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ ചേർന്നു വൈദ്യവിദ്യാഭ്യാസവും ആരംഭിച്ചു. അവിടെനിന്നു അദ്ദേഹം എസ്. സി. പി. എസ്. ഡിഗ്രി സമ്പാദിച്ചു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം 1912-ൽ ലണ്ടനിലേയ്ക്കു പോകുകയും അവിടെനിന്നു എഫ്. ആർ സി. എസ്. പരീക്ഷയിൽ വിജയിയാകുകയും ചെയ്തു.

ഇക്കാലത്താണ് ടക്കിയും ബാർക്കാണ് രാജ്യങ്ങളും തമ്മിൽ യുദ്ധം തുടങ്ങിയതെന്നത്. അന്നു ടക്കിയിലെ സൈന്യങ്ങളിൽ മുറവേൽക്കുന്നവരെ ശുശ്രൂഷിക്കാനായി “റെഡ് ക്രോസൻ” സൊസൈറ്റിയിലെ അംഗങ്ങളായി ഡാക്ടർ അൻസാരി, ഡാക്ടർ അബ്ദുൽ ഹുസൈൻ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു വൈദ്യസേവാസംഘം ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു ടക്കിയിലേക്കു പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഡാക്ടർ മൂർത്തുണ്ണി ഒരു സ്വയംസേവകനായി ഡാക്ടർ അബ്ദുൽ ഹുസൈനിന്റെ മിഷനിൽ ചേർന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം ടക്കിസേനയിൽ സർജ്ജന്റായി സ്ഥലത്തു ആരംഭിക്കാൻ ഒരു സജ്ജനായി ജോലിചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ത്യാഗപൂർണ്ണമായ ആ സേവനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി അദ്ദേഹത്തിനു ടക്കിഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു ‘ആർ ഓർ അഫ്’ കമാൻഡർ അഫ് മജീദിയാ’ എന്ന സ്ഥാനം ലബ്ധമാകുകയും ചെയ്തു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ ടക്കിക്കെതിരായി ഗ്രീസ്, സെർവിയ, ബൾഗേറിയ ഈ രാജ്യങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ യുദ്ധം അല്പദിനങ്ങളാകട്ടെ സമാപ്തമാക്കിപ്പോയി എന്തൊരു മതിയാതെ ഗ്രീസും സെർവിയയും ഒന്നുചേർന്നു ബൾഗേറിയയെ ആക്രമിക്കുകയുണ്ടായി. രമേനിയയും ഇതിൽ പങ്കെടുത്തില്ല. ടക്കി ബാർക്കൺയുദ്ധത്തിൽ ബൾഗേറിയ പിടിച്ചെടുത്തതന്നു ശേഷം വിഭജിക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ടക്കിയും ഈ സന്ദർഭം വേണ്ടവണ്ണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി.

ബൾഗേറിയയെതിരായി രമേനിയ യുദ്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ വൈദ്യസേവാസംഘം രമേനിയയിലേയ്ക്കു പോയി. ഡാക്ടർ മൂർത്തുണ്ണി രമേനിയയിൽ ജിമ്നി

ക്കായിലെ ‘ഫീൽഡ് ഫാസ്പിററലിൽ’ ജോലി ചെയ്തു. ആ സമയത്തു രമേനിയൻ സൈന്യത്തിൽ വിജ്ഞാപക പടർന്നുപിടിച്ച സേവകസംഘത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകൾ ഈ രോഗശമനത്തിന്റെ സംഗതിയിൽ വേണ്ടവണ്ണം പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. തന്റെ സേവനത്തിന്റെ ഫലമായി ഡാക്ടർ മൂർത്തുണ്ണി രമേനിയൻഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു ആർ ഓർ അഫ് മിലിട്ടറി വർച്യൂ (Order of military virtue) എന്ന ബഹുമതി ലഭിക്കാനിടയായി. ഈ സംഭവം നടന്നതു 1913-ലാണ്. ഈ രണ്ടാമത്തെ ബാർക്കൺയുദ്ധത്തിനുശേഷം ടി വൈദ്യസേവകസംഘത്തിന്റെ മറ്റംഗങ്ങളെല്ലാം ഇൻഡ്യയിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. എന്നാൽ ഡാക്ടർ മൂർത്തുണ്ണി മാത്രം രമേനിയയിൽ തന്നെ താമസിക്കുകയുണ്ടായത്. തന്റെ ജീവതപരിധി രമേനിയയിൽത്തന്നെ സ്ഥാപിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം അതിയായി ആശിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ആരുടെ സഹായം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഒരു വലിയ പ്രശ്നം. ഭാഗ്യവശം രേകത്താൽ രമേനിയയിലെ അന്നത്തെ പ്രസിദ്ധ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന ഡാക്ടർ ലൂപ്പിന്റെയും പ്രഫസർ സ്റ്റൈൻ ക്ലീനിന്റെയും ശ്രദ്ധ ഡാക്ടർ മൂർത്തുണ്ണിന്റെ തുണവിശേഷങ്ങളിലേക്കു പതിഞ്ഞു. രമേനിയയിലെ ഒരു പരമനാകുക എന്നുള്ളതിലായിരുന്നു ഡാ: മൂർത്തുണ്ണിന്റെ ഭാവിജീവിതം മിക്കവാറും ആശ്രയിച്ചിരുന്നത്.

മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു സ്റ്റേഷനുകളുടെ സഹായത്താലും തന്റെ യുദ്ധസേവനത്തിന്റെ ത്യാഗബലംകൊണ്ടും ഡാക്ടർ മൂർത്തുണ്ണി സാധാരണ നിർദ്വിഷ്ടനായിരുന്ന കാലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു എത്രയുംകുറഞ്ഞ ഒരു കാലത്തിനകംതന്നെ ഒരു രമേനിയൻ പരമനാകവാൻ സാധിച്ചു. അല്പകാലത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം യൂനിവേഴ്സിറ്റി യോടനുബന്ധിതമായിരുന്ന കണ്ണശുപത്രിയിൽ ഒരു അസിസ്റ്റന്റ് സർജ്ജനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗവണ്മെന്റ് റെഗിഷ്ട്രേഷന്റെ വിജ്ഞാനന്തരം 1913-ൽ അദ്ദേഹത്തിനു രമേനിയൻസൈന്യത്തിന്റെ മെഡിക്കൽ വകുപ്പിൽ ലഫ്റ്റനൻറസ്ഥാനവും കിട്ടി.

1916-ആഗസ്റ്റ് 15-ാംനം രമേനിയ ജർമ്മനിയുമായി ഒരു യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. 1917-ൽ അദ്ദേഹം ലഫ്റ്റനൻറായി നിയമിതനാകുകയും 1918-ൽ ക്യാപ്റ്റനായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 1926-ൽ അദ്ദേഹത്തിനു മേജർസ്ഥാനം ലഭിച്ചു.

ബുക്കാനസ്സിൽവെച്ചു ശ്രീജിത് സുബാഷ് ചന്ദ്രബോസി മായുണ്ടായ സന്ദർശനത്തിനു അല്പദിവസംമുമ്പു (1934-ൽ) അദ്ദേ

ഈ ലഹ്മാൻകൾക്കു് നന്നായൊരു എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നതായി ടി ലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഡാക്ടർ മുത്തുൻ അഥവാ ലഹ്മാൻകൾക്കു് മുത്തുൻ ഇപ്പോൾ രമേനിയായിലെ ഏറ്റവും വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു നയനചികിത്സകനാണ്. 1916-മുതൽ 22 വരെ അദ്ദേഹം ഓറാസിയിലെ കണ്ണാശുപത്രിയിലെ ചീഫ് മെഡിക്കലോപ്പീഷൻ 1922 മുതൽ 26 വരെ ബുക്കാരസ്റ്റിയിലെ സൈനികാശുപത്രിയിലെ നയനരോഗവിദഗ്ദ്ധനായി ജോലിചെയ്തിരുന്നു. ബുക്കാരസ്റ്റിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ രമേനിയയിലെ യുദ്ധമന്ത്രിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഒരു പുതിയ കണ്ണാശുപത്രി അദ്ദേഹം തുറക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ലഹ്മാൻകൾക്കു് മുത്തുൻ ഒരു രമേനിയൻസ്ട്രീയെയാണ് വിവാഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിനിപ്പോൾ രണ്ടു പുത്രിമാരുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബജീവിതം അവിടെ എത്രയും സുഖകരമായിട്ടു്തന്നെയാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ബുക്കാരസ്റ്റിൽ ഡാക്ടർ മുത്തുൻ സുപ്രസിദ്ധനായ ഒരു മഹാനാണ്. ശ്രീയുക്ത സുബാഷ് ചന്ദ്രബോസ് ബുക്കാരസ്റ്റിൽ രാമസിദ്ധിരുന്നപ്പോൾ അധികസമയവും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടിയാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയതെന്നും വെളിയിൽ അദ്ദേഹവുമൊന്നിച്ചു സഞ്ചരിച്ചിരുന്നപ്പോൾ സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പൗരപ്രധാനികളും അദ്ദേഹത്തോടു് പെരുമാറിയിരുന്ന രീതികളിൽനി

ന്നു് അദ്ദേഹം അവിടെ കേവലം പ്രസിദ്ധൻ മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നും ഒരു പൊതുജനസമ്മതിതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനവിടെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതായി തന്നെ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ശ്രീയുക്ത ബോസ് തന്റെ ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവസാനമായി അദ്ദേഹം ഡാക്ടർ മുത്തുനിനെ പറ്റിപ്പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:—

“അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഭാരതത്തിൽനിന്നു് ദൂരസ്ഥനും, ഒരു രമേനിയൻപൗരനും ആയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇപ്പോഴും മാതൃഭാഷയെ അശേഷം മറന്നിട്ടില്ല. മഹാരാഷ്ട്രം കൂടാതെ അദ്ദേഹം ഹിന്ദിയിലും ഫലിതമായായി സംഭാഷണം ചെയ്തുകൂടാത്ത പാർച്ചിരുന്ന സംസ്കൃതഭാഷ ഇപ്പോഴും മേധാശക്തിയോടുകൂടി ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സംഭാഷണത്തിൽ അദ്ദേഹം മിക്കവാറും സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുകയും ഗീതയിലെ പദ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ബുക്കാരസ്റ്റിൽവെച്ചു് മുത്തുനിനെ സന്ദർശിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായതു് ഒരു ബഹുമതിയായിട്ടു്തന്നെ ഞാൻ കരുതുന്നു. ഭാരതീയർ തങ്ങളുടെ സഭാശീതായ ഈ മാനുന്റെ കീർത്തിഗാനം വായിച്ചു സന്തുഷ്ടരായിത്തീരുന്നെന്നാണ് എന്റെ പ്രതീക്ഷ” ഇപ്രകാരമാണ് ശ്രീയുക്ത സുബാഷ് ചന്ദ്രബോസ് തന്റെ ലേഖനം ഉപസംഹരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

വിശാലമായ ലോകത്തിൽ മഹത്പദവികൾ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കു് നമ്മെ പഠിപ്പി

ക്കുവാൻ മഹാനായ ദുഷ്ടാന്തപുരുഷനായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യക്കുടുംബത്തിലെ നീതിന്യായമന്ത്രി മി. മാധവൻനായരപ്പോലെ ലഹ്മാൻകൾക്കു് ഡാക്ടർ നരസിംഹമുത്തുൻ ഒരു ലോകപ്രശസ്തനായ ഭാരതീയനായി പ്രശോഭിക്കുന്നതു് ഇന്ത്യാക്കാരായ നമുക്കു് പക്ഷേ അഭിമാനകരംതന്നെ യല്ലേ?

—*—

സൈൻറഫിക് സ്വർണാഭരണങ്ങൾ

—*—

(തനി സ്വർണത്തിന് പകരമുള്ളതു്) ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിമാർ, ഗവണ്മെൻറിന്റെ മന്ത്രിമാർ തുടങ്ങി പ്രശസ്തരായ പല മാനുന്മാരും പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടതു്.

പുതിയ ക്യാറ്റലോഗ് ഇനാം.

The Scientific Gold Bangles Co., Ltd.

Head Office:- 43, Byragimattam Street, Post Box No. 203. MADRAS.

THE STATE AIDED BANK OF TRAVANCORE Ltd.

(Under the Patronage of and largely supported by the Government of H. H. The Maharajah of Travancore.)

CHAIRMAN:- K. C. PANDALAI B. Sc. (LOND.)

Subscribed Capital :- 15,60,400.
Capital Paid up :- 7,93,589 3 - 11.
Reserve and other Funds :- 2,23,500.

HEAD OFFICE:- ALLEPPEY.

Branches: TRIVANDRUM, CHANGANACHERRY, COCHIN & QUILON.

SUB-OFFICES: ERNAKULAM, KAYAMKULAM & KOTTAYAM.

Current Deposit Accounts opened and Fixed Deposits received on terms which may be ascertained on application.

Every kind of Banking Business transacted

For Particulars apply to

or to the
CHAIRMAN
COLLEGE BUILDINGS
ESPLANADE, MADRAS.

C. KRISHNA MENON M. A.
MANAGER ALLEPPEY.

കഥാപാത്രം.

ചന്ദ്രോദയം.

അദ്ധ്യായം ൨൨.

(തുടർച്ച)

കൊച്ചു:—നിങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു ഇറങ്ങിയിട്ടു ഞാൻ തിരിച്ചുവരികയാണു്.

മുകുന്ദൻ:—ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തിട്ടു എന്തുഫലമുണ്ടായി.

കൊച്ചു:—ഒരു തുണവുമില്ല.

ഇതുകേട്ടു മുകുന്ദൻ പരിഭ്രമിച്ചു. “ഭോഷം ഒന്നും വന്നില്ലല്ലോ” എന്നു അയാൾ പറഞ്ഞു. പിന്നീടു അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടി വീട്ടിനുള്ളിൽ കടന്നു. അവരുടെ സംഭാഷണം വളരെ പരിഞ്ഞ സ്വരത്തിലായിരുന്നു. കൊച്ചുക്കുഞ്ഞു അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എല്ലാം ശരിയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. മുകുന്ദൻ അസംതൃപ്തനും രാഷ്ട്രനും ആയി കാണപ്പെട്ടു. പിന്നെയും അവർ ഒരുനാഴിക സംസാരിച്ചു. രാമചന്ദ്രനെ ഒരു കരിങ്കുളുനാക്കുന്ന് വേണ്ടവണ്ണം ശ്രദ്ധിക്കാഞ്ഞതുകൊണ്ടു മുകുന്ദൻ കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിന്റെ നേരെ വലിയ പരിഭവം പ്രകടിപ്പിച്ചു. വേണമെന്നുവരാവിച്ചാൽ കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനു ഒരുവർഷത്തിനകം രാമചന്ദ്രനെ മോഷണം പഠിപ്പിച്ചു പോലീസുകാരുടെ കടുക്കൽപ്പെടുത്തി സെൻട്രൽജയിലിൽ കേറാമെന്നും ഒരുപക്ഷേ ജീവപര്യന്തം തടവശിക്ഷതന്നെ കൊടുപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും മുകുന്ദൻ വാദിച്ചു. ഇതിനുത്തരമായി കൊച്ചുക്കുഞ്ഞു പറഞ്ഞതു അയാൾക്കു രാമചന്ദ്രനെ കടുക്കൽപ്പെടുത്തണമെന്ന ഒരു ശകലവും ആഗ്രഹമില്ലെന്നും എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും അവനെ ഒരു കുളുനാക്കുന്ന് സാധിക്കയില്ലെന്നു മായിരുന്നു.

കൊച്ചു:—പിന്നെ അവനെ ഒരു കുളുനാക്കണമെന്നു നിങ്ങൾക്കു നിർബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ എന്നാൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം ശ്രമിച്ചു നോക്കാം. എന്നാൽ അവൻ മരിച്ചുപോയി എങ്കിൽ—

മുകുന്ദൻ:—അതിനു ഞാൻ ഉത്തരവാദിയല്ല കൊച്ചുക്കുഞ്ഞേ! അവനെ കൊല്ലണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിൽ എനിക്ക് ഒരു പങ്കുമില്ല. കൊലയൊഴിച്ചു എന്തും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ ആദ്യം മുതൽ പറയുന്നുള്ളു.

ഇങ്ങനെ അവർ സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ‘അതെന്താണു്’ എന്നു മുകുന്ദൻ തെറ്റിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

കൊച്ചു:—എന്തു്? എവിടെ?

മുകുന്ദൻ:—(എതിർവശത്തെ ഭിത്തിയിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു) അതാ അവന്റെ ഞാൻ ഒരു സ്ത്രീയുടെ നിഴൽകണ്ടു.

അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടി അവിടംമുഴുവൻ സൂക്ഷം പരിശോധിച്ചുനോക്കി. എന്നാൽ ആരെയും അവർക്കു കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. “മുകുന്ദൻ കിനാവുകാണുക

യാണു്” എന്നു പറഞ്ഞു കൊച്ചുക്കുഞ്ഞു അവനെ പരിഹസിച്ചു. താൻ തീർച്ചയായും ഒരു സ്ത്രീയുടെ മായ കണ്ടതായി മുകുന്ദൻ ശഠിക്കുകയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ സമയം അർദ്ധരാത്രി കഴിഞ്ഞിരിക്കണം. ആ രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരും അവിടെവെച്ചു യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം ൨൩

ഒരുദിവസം രാത്രിയിൽ കല്യാണിഅമ്മയും ചായക്കടക്കാരനുംതമ്മിൽ ശബ്ദംകൂടി. അതുകൊണ്ടു ചായക്കടക്കാരനു അന്താഴം ഉണർപമായി. ആ കുറവു പരിഹരിക്കുവാനായി അയാൾ പണപ്പെട്ടിയിൽ കൈകുത്തി ഒരുപിടി വാരിയെടുത്തുകൊണ്ടു പുറത്തേക്കു കടന്നു. തെരുവിൽകൂടി നടന്നു നടന്നു അയാൾ ഒരു ഇടവഴിയിൽ കയറി അവിടെയുള്ള ഒരു കാപ്പിക്കടയിൽചെന്നു കാപ്പിയും പലഹാരവും കൊണ്ടുവരുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. കിളിമുക്കിയ ഒരു മനുഷ്യൻ ചെവിമുടത്തക്കവണ്ണം തലക്കെട്ടുകെട്ടി അവിടെ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അപർത്ഥത്തിൽ ചിലതെല്ലാം സംസാരിച്ചു ഇതിനിടയ്ക്കു കാപ്പിയും പലഹാരവും കൊണ്ടുവന്നു വയ്ക്കപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ ചായക്കടക്കാരൻ മുറയ്ക്കു ഭക്ഷണവും ആരംഭിച്ചു. അയാളുടെ വയർ പെരുങ്കടൽപോലെയാണു്. എത്രതിന്നാലും പട്ടിണികിടന്നാലും അവിടെ ഏററക്കുറച്ചിൽ കാണുകയില്ല. കാൽ, അര, മുകുന്ദൻ എന്നിങ്ങനെ ധൂസൻകണക്കിനു ഇധൂലി അയാളുടെ ഉദരത്തിലേക്കു താഴുന്നതുകണ്ടാൽ ഭായ്യയുമായിട്ടുള്ള കലാമത്തിനു എത്രതിന്നാലും മതിയാകാത്ത വിശപ്പുണ്ടാക്കാൻ ശക്തിയുണ്ടോ എന്നു ആർക്കും സംശയംതോന്നിപ്പോകാം

അല്പമുറച്ചു ചായക്കടക്കാരനോടു എന്തോ ചിലതു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മനുഷ്യനു അവനെ മുൻകൂട്ടി പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. ചായക്കടക്കാരനാകട്ടെ അയാളെ അറിയുകയുമില്ല. ആ അപരിചിതൻ ചായക്കടക്കാരനിൽനിന്നു ചില വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ആ വിവരം അറിയിക്കുന്നതിനു തക്കതായ പ്രതിഫലം കൊടുക്കാനും അയാൾ തയ്യാറാണു്. ഈ അപരിചിതൻ മുകുന്ദനല്ലാതെ മറ്റൊരുമല്ലായിരുന്നു

മുകുന്ദൻ:—ഹേ! എനിക്ക് നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചു ചില വിവരങ്ങൾ അറിയാൻണ്ടു്. ഇതാ ഇതു വാങ്ങിക്കൊള്ളണം. നല്ലവണ്ണം ഓർമ്മിച്ചുനോക്കി ഞാൻ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഉത്തരം പറയണം.

എന്നുപറഞ്ഞു മുകുന്ദൻ രണ്ടുരൂപാ ചായക്കടക്കാരന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അ

യാൾ അതു ഉടൻതന്നെവാങ്ങി മുണ്ടിന്റെ അറ്റത്തു കെട്ടി.

മുകുന്ദൻ:—ഒരു പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലം മുമ്പുള്ള കാര്യമാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഒരു മയ്യൂക്കാരനും സുന്ദരനുമായ ബാലകനെ അന്നു നിങ്ങൾ വളർത്താൻ ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല. അവനു രാമചന്ദ്രൻ എന്നാണു നിങ്ങൾ പേരിട്ടതു്. അവന്റെ അമ്മ അവനെ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ശുശ്രൂഷകി ഇപ്പോൾ എവിടെയാണു താമസിക്കുന്നതു്.

ചായ:—ആ സ്ത്രീ മരിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ ഏകദേശം ഒരുമാസം തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതുകേട്ടു മുകുന്ദൻ കുറച്ചുനേരം മൗനമായി ഇരുന്നു. അനേകം വണ്ടികൾ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു തീവണ്ടി ഒരു പാലത്തിന്റെ കീഴുകൂടി ഓരോവണ്ടിയായി ക്രമേണ കടന്നുപോകുന്നതുപോലെ ഒന്നുനോടൊന്നു തൊട്ടുതൊട്ടുകിടക്കുന്ന ഒരു വിചാരപരമ്പര മുകുന്ദന്റെ ചിത്തത്തിൽകൂടി കടന്നുപോയി. അനന്തരം അയാൾ ആശ്വാസത്തോടുകൂടി നെടുവീപ്പിട്ടു എഴുന്നേറ്റു പോകാൻ ഭാവിച്ചു.

തന്റെ ഭായ്യയോടുള്ള കലാമത്തിന്റെ ഫലമായി റൊക്കും രണ്ടുരൂപാ കയ്യിൽകിട്ടി. ഇനി കുറേക്കൂടി കിട്ടാൻ വഴിയുണ്ടോ എന്നു തിരയുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു ചായക്കടക്കാരൻ നിശ്ചയിച്ചു. മുകുന്ദൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന രഹസ്യം വല്ലതും കല്യാണിയമ്മയ്ക്കു അറിയാമായിരിക്കുമെന്നുള്ള സംഗതിയെ ചായക്കടക്കാരന്റെ ധനലോഭം അതേക്ഷണത്തിൽ ഉണർത്തി. അയാൾപെട്ടെന്നു മുകുന്ദനെ തിരിയെ വിളിച്ചു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “സാരേ! രാമചന്ദ്രനെപെടുമ്പോൾ അവന്റെ തളയുടെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നഴ്സു് മരിച്ചെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ? എന്നാൽ ആ നഴ്സു് മരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരുത്തിയെ എനിക്കറിയാം. ഒരുപക്ഷേ സാറിനാവശ്യമുള്ള വല്ല വിവരവും അവൾക്കു അറിയാമായിരിക്കും.” ആ സ്ത്രീയെ കാണുന്നതിനു മുകുന്ദനു അപ്പോൾ ഉണ്ടായ ഉൽകണ്ഠ അയാൾ അറിയാതെത്തന്നെ വെളിപ്പെട്ടുപോയി.

ചായക്കടക്കാരൻ തുടൻ—ആ സ്ത്രീയെ സാറിനു കാണണമെങ്കിൽ എന്റെ സഹായം കൂടിയേ തീരൂ.

മുകുന്ദൻ:—അതിനെന്താ വിരോധം?

ചായ:—എപ്പോഴാണു് സമയം.

മുകുന്ദൻ:—നിങ്ങൾതന്നെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണം. ഞാനെപ്പോഴും തയ്യാറാതന്നെ.

ചായ:—നാളെരാത്രിയിൽ വെളുത്തമണിക്കായാലേതു്?

മുകുന്ദൻ:—ആകട്ടെ.

ചായ:—എവിടെവെച്ചാണു സംസാരിക്കുന്നതു്.

മുകുന്ദൻ:—എന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചുതന്നെയാവാം. അതിനു വൈഷമ്യമൊന്നുമില്ലല്ലോ?

ചായ:—ഒന്നുമില്ല. പക്ഷേ അവിടുന്ന് താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം അറഞ്ഞുകൂടല്ലോ.

അനന്തരം തന്റെ പാപ്പിടം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള സകല വിവരങ്ങളും മുകുന്ദൻ ചായക്കടക്കാരനെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. പിന്നീടു അധികം താമസിക്കാതെ അയാൾ

ആ കടയിൽനിന്നും വെളിയിൽ ഇറങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. ചായക്കടക്കാരനും കാപ്പികടകിഴിഞ്ഞു വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി.

അദ്ധ്യായം ൨൪.

അടുത്തദിവസം രാത്രി എട്ടുമണി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കല്യാണിഅമ്മയും ചായക്കടക്കാരനുംകൂടി മുക്കുനാൻ മന്ദിരത്തെ ലാക്കുക്കി പുറപ്പെട്ടു. പണം മേടിക്കാനുള്ള അത്യാത്മികൊണ്ടു കല്യാണിയമ്മ കാൽസഹസ്രംറാത്തൽ ഭാരമുള്ള തന്റെ ശരീരത്തെ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ മുറുപ്പാക്കിയപ്പോൾ ഒരു പെരുമ്പു തലപൊക്കി നിൽക്കുന്നതുപോലെ ചായക്കടക്കാരനും അവളോടുകൂടെയുണ്ടു്. ഒൻപതുമണിസമയത്തു ചെല്ലാനാണു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിലും ഈ ദമ്പതിമാർ മുക്കുനാണത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നപ്പോൾ മണി എട്ടരയിൽ കൂടുതലായിരുന്നില്ല. മുക്കുനാണത്തിന്റെ വരവുകാത്തു അക്ഷമനായി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സമയവ്യത്യാസത്തെപ്പറ്റി ചോദ്യമോ സമാധാനമോ ഒന്നും കൂടാതെത്തന്നെ കഴിഞ്ഞു. അവർ വീടുകളുപിടിക്കാൻ വിഷമിക്കുന്നതു മുക്കുനാൻ മുകളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു കണ്ടു. ഉടനേതന്നെ അയാൾ ഒരു റാത്തൽവിളക്കുമായി തിണ്ണയ്ക്കു ഇറങ്ങുവന്നു് അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അകത്തു കടന്നു. ഒരു തളംപോലെ വിസ്താരമുള്ള മുറിയിലേക്കാണ് അയാൾ അവരെ നയിച്ചതു്. അവിടെ ഒരു പഴയമേശയും അതോടുചേർന്നു മൂന്നു കസേരയും കിടപ്പുണ്ടു്. കാലു്, കൈയു്, മുതൽ ഇവയിൽ ഒന്നോ അതിലധികമോ ഭാഗത്തിനോ ഭാഗങ്ങൾക്കോ ഭംഗംവന്നു മിക്കവാറും ഉപയോഗശൂന്യമായ നിലയിൽ എത്തിയവയായിരുന്നു അവ. വിളക്കു മേശപ്പുറത്തുവെച്ചു മുക്കുനാൻ ചായക്കടക്കാരനും കസാലകളിൽ ആസനസ്ഥരായി. മുക്കുനാൻ കല്യാണിയമ്മയോടു ഇരിക്കുന്നതിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അവൾ ഇരുന്നില്ല. ചായക്കടക്കാരൻ പറഞ്ഞിട്ടും അവൾ ഇരിക്കുന്നതിന്നു വിസമ്മതിച്ചതേയുള്ളു. ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു് സ്വഭത്താലിനോടൊ മുക്കുനാനോടൊ ഉള്ള ബഹുമാനംകൊണ്ടാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ സിദ്ധത്തില്ല വാസ്തവത്തിൽ കസേരയുടേയും സ്വന്തം ശരീരത്തിന്റേയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയാണു് അവൾ ഇരിക്കേണ്ടാ എന്നു തീരുമാനിച്ചതു്. അനന്തരം അവർ സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചു.

മുക്കുനാൻ രാമചന്ദ്രന്റെ അമ്മ മരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന നഴ്സിനെ നിങ്ങൾ അറിയുമോ?

കല്യാണി—ആരെ, സുഭദ്രയേയോ?

മുക്കുനാൻ—അതെ.

കല്യാണി—കൊള്ളാം. പിന്നെ ഞാനറിയത്തില്ല.

മുക്കുനാൻ—അവൾ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണു്?

കല്യാണി—എവിടാനോ? സൊൻഗത്തോ നരകത്തിലോ. അവളെന്നെ ചത്തുപോയി.

മുക്കുനാൻ—അവൾ ചാക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നോ?

കല്യാണി—അല്ല! പിന്നെ എന്റെ മടീത്തലവച്ചോണ്ടല്ലോ അവൾ ഉൾഭാവമില്ലാത്തതു്.

മുക്കുനാൻ—ആകട്ടെ, അവൾ നിങ്ങളോടു എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞു?

കല്യാണി—എന്തോതരം പറഞ്ഞാലു്?

മുക്കുനാൻ—അഞ്ചുരൂപാ തരാം.

കല്യാണി—എന്നു ഇപ്പറ്റുന്നില്ല.

മുക്കുനാൻ—ആട്ടെ. പത്തുരൂപാ തരാം.

കല്യാണി—ഒട്ടു ഓട്ടു. ഇരുപത്തഞ്ചുരൂപാ രൊക്കും കയ്യിത്തരാമെങ്കിൽ പറയാം. രഹസ്യങ്ങളൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ലെങ്കിൽ രൂപാ തിരിച്ചു വാങ്ങിച്ചോണം. അതും സമ്മതമാണു്.

അവൾ ചോദിച്ചതുക സ്വല്പം കൂടിപ്പോയെന്നു മുക്കുനാൻ വിചാരിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. കല്യാണിയമ്മയുടെ മടുക്കുണ്ടിട്ടു അവൾ ഒരു നിർബന്ധക്കാരിയായിരുന്നു അവന്നു തോന്നിയതിനാൽ പേട്ടുന്നതുകൊണ്ടു ഫലമില്ലെന്നു അവൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ഇരുപത്തഞ്ചു രൂപായെടുത്തു മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. കല്യാണിയമ്മ അതു എടുത്തു മടിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു തുടന്നു.

“ഇതാ ഇനി കേട്ടോണം. സുഭദ്ര ചാവുവം ഞാൻ അടുക്കലുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ മാത്രമേ ഉള്ളായിരുന്നു. രാമചന്ദ്രന്റെ അമ്മയുടെ ഒരു പൊൻമോതിരം അവൾ മോട്ടിച്ചെടുത്തെന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഉൾഭാവമില്ലാത്തതു്. ആ മോതിരം എവിടെയാണെന്നു അവൾക്കു പറയാൻ ഒത്തില്ല. ഞാൻ അവയുടെ ശവം പരിശോധിച്ചുനോക്കി. ഒരു അഴുക്കുകടലാസു അതീന്നു കിട്ടി. അതു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു പണയച്ചിട്ടായിരുന്നു. പണയമെടുക്കാൻ രണ്ടു ദിവസത്തെ അവധിയെ കൊടുത്തു. ആ പണയം എടുത്തു വെച്ചിരുന്നാൽ ഒരിക്കൽ വല്ല ഗുണവും വന്നേക്കുമെന്നുംചെയ്തിട്ടു ഞാൻ അഞ്ചുരൂപയും ചിലപാനോം കൊടുത്തു അതു എടുത്തു അതെന്റെ കൈയിലുണ്ടു്. അതിൽ ഏതാണെങ്കിലൊ എഴുതിയുണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷിലോ മറ്റോ ആണു്. ഇപ്പറഞ്ഞതുകൊണ്ടൊന്നും ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ഭോഷവും വരാതെ നോക്കിക്കൊള്ളാമെന്നു ഏറാൽ ആ മോതിരം വേണമെങ്കിൽ അങ്ങിതന്നേക്കാം”.

മുക്കുനാൻ അപ്രകാരം സമ്മതിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു കല്യാണിയമ്മ മോതിരം അയാളെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു അയാളാകട്ടെ അതു വാങ്ങിച്ചു വിചാരിച്ചുപിടിച്ചു അതു തിരിച്ചു മുറിച്ചും നോക്കിത്തുടങ്ങി ആ മോതിരത്തിൽ എന്താണു കൊത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നു കല്യാണിയമ്മ ചോദിച്ചതിന്നു് ജെ. എ എന്നും, സി. പി എന്നും നാലു് ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരങ്ങളും ഒരു തീയതയുമാണെന്നു മുക്കുനാൻ പ്രത്യുത്തരം നൽകി. ഇതുകൊണ്ടു അവളുടെ ജിജ്ഞാസ ശമിച്ചില്ല. അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണു് എന്നു് അവൾ ചോദ്യമായി അതു രണ്ടു ആളുകളുടെ പേരിന്റെ ആദ്യത്തെ അക്ഷരമാണെന്നു അയാൾ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാലും കല്യാണിയമ്മ വിട്ടില്ല. എന്തുപോണു അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു എന്നായി അവൾ. ജ

എന്നും ച എന്നും തുടങ്ങുന്ന രണ്ടു പേരുകളുമാണു് ആ അക്ഷരങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. ഒന്നു ഒരു സ്ത്രീയുടേയും മറ്റൊരു ഒരു പുരുഷന്റേയും ആയിരിക്കാം. അതിലുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ അവയുടെ വിവാഹത്തിന്തി ആയിരിക്കാം എന്നു മുക്കുനാൻ വ്യാഖ്യാനിച്ചു.

കല്യാണി—സാറിനു അവയുടെ പേരു് അറിയാമല്ലോ. പറഞ്ഞതിൽ വല്ല വിരോധവുമുണ്ടോ?

മുക്കുനാൻ പരുങ്ങലിലായി. അവൾ സൂചിപ്പിച്ചതു വാസ്തവമായിരുന്നു. അവളെ അപ്രീതിപ്പെടുത്തി അയയ്ക്കരുതെന്നു അയാൾക്കു ആഗ്രഹം തോന്നി. പരമാർത്ഥം പറയാൻ അയാൾക്കു കറേ വൈമനസ്സുവുമുണ്ടായിരുന്നു. “പറയേണ്ടുന്ന നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ വേണ്ട” എന്നു കല്യാണിയമ്മ പറഞ്ഞു.

മുക്കുനാൻ—പറയരുതെന്നില്ല. പറയുകയും ചെയ്യാം. പക്ഷെ നിങ്ങൾ ഇതു വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നു ഏല്ക്കാമെങ്കിൽ പറഞ്ഞേക്കാം.

കല്യാണി—എനിക്ക് വല്ലോരോടും പറഞ്ഞാലുണ്ടാണു് എന്തുസാധ്യമാണുള്ളതു്.

മുക്കുനാൻ—അതൊക്കെപ്പോട്ടെ. പറയുകയില്ലെന്നു നിങ്ങൾ ഏല്ക്കണം.

കല്യാണി—എന്നാൽ ശരി, പറയുകയില്ല.

മുക്കുനാൻ—എന്നാൽ ഞാൻ പറയാം. ഇതിൽ ജെ. എ. എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ജാനകിയമ്മ എന്ന പേരിന്റെ ചുരുക്കമാണു്. സി. പി. എന്നതു ചന്ദ്രശേഖരൻപിള്ള എന്നതിന്റേയും. ഇതിൽ കാണുന്ന തീയതി അവയുടെ വിവാഹത്തിന്തിയുമാണു്.

കല്യാണി—നീക്കം. ഞാൻ ഒരു കാര്യം കൂടി ചോദിച്ചോട്ടെ. ചന്ദ്രശേഖരൻ പിള്ള ഇപ്പോൾ ഒന്നോ?

മുക്കുനാൻ—ഇല്ല.

“അതുമിതും ചോദിച്ചു നീ വെറുതേ നേരംകളയാതിരി. ഇപ്പോൾത്തന്നെ നേരം പത്തു പന്ത്രണ്ടു നാഴിക ഇളയ്ക്കിയിരിക്കും. നമുക്കു തിരിച്ചു പോം” എന്നു കല്യാണിയമ്മയുടെ ചോദ്യപ്രവാഹത്തെ ചായക്കടക്കാരൻ ഒരു ചുറ്റുകെട്ടിത്തുട്ടു് “എന്നാൽ നമുക്കു പിരിയാം” എന്നു മുക്കുനാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചായക്കടക്കാരനും പത്നിയും ഉടനേതന്നെ അവിടെനിന്നും പോവുകയും ചെയ്തു. ആ മോതിരം ഒരു ക്രൂർകരിങ്കൽ ചിട്ടിയോടു ചേർത്തുകെട്ടിയിട്ടു അതു കരമനയാറ്റൽ മോറുനിറഞ്ഞതും ആഴമേറിയതുമായ ഒരുഭാഗത്തു വെച്ചെടുത്തുകയായിരുന്നു മുക്കുനാൻ അന്നുരാത്രിയിൽ ചെയ്ത മറ്റൊരു പ്രവൃത്തി. ഇത്രയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാത്രിത്തന്നെ ഒരു വലിയഭാരം നീങ്ങിയതുപോലെയുള്ള ഒരു ആശ്വാസം അയാൾക്കു ഉണ്ടാകുകയുംചെയ്തു.

